

สรุปประเด็นการอภิปรายทั่วไป

เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี

และรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
รองนายกรัฐมนตรี

นายกรณ์ จาติกวณิช
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

นายกษิต ภิรมย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นายโสภณ ชาร์มย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

คำนำ

เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2553 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 95 คน ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรได้ยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 80 คน ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในหกของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรได้ยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 5 คน

1. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	รองนายกรัฐมนตรี
2. นายกรณ์ จาติกวณิช	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
3. นายกษิต ภิรมย์	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
4. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
5. นายโสภณ ชาร์มย์	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้มีคำสั่งให้นัดประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ 23 ปีที่ 3 ครั้งที่ 2 (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ ในวันจันทร์ที่ 31 พฤษภาคม 2553 และครั้งที่ 3 (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ ในวันอังคารที่ 1 มิถุนายน 2553 เพื่อพิจารณาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลดังกล่าว และได้มีการลงมติในการอภิปรายในวันพุธที่ 2 มิถุนายน 2553

ในการประชุมข้างต้น คณะรัฐมนตรีได้เข้าร่วมรับฟังและชี้แจงประเด็นต่าง ๆ ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้จัดทำเอกสารสรุปประเด็นการอภิปรายและคำชี้แจงในการประชุมฯ ฉบับนี้ เพื่อให้ประโยชน์ต่อไป

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

8 มิถุนายน 2553

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
ข้อมูลทั่วไป	1
สรุปประเด็นการอภิปรายและคำชี้แจง	
1. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี	3
2. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี	37
3. นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	45
4. นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ	47
5. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	53
6. นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม	61
ภาคผนวก	
ภาคผนวก 1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 158 และ 159	1-1
ภาคผนวก 2 สำเนาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี	2-1
ภาคผนวก 3 สำเนาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล	3-1
ภาคผนวก 4 สำเนาขอให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา 274 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	4-1
ถอดถอน นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกจากตำแหน่ง	

ข้อมูลทั่วไป

ระยะเวลาการอภิปราย

วันจันทร์ที่ 31 พฤษภาคม 2553

เวลา 09.54–24.00 นาฬิกา

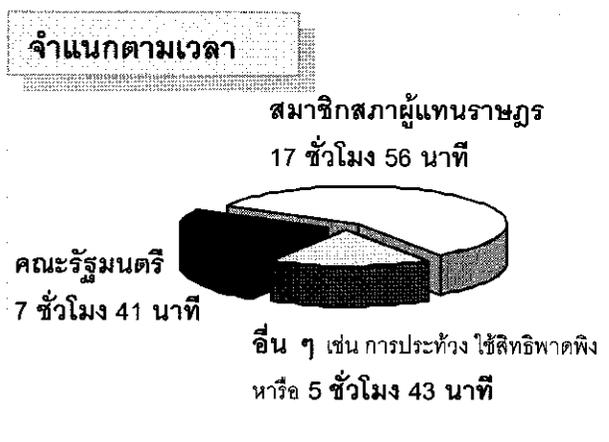
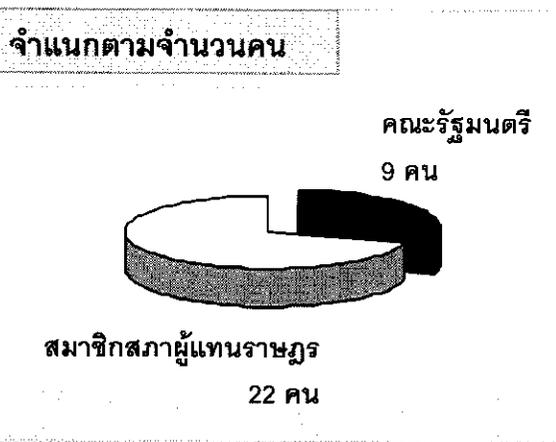
วันอังคารที่ 1 มิถุนายน 2553

เวลา 00.01–02.11 นาฬิกา

เวลา 08.33–23.37 นาฬิกา

รวมทั้งสิ้น 31 ชั่วโมง 20 นาที

สัดส่วนการอภิปราย

ผลการลงมติ

รายชื่อ	ไว้วางใจ	ไม่ ไว้วางใจ	งด ออกเสียง	ไม่ ลงคะแนน	รวม
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี	246	186	11	21	464
นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี	245	187	11	21	464
นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	244	187	12	22	465
นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศ	239	190	15	21	465
นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	236	194	14	22	466
นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม	234	196	13	22	465

สรุปประเด็นการอภิปรายและคำชี้แจง

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

1. การดำเนินการของรัฐบาลต่อสถานการณ์การชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.)

1.1 ประเด็นอภิปราย

1.1.1 ที่มาของการชุมนุม

1.1.1.1 จุดเริ่มต้นของปัญหาทางการเมืองในปัจจุบันมาจากการยึดอำนาจเมื่อปี 2549 มีการยกเลิกรัฐธรรมนูญปี 2540 และมีการเลือกปฏิบัติในหลาย ๆ กรณี รัฐบาลชุดนี้จัดตั้งขึ้นมาโดยไม่ชอบธรรมเพราะในการเลือกตั้งครั้งล่าสุดประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์สิ่งที่กลุ่ม นปช. ออกมาเรียกร้องมีมูลเหตุมาจากประเทศไม่เป็นประชาธิปไตย มีอำนาจทางการเมืองทหารเข้ามาเกี่ยวข้อง มีการกระทำที่เข้าข่าย “สองมาตรฐาน”

1.1.1.2 การชุมนุมในลักษณะนี้มีมาแล้วหลายครั้ง แต่ครั้งนี้ถือเป็นครั้งที่มีความรุนแรงและสูญเสียมากที่สุด โดยนายกรัฐมนตรีละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง ทั้งนี้ ประชาชนเชื่อโดยสุจริตใจว่าประเทศไทยมีสองมาตรฐาน ประชาชนจึงได้เรียกร้องให้นายกรัฐมนตรียุบสภา เริ่มต้นการที่มีประชาชนเข้าร่วมชุมนุมที่บริเวณสะพานผ่านฟ้าลีลาศจำนวนมากนั้นก็เพื่อให้นายกรัฐมนตรียุบสภา การเคลื่อนไหวดังกล่าวเป็นการแสดงออกทางการเมืองที่สงบ สันติ ปราศจากอาวุธ ซึ่งการมองประชาชนเป็นศัตรูเป็นสิ่งที่มีผิดพลาด ถือว่าพรรคประชาธิปัตย์ได้ทำลายองค์การภาคประชาชน

1.1.1.3 กรณีที่มีมวลชนขับไล่รัฐบาลอดีตนายกรัฐมนตรี (นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์) ไม่แตกต่างจากการชุมนุมในครั้งนี้ที่ต้องการขับไล่รัฐบาล แต่กลุ่ม นปช. มีความชัดเจนที่ต้องการให้รัฐบาลยุบสภา ต้องการใช้สิทธิเลือกตั้งใหม่เพราะเชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้มีที่มาไม่ชอบตามระบอบประชาธิปไตย ถึงแม้จะชอบด้วยระบอบรัฐสภา แต่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้นายกรัฐมนตรีบริหารประเทศต่อ รัฐบาลชุดนี้มีโครงสร้างทางการเมืองที่มีผู้บงการครอบงำอยู่เบื้องหลัง

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) นายชลน่าน ศรีแก้ว	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย
3) นายไชยา พรหมา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย
4) นายสถาพร มณีรัตน์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย
5) นายสุนัย จุลพงศธร	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

1.1.2 การดำเนินการเพื่อยุติการชุมนุม

1.1.2.1 การออกประกาศตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 และพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548

(1) การตัดสินใจใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 และพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ของรัฐบาล คือ การที่รัฐบาลต้องการใช้กำลังทหารและอาวุธสงคราม เพื่อให้สามารถใช้ความรุนแรง ทำให้ฆ่าคนแล้วไม่ผิดกฎหมาย โดยเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา เพราะมาตรา 17 ของพระราชกำหนดฯ กำหนดให้พนักงานและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานไม่ต้องรับผิดชอบต่อตามกฎหมายแพ่งกฎหมายอาญา และโทษทางวินัย ถือเป็นการใช้อำนาจโดยไม่เป็นไปตามกฎหมายและเจตนาฆ่าคน ทั้งนี้ในการสลายการชุมนุมส่งผลให้ประชาชนบาดเจ็บเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ผู้สังหารโดยเฉพาะนายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบต่อผู้ยิงหรือมากกว่า

(2) หลายคนได้แสดงความเห็นต่อรัฐบาลในเรื่องการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินร้ายแรงว่า ควรประกาศเมื่อเป็นเหตุการณ์ฉุกเฉินจริง ๆ และควรใช้อย่างระมัดระวัง หากพิจารณาตามมาตรา 4 ของพระราชกำหนดฯ จะเห็นว่า ยังไม่มีความจำเป็นถึงขั้นที่จะประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินร้ายแรงฯ และเมื่อประกาศใช้จะเป็นการเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น จึงควรยกเลิกการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินร้ายแรงตามพระราชกำหนดฯ เนื่องจากเป็นการประกาศโดยไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย นอกจากนี้ยังมีการกล่าวถึงการก่อการร้ายซึ่งสร้างความหวาดกลัวให้กับประชาชน ทั้งที่การชุมนุมของ นปช. นั้นเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ

(3) สหภาพยุโรปได้แถลงว่า การที่รัฐบาลไทยประกาศใช้มาตรการตามพระราชกำหนดฯ เป็นการดำเนินการที่รุนแรงเกินไป โดยเรียกร้องให้รัฐบาลไทยรับประกันว่าการดำเนินการตามประกาศซึ่งออกตามพระราชกำหนดฯ นั้น จะไม่ละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานและไม่ละเมิดการแสดงออกของประชาชน รวมทั้งการทำงานของสื่อ และให้รัฐบาลยกเลิกการปิดสื่อทุกชนิด เพราะถือเป็นเรื่องที่ร้ายแรงมาก

(4) รัฐบาลทำผิดกฎหมายและดำเนินการในลักษณะสองมาตรฐานในการควบคุมบุคคลที่ต้องสงสัยเพราะมิได้ดำเนินการตามมาตรา 12 ของพระราชกำหนดฯ ที่กำหนดให้ควบคุมไว้ในสถานที่ที่กำหนดซึ่งไม่ใช่สถานีตำรวจ ที่คุมขัง ทัณฑสถาน หรือเรือนจำ โดยรัฐบาลนำผู้ถูกจับกุมไปไว้ในเรือนจำ ดังนั้น จึงขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตรวจสอบด้วย

รายชื่อผู้อภิปราย

1) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) นายไชยา พรหมา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย
3) นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคเพื่อไทย
4) นายไพจิตร ศิริวรรณ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย
5) นายสุนัย จุลพงศธร	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

1.1.2.2 กรณีการขอคืนพื้นที่บริเวณแยกคอกวัวเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2553

(1) การสลายการชุมนุมโดยใช้อากาศยานในวันดังกล่าวเป็นการละเมิดความปลอดภัยด้านการบิน โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของพระราชวงศ์ เนื่องจากกระทำการใกล้บริเวณเขตพระราชฐาน เช่น พระตำหนักจิตรลดารโหฐานและโรงพยาบาลศิริราช

(2) เมื่อเกิดเหตุการณ์การสลายการชุมนุมและมีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2553 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านได้มีการยื่นญัตติด่วนในสภาเพื่อสอบถามรัฐบาล และเสนอให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อตรวจสอบเหตุการณ์เพื่อรับทราบความจริงและป้องกันเหตุการณ์มิให้รุนแรง แต่รัฐบาลกลับปฏิเสธ ไม่ใช่สภาเป็นเวทีในการแก้ไขปัญหา ทำให้ในเวลาต่อมาเกิดเหตุการณ์รุนแรงมากขึ้น

(3) เหตุการณ์การสลายการชุมนุมที่บริเวณสะพานผ่านฟ้าลีลาศของรัฐบาล เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2553 รัฐบาลได้ใช้หน่วยบูรพาพยัคฆ์ จากจังหวัดปราจีนบุรีและจังหวัดกาญจนบุรี เข้ามาสลายการชุมนุม มีการใช้เฮลิคอปเตอร์โปรยใบปลิว โดยรอบที่หนึ่งแจ้งให้ผู้ไม่เกี่ยวข้องออกจากพื้นที่การชุมนุม รอบที่สองประกาศจับแกนนำ รอบที่สามมีการโยนแก๊สน้ำตาในระหว่งที่ผู้ชุมนุมกำลังรับประทานอาหารเย็น เป็นการกระทำที่ไม่มีเหตุผล ไม่เป็นไปตามหลักสากลคือ จากปฏิบัติการระดับเบาไปหาหนัก จนทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก แต่รัฐบาลอ้างว่าเป็นฝีมือของคนชุดดำ เหตุการณ์ดังกล่าวรัฐบาลไม่สามารถปฏิเสธความรับผิดชอบได้ เพราะหากไม่มีรถถังและแก๊สน้ำตาก็จะไม่มีการเสียชีวิตจำนวนมากเช่นที่เกิดขึ้น เชื่อว่าผู้ชุมนุมคนเสื้อแดงเป็นเหยื่อของการแย่งชิงอำนาจการที่นายกรัฐมนตรีปฏิบัติงานที่กรมทหารราบที่ 11 รักษาพระองค์ เพื่อรองรับทราบรายงาน จึงทำให้ไม่รู้ว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการอย่างไร

(4) เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2553 รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) สั่งให้เจ้าหน้าที่สลายการชุมนุมก่อนเวลา 18.00 น. แต่เนื่องจากกลุ่ม นปช. ปิดล้อมกองกำลังทำให้เกิดการปะทะกัน และหากไม่มีการสั่งการให้ขอคืนพื้นที่ก่อนคำก็จะไม่ทำให้มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต ดังนั้นกรณีมีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมากจากเหตุการณ์ดังกล่าวและกรณีมีการข่มขู่จากอาคารสูงในบริเวณอาคารโรงเรียนสตรีวิทยาและสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลที่รัฐบาลเป็นผู้ขอใช้อาคาร

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

จึงเป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ในฐานะผู้สั่งการศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินจะต้องจับตัวผู้กระทำผิดหรือชายชุดดำตามที่กล่าวอ้างมาดำเนินคดี นอกจากนี้ควรมีการชันสูตรศพของ พันเอก ร่มเกล้า ภูธรธรรม เพื่อหาสาเหตุการตาย ทั้งนี้ จะกล่าวหาว่า กลุ่มผู้ชุมนุมเสื้อแดงเป็นผู้ยิงไม่ได้ เพราะไม่มีเหตุผลที่กลุ่มผู้ชุมนุมเสื้อแดงจะยิงผู้ชุมนุมด้วยกัน

(5) กรณีนายเกรียงไกร คำน้อย เสียชีวิตที่บริเวณสะพานมัฆวานรังสรรค์เวลาประมาณ 16.00 น. แต่รัฐบาลอ้างว่าเสียชีวิตที่แยกคอกวัวซึ่งไม่เป็นความจริง

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
3) นายชลน่าน ศรีแก้ว	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย
4) นายวิชาญ มีนชัยนันท์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย
5) นายวิเชียร ขาวขำ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย
6) นายสถาพร มณีรัตน์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย
7) นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาคทรัพย์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย

1.1.2.3 กรณีการบุกคุกและปิดล้อมอาคารรัฐสภาเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2553

(1) เหตุการณ์ที่นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง นำกลุ่มผู้ชุมนุม นปช. บุกและปิดล้อมอาคารรัฐสภา ขอยืนยันว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทยได้มีการขอร้องกลุ่มผู้ชุมนุมให้อยู่ในความสงบ และเห็นว่ากรณีดังกล่าว แตกต่างจากการปิดล้อมอาคารรัฐสภาของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย

(2) รัฐบาลนำกรณีการบุกคุกและปิดล้อมอาคารรัฐสภาของนายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2553 ไปเป็นเหตุผลในการออกประกาศตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน แต่ในขณะที่เดียวกันกลับปล่อยให้เกิดกรณีนายชุมพล จุลใส ผู้ติดตามรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) ถูกรื้อในอาคารรัฐสภา ซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) นายสุนัย จุลพงศธร	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

1.1.2.4 การสั่งการให้เจ้าหน้าที่เข้าสลายการชุมนุม

(1) ที่ผ่านมานายกรัฐมนตรีไม่ได้ดำเนินการตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552-2554 ตามวิสัยทัศน์ของรัฐบาล คือ (1) ปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ (2) สร้างความปรองดองสมานฉันท์บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรม และการยอมรับของทุกภาคส่วน (3) พื้นฟูเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างยั่งยืน (4) พัฒนาประชาธิปไตยและระบบการเมืองให้มีความมั่นคง มีการปฏิบัติตามกฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาค เป็นธรรม และเป็นที่ยอมรับของสากล ในการดำเนินการเข้ากระชับพื้นที่และการขอคืนพื้นที่ของรัฐบาลไม่ได้เป็นการดำเนินการตามวิสัยทัศน์ข้อ 2 และข้อ 4

(2) นายกรัฐมนตรีได้ปฏิเสธมาตลอดว่า ไม่ได้มีคำสั่งให้ใช้กำลังในการสลายการชุมนุมของกลุ่ม นปช. ในขณะที่ พันเอก สรรเสริญ แก้วกำเนิด ได้ออกมาแถลงมาตรการที่จะดำเนินการกับกลุ่มผู้ชุมนุมเป็นระยะ ๆ โดยชี้แจงเกี่ยวกับการใช้อาวุธว่า ได้ใช้ด้วยความระมัดระวังและปฏิบัติจากระดับเบาไปหาหนัก แต่ในความเป็นจริงและข้อมูลจากสื่อมวลชนพบว่า เป็นไปตรงกันข้าม คือมีการใช้กระสุนจริง โดยระบุเหตุผลว่าในกลุ่มผู้ชุมนุมมีนักรบไม่ทราบฝ่ายแฝงตัวอยู่ ซึ่งการปฏิบัติการไม่สอดคล้องกับคำกล่าวของนายกรัฐมนตรี ดังนั้น รัฐบาลต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นมาสอบสวน พันเอก สรรเสริญฯ

(3) การที่นายกรัฐมนตรีตัดสินใจใช้กำลังทหารจำนวนหลายหมื่นนายเพื่อสลายการชุมนุมนับเป็นครั้งแรกที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ทั้งนี้ รัฐบาลสามารถเลือกที่จะดำเนินการด้วยวิธีการอื่นได้ แต่กลับเลือกใช้ความรุนแรง ทั้งที่คาดการณ์ได้และทราบดีว่า หากมีการปะทะกันจะเกิดการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่ปล่อยให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป โดยอ้างว่าเพื่อยุติการชุมนุม

(4) การใช้กำลังทหารที่มีอาวุธ ถึงแม้จะอ้างว่าเป็นการป้องกันตัว แต่ถือได้ว่านายกรัฐมนตรีดำเนินการผิดประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 59 เนื่องจากเล็งเห็นได้ว่าจะเกิดความสูญเสียต่อชีวิตแต่ก็ยังสั่งให้ดำเนินการ นอกจากนั้นการให้พลทหารใช้ดุลพินิจในการพิจารณาว่าสมควรยิงหรือไม่นั้นยังขัดต่อหลักสากล อย่างไรก็ตาม มีภาพทหารใส่ชุดพราง ผ่าคลุมศีรษะ และถือปืนเอ็ม 16 ที่สามารถยิงคนให้ตายได้ทันที ซึ่งขัดแย้งกับคำพูดของรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ที่กล่าวในรัฐสภาว่า ใช้กระสุนยาง จึงเห็นว่าในระหว่างปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอาจไม่รายงานข้อมูลผู้เสียชีวิตหรือผู้บาดเจ็บให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

(5) เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2553 และวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 นายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ได้ร่วมกันออกคำสั่งให้กองกำลังทหารสลายการชุมนุมเพื่อขอคืนพื้นที่สะพานผ่านฟ้าลีลาศและแยกราชประสงค์ให้แล้วเสร็จก่อนเวลา 18.00 น. โดยไม่มีการแจ้ง

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

เดือนผู้ชุมนุมลวงหน้า มีการอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ยิงปืนขึ้นฟ้าเพื่อชมขวัญผู้ชุมนุม โยนระเบิดแก๊สน้ำตาลงมาจากเฮลิคอปเตอร์ รวมทั้งใช้อาวุธสงคราม ส่งผลให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตจำนวนมาก แม้แต่สหประชาชาติเองเมื่อได้เห็นการใช้กำลังของรัฐบาลก็ยังได้นำเสนอหลักการพื้นฐานในการใช้กำลังและการใช้อาวุธปืน

(6) รัฐบาลสั่งการสลายการชุมนุมครั้งแรกโดยใช้ถ้อยคำสวยงามว่า "ขอคืนพื้นที่และกระชับพื้นที่" แต่ในความหมายนั้นคือการสลายการชุมนุม ทั้งนี้ ศอช. มักอ้างว่าเป็นการปฏิบัติตามหลักสากล แต่ต่อมา พลตรี ชัตติยะ สวัสดิผล ก็เสียชีวิตจากการถูกลอบยิง แสดงให้เห็นว่ามีความรุนแรง

(7) การมาชุมนุมของกลุ่มเสื้อแดงถูกใส่ร้ายดูหมิ่นว่า เป็นการมาชุมนุมที่มีการรับจ้างและไม่ใช่มาด้วยความสมัครใจ ทั้ง ๆ ที่ผู้ชุมนุมด้วยความตั้งใจให้ยุบสภาเพื่อคืนอำนาจให้ประชาชน โดยปราศจากอาวุธ นอกจากนี้รัฐบาลยังมองผู้ที่มาชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตยว่าเป็นศัตรู จึงดูแก่อำนาจ โดยละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง มีการสั่งให้ทหารใช้กำลังปราบปรามประชาชน มีการตบเท้า ตัดไฟ และปิดกั้นการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร นอกจากนั้นยังประกาศพื้นที่ใช้กระสุนจริงให้เป็นพื้นที่เฉพาะทหารและไม่อนุญาตให้เจ้าหน้าที่พยาบาลเข้าไปในพื้นที่ เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมากและปกปิดความผิดจากการสลายการชุมนุม โดยโยนความผิดให้แก่ผู้อื่น

(8) ในการดำเนินการเจ้าหน้าที่ควรจำกัดความเสียหายและความสูญเสียให้น้อยที่สุด และรักษาชีวิตให้ได้มากที่สุด โดยให้ความมั่นใจว่า คนที่ได้รับบาดเจ็บต้องได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วที่สุด ซึ่งจากการตรวจสอบผู้เสียชีวิตพบว่า ส่วนใหญ่จะถูกยิงเสียชีวิตโดยวิถีกระสุน ซึ่งไม่ใช่ลักษณะวิถีกระสุนของผู้ก่อการร้ายที่พุ่งยิงจากที่สูงตามที่รัฐบาลอ้าง โดยพยาบาลอาสาซึ่งรอดชีวิตจากเหตุการณ์เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 เล่าว่า ทีมพยาบาลอาสาที่สวมใส่เสื้อสีขาวได้เปลี่ยนเป็นสีดำตามที่กลุ่มชุมนุมแนะนำ จึงทำให้รอดชีวิตจากเหตุการณ์ดังกล่าวมาได้ และพยาบาลผู้นั้นยืนยันว่า มีการโยนแก๊สน้ำตาเข้าไปจริง ดังนั้น ขอให้รัฐบาลตรวจสอบอีกครั้ง และการที่รัฐบาลสลายการชุมนุมด้วยความรุนแรงทำให้ประชาชนต้องมีการป้องกันตนเองด้วยการสร้างบังเกอร์และทำอาวุธ

(9) ในช่วงที่นายกรัฐมนตรีเป็นฝ่ายค้านได้เคยกล่าวถึงการดำเนินการของฝ่ายรัฐบาลในขณะนั้นเกี่ยวกับการแก้ไขสถานการณ์การชุมนุมอยู่บ่อยครั้งว่า การดำเนินการของรัฐบาลในขณะนั้นเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง และเรียกร้องให้มีคนรับผิดชอบ แต่ขณะนี้รัฐบาลนี้กลับดำเนินการในลักษณะใช้ความรุนแรงต่อผู้ชุมนุมและไม่แสดงความรับผิดชอบ ทั้งที่นายกรัฐมนตรีเคยกล่าวว่า ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีถือเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย หากการออกจากตำแหน่งแล้วทำให้บ้านเมืองสงบสุขได้ก็พร้อมจะทำ

(10) การสลายการชุมนุมครั้งนี้ มีความรุนแรง มีการใช้อาวุธจริงและขัดต่อหลักสากล ซึ่งขัดแย้งกับคำกล่าวของรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ที่ได้กล่าวในที่ประชุมรัฐสภาว่าเป็นคนสั่งไม่ให้ใช้อาวุธปืนหรืออาวุธสงคราม แต่ให้ใช้กระสุนยาง ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามหลักสากลและไม่มีเจตนาฆ่าผู้ชุมนุม แต่ปรากฏว่าเหตุการณ์ดังกล่าวมีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก รวมทั้งกรณีการเสียชีวิตของร้อยตรี ณรงค์ฤทธิ์ ศาละ เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2553 ซึ่งนายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ต้องรับผิดชอบ แต่กลับไม่ยอมขอโทษและไม่แสดงความรับผิดชอบทางการเมือง ส่วนกรณีที่มีผู้ได้รับบาดเจ็บเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2553 ก็ไม่ปรากฏว่ามีผู้แทนจากรัฐบาลไปเยี่ยมประชาชนที่ได้รับบาดเจ็บ ทั้งนี้ รัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งในส่วนผู้ที่เสียชีวิตและผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ กรณีญาติของผู้ที่เสียชีวิต บาดเจ็บ และพิการ มีความคับแค้นใจ สามารถเยียวยาได้โดยการสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นและทำให้อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง

(11) สืบเนื่องจากการที่นายกรัฐมนตรีขาดหลักนิติธรรม เลือกปฏิบัติไม่สร้างความเสมอภาค ทำให้ประชาชนมาชุมนุมเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีรับผิดชอบทางการเมืองโดยยุบสภาเพื่อคืนอำนาจให้ประชาชน แต่นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจรัฐโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง รัฐบาลจึงไม่สามารถปฏิเสธความรับผิดชอบในการสลายการชุมนุมครั้งนี้ได้ เพราะรัฐบาลได้ดำเนินการในสิ่งที่ผิด 7 ประการ ดังนี้

(11.1) ใช้อาวุธสงครามสังหารผู้มาชุมนุมซึ่งมาชุมนุมตามรัฐธรรมนูญ

(11.2) การอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อาวุธสงครามยิงขึ้นฟ้าตกลงมาเป็นอันตรายต่อประชาชน

(11.3) การใช้อากาศยานบินในเขตห้ามบิน

(11.4) การโยนแก๊สน้ำตา

(11.5) สั่งทหารให้ใช้อาวุธสลายการชุมนุมตอนกลางคืน โยนความผิดให้แกนนำการชุมนุม

(11.6) สร้างตัวละคร "ไอ้โม่ง" หรือ "คนซูดดำ" ว่าเป็นผู้ก่อเหตุร้ายต่าง ๆ

(11.7) มีการสร้างหลักฐานว่า "คนซูดดำ" มีความสัมพันธ์กับแกนนำการชุมนุม

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

(12) ในขณะนี้ก็มีผู้เสียชีวิตบาดเจ็บและสูญหายจากการสลายการชุมนุมรวมกว่า 100 ศพ การที่มีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก เพราะประชาชนผู้บริสุทธิ์ยอมเห็นการเสียชีวิตอย่างไม่เป็นธรรมไม่ได้ จึงเข้าไปในเหตุการณ์และยอมให้ถูกยิง ซึ่งเป็นการเสียชีวิตที่มีจำนวนมากกว่าในช่วงของรัฐบาลใด ๆ ที่ผ่านมา รัฐบาลจึงควรหยุดทำสงครามประชาชน เพราะหากไม่หยุดจะทำให้เกิดความเสียหายเกินกว่าจะเยียวยารักษาได้ รัฐบาลมักอ้างหลักนิติรัฐ แต่ไม่กล่าวถึงหลักนิติธรรมและศีลธรรมซึ่งมีความสำคัญไม่ต่างกัน อย่างไรก็ตาม จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามหลักนิติรัฐ นายกรัฐมนตรีจะต้องถูกดำเนินการตามกฎหมาย 3 ข้อ ได้แก่ (1) ถูกดำเนินการตามกฎหมาย (2) ถูกดำเนินการตามกฎหมายของสังคม และ (3) ต้องได้รับกฎแห่งกรรม

(13) พรรคประชาธิปัตย์และ คอช. กล่าวซ้ำเติมสถานการณ์ที่เกิดขึ้นให้เลวร้ายลง เช่น กรณีกล่าวถึงจำนวนผู้เสียชีวิตว่ามีจำนวนน้อยกว่าที่คาดไว้ และกรณีกล่าวว่า ถ้าจะต้องมีผู้เสียชีวิตถึง 500 คนก็ต้องยอม

(14) เหตุการณ์ที่ศาลาแดง มีภาพทหารใช้ปืนจี้ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ซึ่งมีข้อเท็จจริงว่า ตำรวจผู้นั้นไล่ตามจับกลุ่มชายฉกรรจ์ซึ่งมีอาวุธเข้าไปในแนวทหาร แต่ถูกทหารกีดกันโดยใช้ปืนจี้และห้ามไม่ให้ตาม

(15) การยิงระเบิด M79 ใส่กลุ่มผู้ชุมนุมเสื้อหลากสี เป็นการหวังให้มีผู้เกลียดกลุ่มคนเสื้อแดง ซึ่งเป็นการสร้างสถานการณ์ให้เกิดความรุนแรงและทำให้กลุ่มผู้ชุมนุมเผชิญหน้ากัน

(16) การที่รัฐบาลนำทหารเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเมืองมาก เป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวังเพราะจะทำให้ทหารไม่สามารถดำรงชีวิตได้ตามปกติ

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
3) นายชลน่าน ศรีแก้ว	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย
4) ร้อยตำรวจโท เชาวรินทร์ ลัทธศักดิ์ศิริ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
5) นายไชยา พรหมา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย
6) นางฐิติมา ฉายแสง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเพื่อไทย
7) นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย
8) นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคเพื่อไทย
9) นายไพจิตร ศรีวรขาน	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย
10) นายวิชาญ มีนชัยนันท์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย
11) นายวิเชียร ขาวขำ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย
12) นายสถาพร มณีรัตน์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย
13) นายสุชาติ ลายน้ำเงิน	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคเพื่อไทย
14) นายสุนัย จุลพงศธร	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
15) นาวอากาศเอก อนุศิษฐ์ นาคกรพรรพ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย
16) นางสาวอรุณี ชำนาญยา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา พรรคเพื่อไทย

1.1.2.5 การชุมนุมจากอาคารสูงและรางรถไฟฟ้าและกรณีพบผู้เสียชีวิตในวัดปทุมวนาราม

(1) ที่ผ่านมารัฐบาลได้ให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ทหารที่ปฏิบัติการว่า ประชาชนที่มาชุมนุมเป็นศัตรู และจากการไปเยี่ยมประชาชนที่ได้รับบาดเจ็บจากการสลายการชุมนุมทราบว่า เกิดจากการตั้งใจยิงของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งมีการยิงจากบนรางรถไฟฟ้าเข้าไปที่วัดปทุมวนารามด้วย ดังนั้น รัฐบาลจึงควรรับผิดชอบโดยจับกุมผู้ก่อการร้ายที่ซ่อนตัวอยู่บนอาคารสูงหรือบริเวณรางรถไฟฟ้ามาลงโทษ

(2) ในระหว่างเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการมีการจัดพลชุมนุมยิงประชาชน จากอาคารสูงและบนรางรถไฟฟ้า BTS และการ์ต นปช. จับคนชุมนุมบนอาคารได้ ดังนั้น การที่รัฐบาลอ้างว่า ไม่สามารถเข้าไปในพื้นที่ของกลุ่ม นปช. ได้และไม่มีการจัดพลชุมนุมยิงนั้นเจ้าหน้าที่น่าจะรายงานเท็จต่อรัฐบาล

(3) เหตุการณ์ที่มีผู้เสียชีวิตที่วัดปทุมวนาราม จำนวน 6 คน เป็น เหตุการณ์ที่น่าสะเทือนใจที่สุด ประชาชนที่อยู่ในเหตุการณ์ตกอยู่ภายใต้ความหวาดกลัว โดยต้องอยู่ท่ามกลางเสียงปืนและนอนท่ามกลางศพ ทั้งนี้ มีข้อมูลและภาพแสดงให้เห็นว่า มีการยิงลงมาจากรางรถไฟฟ้า BTS ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เจ้าหน้าที่ทหารใช้ปฏิบัติงาน โดยมีภาพข่าวจากสำนักข่าวต่างประเทศและผู้ชุมนุมเป็นจำนวนมากเป็นพยาน แต่รัฐบาลยังไม่สามารถจับผู้ก่อเหตุได้และอ้างว่าเป็นการกระทำของกองกำลังไม่ทราบฝ่าย จึงขอให้รัฐบาลตรวจสอบและดำเนินการตามกระบวนการพิจารณาคดีอาญาตามข้อเท็จจริง

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) นายชลน่าน ศรีแก้ว	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย
3) นายไชยา พรหมา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย
4) นางฐิติมา ฉายแสง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเพื่อไทย
5) นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย
6) นายวิชาญ มีนชัยนันท์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย
7) นายวิเชียร ขาวขำ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย
8) นางสาวอรุณี ชำนาญยา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา พรรคเพื่อไทย

1.1.2.6 การจับกุมและปฏิบัติต่อพระภิกษุอย่างไม่เหมาะสม

รัฐบาลปล่อยให้เจ้าหน้าที่ทหารกระทำต่อพระภิกษุที่ไปร่วมชุมนุมอย่างไม่ถูกต้อง และไม่เหมาะสมในหลายพื้นที่ หลายกรณี เช่น การจับมัดมือไพล่หลัง การมิได้ให้ทำพิธีลาสิกขาอย่างถูกต้องตามระเบียบสงฆ์ และการคุมขังพระภิกษุในเรือนจำ

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
3) นายวิชาญ มีนชัยนันท์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย
4) นายสุชาติ ไลยน้ำเงิน	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคเพื่อไทย

1.1.2.7 การให้ร้ายกลุ่มผู้ชุมนุมและกล่าวหาว่าเกี่ยวข้องกับกรก่อการร้าย

(1) ในอดีตเมื่อมีการชุมนุมและเกิดความรุนแรงขึ้นมักจะกล่าวโทษว่ามาจากมือที่สาม แต่ในการชุมนุมครั้งนี้กลับเรียกกลุ่มผู้ชุมนุมว่า “ผู้ก่อการร้าย” เพื่อใช้เป็นเหตุผลให้รัฐบาลนำมาอ้างในการใช้ความรุนแรง กรณีที่รัฐบาลให้ทหารติดอาวุธนั้น ถือเป็นการปฏิบัติ โดยมองอีกฝ่ายหนึ่งว่าเป็นศัตรูหรือผู้ก่อการร้าย ในการสลายการชุมนุมรัฐบาลได้โยนความผิดให้กองกำลังไม่ทราบฝ่าย (ไอ้โม่ง) ว่าเป็นผู้กระทำการ ซึ่งในข้อเท็จจริงกองกำลังไม่ทราบฝ่ายอาจแฝงตัวอยู่ในกลุ่มผู้ชุมนุมหรือกลุ่มของทหารเอง รัฐบาลจึงต้องเร่งรัดจับกุมผู้ที่กล่าวอ้างว่าเป็นผู้ก่อการร้าย

(2) จากหลักฐานที่พบในเหตุการณ์ในวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 ไม่มีภาพหลักฐานปรากฏได้ว่า ผู้ตายคือผู้ก่อการร้าย ผู้ตายทุกคนไม่มีอาวุธ นปช. ชุมนุมโดยสงบไม่มีอาวุธ และไม่เคาะใคร แต่กลับถูกเรียกว่า “ผู้ก่อการร้าย” กรณีที่มีการยิงเกิดขึ้นน่าจะเป็นการสร้างสถานการณ์

(3) ในการปฏิบัติการมีการตั้งด่านสกัดกั้นการชุมนุมของ นปช. จำนวน 216 ด่าน แต่ไม่ปรากฏว่า ผู้ชุมนุม นปช. ถูกจับกุมเนื่องจากการเข้าร่วมชุมนุม แสดงให้เห็นว่าเป็นการเข้ามาชุมนุมโดยสงบ

(4) นายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) กล่าวหาประชาชนผู้บริสุทธิ์ว่า มีพฤติกรรมไม่จงรักภักดีต่อสถาบัน เช่น กรณีกล่าวหาว่ามีความเกี่ยวข้องกับขบวนการล้มสถาบันตามผังที่ ศอจ. นำออกมาเผยแพร่ นอกจากนั้นยังใช้สื่อในการใส่ร้ายผู้ชุมนุม เช่น กรณีการเผารถโดยสารประจำทางและการนำรถแก๊สจอดทิ้งไว้ที่บริเวณย่านดินแดง ซึ่งเวลาผ่านมาได้ 1 ปีแล้ว ก็ยังไม่สามารถจับผู้กระทำความผิดได้ ทั้งนี้ การปลุกระดมและย่ำว่า กลุ่ม นปช. เป็นผู้กระทำความผิดโดยใช้สื่อ นั้นอาจทำให้ประชาชนเกลียดชังและเข่นฆ่ากันเหมือนที่เกิดขึ้นในประเทศสวีเดนได้

(5) การที่รัฐบาลตั้งข้อหาผู้ก่อการร้ายต่อแกนนำ นปช. นั้น เป็นเรื่องที่ไม่สมเหตุสมผล รัฐบาลไม่มีความชอบธรรมที่จะดำเนินการใช้ความรุนแรงต่อประชาชน จึงพยายามเชื่อมโยงเพื่อแจ้งข้อหาเกี่ยวกับอาวุธ เช่น สร้างสถานการณ์ว่าพบอาวุธในสระน้ำวัดปทุมวนาราม รัฐบาลไม่มีการพิสูจน์ แต่กลับสรุปว่าเป็นการกระทำของกลุ่ม นปช.

(6) การใช้เด็กเป็นโล่กำบังในการชุมนุมนั้น หากใครเป็นผู้กระทำก็สมควรได้รับการประณาม แต่อย่างไรก็ตาม เห็นว่าการนำภาพที่แสดงว่ามีการนำเด็กและคนชรามาใช้เป็นโล่กำบังออกมาเผยแพร่ นั้น เป็นการจัดจก

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
3) นายชลงาน ศรีแก้ว	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย
4) ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
5) นายไชยา พรหมา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย
6) นายวรวิจน์ เต็มอภิญญกุล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคเพื่อไทย
7) นายวิเชียร ขาวขำ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย
8) นายสุนัย จุลพงศธร	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
9) นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย
10) นางสาวอรุณี ชำนาญยา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา พรรคเพื่อไทย

1.1.2.8 การไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

(1) แกนนำไม่ได้ต้องการนิรโทษกรรม เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีคนตาย มีคนบาดเจ็บ แต่การมอบตัวของรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ไม่เป็นไปตามกระบวนการยุติธรรม จึงต้องการให้นายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเช่นกัน การดำเนินคดีต่อกลุ่ม นปช. กับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

(2) การดำเนินคดีต่อกลุ่ม นปช. กับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

1.1.2.9 การดำเนินการกับศพผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บ

(1) ได้รับข้อมูลว่า พระภิกษุ 2 รูป ที่โบกธงอยู่บริเวณแนวหน้ากลุ่ม นปช. ขณะนี้ได้มรณภาพแล้วแต่ยังหาศพไม่พบ ดังนั้น หากมีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นอีกควรมีการยึดศพไว้ก่อน

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

(2) ผู้เสียชีวิตส่วนใหญ่ไม่ได้รับการชันสูตรพลิกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เนื่องจากเกรงจะทำให้ทราบว่าทหารและประชาชนเสียชีวิตจากสาเหตุใด ดังนั้น รัฐบาลจึงมุ่งที่จะตั้งข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการก่อการร้ายและหมิ่นสถาบัน

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) ร้อยตำรวจโท เชาวรินทร์ ลัทธศักดิ์ศิริ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

1.1.2.10 กรณีการเปิดให้มีการเจรจาระหว่างรัฐบาลกับแกนนำและการสร้างความปรองดองสมานฉันท์

(1) ประธานวุฒิสภา นายประสพสุข บุญเดช ได้หารือกับนายกรัฐมนตรีให้มีการเจรจากับกลุ่ม นปช. เพื่อยุติการชุมนุมในช่วงเช้าของวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 แต่นายกรัฐมนตรีกลับนำกำลังทหารเข้ามาในพื้นที่ในเวลาประมาณ 03.00 น. ของวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 การกระทำเช่นนี้แสดงให้เห็นว่า นายกรัฐมนตรีมีเจตนาจะสลายการชุมนุมโดยไม่มีเจรจา

(2) รัฐบาลได้แถลงนโยบาย ข้อ 1.1.1 ไว้ว่า “เสริมสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีของคนในชาติให้เกิดขึ้นโดยเร็ว โดยใช้แนวทางสันติ รับฟังความเห็นจากทุกฝ่าย และหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชาติทุกกรณี...” แต่การดำเนินการของรัฐบาลกลับมีการปิดสื่อ ปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยเหมือนนักโทษ และยอมให้ผู้ชุมนุมกลุ่มเสื้อหลากสีชุมนุมได้ ฯลฯ

(3) การชุมนุมตลอด 2 เดือนที่ผ่านมา เป็นการเติบโตทางด้านความคิดเรื่องประชาธิปไตย แต่รัฐบาลได้ทำให้เกิดวิกฤตประชาธิปไตย มีการแย่งชิงตำแหน่ง เกิดวิกฤติเรื่องความยุติธรรมและความเป็นธรรม ซึ่งในการเจรจาแกนนำยินดีที่จะยุติการชุมนุม แต่เลขาธิการนายกรัฐมนตรีกล่าวว่า หมดเวลาที่จะเจรจา แสดงว่ารัฐบาลได้มีการเตรียมการที่จะใช้ความรุนแรงอยู่แล้ว นายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำไม่ควรปฏิเสธและไม่ควรมีเงื่อนไขเวลาในการเจรจา

(4) การเจรจาระหว่างรัฐบาลกับแกนนำของ นปช. ซึ่งมีการถ่ายทอดสดด้วยนั้นเห็นว่ไม่มีความจริงใจ เพราะมีข้อต่อรองและถกเถียงกันมาก การที่นายกรัฐมนตรีอ้างมาตลอดว่าการเจรจาถูกปฏิเสธจาก นปช. และสุดท้ายรัฐบาลได้ยุติการเจรจาเพื่อจะดำเนินการสลายการชุมนุม เป็นการแสดงให้เห็นถึงความไม่จริงใจในการเจรจา

(5) กรณีที่ประชาชนเสียชีวิตและสูญหายในช่วงการสลายการชุมนุมจำนวนกว่า 100 คน และเกิดความแตกแยกของประชาชนภายในประเทศอย่างมาก แต่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีบางคนกลับยังไม่ได้แสดงที่ท่าให้เห็นว่า จะดำเนินการตามแผนปรองดองที่ได้แถลงไว้และได้ดำเนินการในลักษณะตรงข้าม แสดงว่ารัฐบาลไม่มีเจตนาที่จะดำเนินการตามกระบวนการปรองดองสมานฉันท์จริง จึงขอให้รัฐบาลมีท่าทีและดำเนินนโยบายในลักษณะที่สร้างความปรองดองสมานฉันท์มากกว่าที่ทำอยู่ เช่น หยุดการกล่าวหาผู้บริสุทธิ์ว่าเป็นผู้ก่อการร้าย

(6) นายกรัฐมนตรีได้เคยแถลงว่าจะยุติการเมืองที่ล้มเหลวและนำความสามัคคีกลับสู่สังคม แต่ขณะนี้กลับทำให้เกิดความแตกแยก มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย และการดำเนินการของรัฐบาลก็ไม่มีลักษณะปรองดองอย่างที่นายกรัฐมนตรีได้แถลงไว้ จะเห็นได้จากที่กำหนดว่าจะจัดการเลือกตั้งในวันที่ 14 พฤศจิกายน 2553 แต่หลังจากนั้นเพียง 2 วัน นายกรัฐมนตรีได้กล่าวหาขณะนี้สถานการณ์เปลี่ยนไปแล้วและเป็นไปไม่ได้แล้วที่จะสามารถจัดการเลือกตั้งในวันดังกล่าวได้ จึงเห็นว่านายกรัฐมนตรีใช้แผนปรองดองเป็นเครื่องมือตอรอง รัฐบาลควรเริ่มกระบวนการปรองดองโดยนำคดีที่นายกรัฐมนตรีถูกแจ้งข้อหาเกี่ยวกับการหมิ่นสถาบันมาจัดเป็นคดีพิเศษ และยกเลิกการปิดกั้นสื่อหรือใช้สื่อเป็นเครื่องมือ และตราบไต่ที่ยังไม่ดำเนินการเยียวยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบในสังคม แผนปรองดองก็จะไม่สามารถบรรลุผลได้

(7) กรณีที่ไม่ตอบรับแผนปรองดองของนายกรัฐมนตรีเพราะเห็นว่ามีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก จึงต้องให้รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมตามที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์กล่าวโทษและเห็นว่าหากรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ไม่เห็นแก่ตัวและเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมก็จะไม่ทำให้มีเหตุการณ์ที่นำไปสู่การกระทำที่ทำให้มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) นายชลน่าน ศรีแก้ว	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย
3) ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
4) นางฐิติมา ฉายแสง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเพื่อไทย
5) นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคเพื่อไทย
6) นายไพจิตร ศรีวรขาน	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย
7) นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคเพื่อไทย
8) นายวิชาญ มีนชัยนันท์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย
9) นายสถาพร มณีรัตน์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย
10) นายสุนัย จุลพงศธร	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

1.1.3 กรณีการวางเพลิงสถานที่ต่าง ๆ

1.1.3.1 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนายกรัฐมนตรีนายอภิสิทธิ์และรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) น่าจะได้รับการรายงานข้อมูลที่เป็นเท็จ เนื่องจากในช่วงเวลาประมาณ 12.00 น. ที่กลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพยายามเข้าไปในพื้นที่เพื่อพาแกนนำเข้ามาขอตัวนั้นตำรวจได้เข้าตรวจสอบพื้นที่ดังกล่าวแล้ว และในช่วงเวลาดังกล่าวไม่มีผู้ชุมนุมเหลืออยู่ในบริเวณแยกราชประสงค์แล้ว เพราะกลุ่ม นปช. ได้เข้าไปพักอาศัยชั่วคราวในเขตวัดปทุมวนารามแล้ว ต่อมาก็เริ่มมีการเผาห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์ จะเห็นว่าเหตุการณ์ความวุ่นวายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดภายหลังจากที่แกนนำ นปช. ได้เข้ามาขอตัวซึ่งรัฐบาลได้เข้ายึดพื้นที่การชุมนุมแล้ว ดังนั้น เหตุการณ์วางเพลิงจึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับการชุมนุม และเหตุผลที่กรุงเทพมหานครไม่นำรถดับเพลิงเข้ามาดับไฟและปล่อยให้เพลิงกลามจนควบคุมไม่ได้ มีข้อสังเกตว่าอาจเป็นการสร้างสถานการณ์ของรัฐบาล

1.1.3.2 การให้เหตุผลว่าจะต้องจัดการกับกลุ่มผู้ชุมนุม เนื่องจากบุคคลเหล่านั้นได้ก่อเหตุวางเพลิงนั้นพบว่า ผู้เสียชีวิตส่วนใหญ่เสียชีวิตก่อนเกิดเหตุการณ์วางเพลิง โดยรัฐบาลไม่พยายามค้นหาข้อเท็จจริงและจับกุมผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุวางเพลิงห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์ และอาคารเกษรพลาซ่า แต่กลับอ้างว่า ผู้ตายเป็นผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ หากเป็นกระทำของกลุ่ม นปช. ที่เกิดจากความโกรธแค้นจริงก็น่าจะวางเพลิงโรงแรมอินเตอร์คอนติเนนตัล ซึ่งเป็นเป้าหมายการโจมตีของกลุ่ม นปช. อยู่เดิม

1.1.3.3 เหตุการณ์เพลิงไหม้อาคารโรงแรมสยาม และห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์ ทราบว่าอาคารดังกล่าวมีระบบดับเพลิง แต่ไม่สามารถใช้งานได้ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการดำเนินการมาตรการตัดน้ำตัดไฟของรัฐบาล และกรณีที่ไม่มีการจัดรถดับเพลิงเข้าไปดับไฟก็สงสัยว่า อาจเป็นการวางเพลิงเผาอำพรวงศพ ในห้างสรรพสินค้าฯ

1.1.3.4 ขณะนี้รัฐบาลกำลังพยายามเน้นประเด็นเรื่องการเผาอาคารห้างสรรพสินค้า รวมทั้งเรียกกลุ่มที่ก่อความไม่สงบในการชุมนุมว่า ผู้ก่อการร้าย เพื่อเบี่ยงเบนความผิดที่รัฐบาลสั่งใช้กำลังสลายการชุมนุมและการเป็นทerrorist

1.1.3.5 การเผาศาลากลางจังหวัด 4 แห่ง รัฐบาลสามารถจับผู้ต้องหาได้นับร้อย แต่การเผาห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์ที่อยู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร และมีการเผยแพร่ภาพไปทั่วโลก รัฐบาลกลับจับผู้กระทำผิดไม่ได้ ทั้งที่เป็นช่วงเวลาที่รัฐบาลเข้ายึดพื้นที่การชุมนุมได้แล้ว แต่รัฐบาลกลับไม่สามารถควบคุมเหตุการณ์ได้ โดยอ้างว่ามีกองกำลังซุ่มยิง รัฐบาลจึงต้องเร่งจับกุมตัวผู้กระทำผิด

1.1.3.6 กรณีที่มีการนำคลิปนายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ และแกนนำ นปช. คนอื่น ๆ ปราศรัยให้มีการวางเพลิงนั้น เป็นการกล่าวถึงกรณีที่จะมีการปฏิบัติและเป็นการปราศรัยในเดือนมกราคม 2553 ซึ่งไม่เกี่ยวกับการชุมนุมในครั้งนี้

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
3) นายชลอนาน ศรีแก้ว	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย
4) ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
5) นายไชยา พรหมา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย
6) นายวิชาญ มีนชัยนันท์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย
7) นายวิเชียร ขาวขำ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย
8) นายสุนัย จุลพงศธร	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

1.1.4 การตั้งคณะกรรมการอิสระเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อการดำเนินการเพื่อ ยุติการชุมนุม

1.1.4.1 การตั้งคณะกรรมการขึ้นมาตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้งหมด นายกรัฐมนตรี
มีหลักประกันได้ว่าคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมานั้นมีความเป็นกลาง

1.1.4.2 นายกรัฐมนตรีใช้กำลังทหารไม่ต่ำกว่า 7 หมื่นคนในการสลายการชุมนุม
และอ้างว่าการดำเนินการทุกอย่างเป็นไปตามกฎหมายและหลักสากล จึงเห็นว่านายกรัฐมนตรีไม่ควร
เข้ามาเกี่ยวข้องกับกาตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) นายสถาพร มณีรัตน์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย

1.1.5 อื่น ๆ

1.1.5.1 รัฐบาลต้องดำเนินการกับแกนนำผู้ชุมนุมเสียหลักสี่ กรณีที่มีการมอบเงิน
ให้แก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบ โดยขอให้ผู้รับเงินร่วมลงนามเพื่อถอดถอน นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร

1.1.5.2 ในการส่งผู้เข้าร่วมชุมนุมกลับบ้าน เบื้องต้นเจ้าหน้าที่แจ้งว่าจะพาไปส่งที่
สถานีขนส่งผู้โดยสารกรุงเทพ (จตุจักร) แต่กลับมีการนำกลุ่มผู้ชุมนุมไปที่จุดตรวจค้นของทหารที่บริเวณ
สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ซึ่งมีผู้ที่เป็นแนวร่วมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยหน้า
เป็นผู้ช่วยอาสาตรวจค้น กรณีดังกล่าวถือเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง เหมาะสม

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

1.1.5.3 นายกรัฐมนตรีไม่ควรตั้งคำถามต่อ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อดีต นายกรัฐมนตรีในกรณีเกี่ยวกับการเลือกสัญญาติ เพราะเห็นว่าไม่มีสิทธิ์และไม่มีความเหมาะสม

1.1.5.4 กรมทหารราบที่ 36 จังหวัดราชบุรี กรมทหารราบที่ 31 รักษาพระองค์ กองทัพอากาศ มีการซื้อปืนทาวเวอร์กระบอกละ 100,000 บาท ในขณะที่จำนวนเงินเท่ากันในประเทศอื่นซื้อได้ถึง 4 กระบอก

1.1.5.5 ขอชื่นชมการทำงานของกรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติเป็นอย่างดีต่อผู้ชุมนุมที่ เดินทางมาจากต่างจังหวัด และได้พยายามดำเนินการประสานงานกับแกนนำผู้ชุมนุมในการเจรจาเพื่อ ให้บรรลุนี่เงื่อนไขในการยุติการชุมนุม แต่รัฐบาลกลับเป็นฝ่ายปฏิเสธไม่เจรจา

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย
2) นายวิชาญ มินชัยนันท์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย
3) นางสาวอรุณี ชำนาญยา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา พรรคเพื่อไทย

1.2 ประเด็นชี้แจง

1.2.1 ที่มาของการชุมนุม

1.2.1.1 ความขัดแย้งทางการเมืองได้เริ่มมาก่อนที่รัฐบาลจะเริ่มเข้ามาบริหาร ประเทศแล้ว และความขัดแย้งบางประเด็นเกิดจากความไม่เห็นด้วยกับการทำรัฐประหาร เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 ทั้งนี้ ก่อนการทำรัฐประหาร ก็ได้มีเหตุการณ์ที่ตลกโปกฮา ที่กรี้อะเซ มีการเสียชีวิต มีการฆ่าตัดตอน ซึ่งทั้งหมดนี้จะผิดหรือถูกจะต้องมีการพิสูจน์ ต้องมีการตรวจสอบ และพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีขณะนั้น ก็ยืนยันว่าจะไม่ลาออก

1.2.1.2 ความรุนแรงได้เกิดขึ้นต่อเนื่องมาโดยตลอด และในวันที่เข้ารับตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีวันแรกก็มีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นแล้ว ซึ่งในหลายครั้งพยายามที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิด การเผชิญหน้า แต่จะเห็นได้ว่า มีการปลุกเร้ามวลชนตลอดเวลา บางเรื่องยอมรับได้ว่ามีเหตุผล แต่บางครั้ง ก็เกินกว่าการชุมนุมธรรมดา ทำให้เกิดความรุนแรงขึ้น เช่น เหตุการณ์ในวันประชุมอาเซียนที่พัทยา นอกจากนี้ยังมีการเชื่อมต่อสัญญาณภาพจากพันตำรวจโท ทักษิณฯ เพื่อปลุกเร้ากลุ่มผู้ชุมนุมและ ก่อให้เกิดความรุนแรงตามมา

1.2.1.3 ข้อเสนอเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ได้มีการเชิญวิปทุกฝ่ายมาร่วมประชุม แต่ทั้งนี้ก็มีกระแสข่าวว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นไปเพื่อประโยชน์ของฝ่ายการเมืองอย่างเดียว ดังนั้น จึงต้องมีการถามความเห็นจากประชาชนด้วย เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่าย แต่หลังจากนั้นฝ่ายตัวเอง ได้ปฏิเสธที่จะดำเนินการต่อโดยให้เหตุผลว่าจะให้นำรัฐธรรมนูญปี 2540 กลับมาใช้

1.2.1.4 เจื่อนไขความขัดแย้งที่เกิดขึ้น มีการพยายามบิดเบือนตลอด โดยเมื่อเดือนเมษายน 2552 ที่ผ่านมามีการชี้แจงเกี่ยวกับการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ได้มีการพยายามสร้างความรุนแรงให้เกิดขึ้น มีการทูลรณนัตของนายกรัฐมนตรี และทราบว่ามีกรให้ข้อมูลกับมวลชนว่ารณนัตของนายกรัฐมนตรีได้ทับผู้ชุมนุมเสื้อแดง หรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของนายกรัฐมนตรียิงคนเสื้อแดงทำให้เกิดความโกรธแค้น ซึ่งไม่เป็นความจริง

1.2.1.5 มีการพยายามสร้างความเกลียดชังทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นกรณีที่เกิดขึ้นที่กระทรวงมหาดไทย หรือกรณีคดีของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยซึ่งเกี่ยวกับการดำเนินคดีต่าง ๆ นอกจากนั้นมีคนบางกลุ่มหยิบยกเรื่องเหตุการณ์เดือนเมษายน 2552 โดยนำคลิปเสียงจากรายการเชื่อมั่นประเทศไทยไปตัดต่อว่ามีการสังฆาประชาชน ซึ่งต่อมาได้ตรวจสอบพบว่าได้มีการตัดต่อกว่า 70 จุด ซึ่งก็ยังมีกรนำคลิปลังกล่าวมาเป็นเครื่องมือในการสร้างความเกลียดชัง

1.2.1.6 ได้มีการตั้งข้อสังเกตว่า กลุ่มคนที่ขึ้นขอบพันตำรวจโท ทักษิณฯ และกลุ่มคนต่าง ๆ เข้ามาแทรกแซง มีการวิพากษ์วิจารณ์สถาบันพระมหากษัตริย์ ในบางครั้งได้เข้ามาร่วมการเคลื่อนไหวกับกลุ่มผู้ชุมนุมด้วย นอกจากนี้ยังมีกรณีกการแยกกลุ่มออกไปชุมนุมต่างหาก เหล่านี้เป็นที่มาของความยุ่งยากซับซ้อนในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง

1.2.1.7 กรณีกล่าวหาว่า การจัดตั้งรัฐบาลไม่ชอบธรรมนั้น ภายหลังกการเลือกตั้งดังกล่าว พรรคประชาธิปัตย์ได้ทำหน้าที่ฝ่ายค้านอย่างถูกต้อง จนเมื่อมีการยุบพรรคพลังประชาชน สภาผู้แทนราษฎรได้เลือกนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรีตามกระบวนการเดียวกันกับกรณีกการเลือกนายสมัคร สุนทรเวช และนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์

รายชื่อผู้ชี้แจง

1) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	นายกรัฐมนตรี
2) นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	รองนายกรัฐมนตรี

1.2.2 การดำเนินการเพื่อยุติการชุมนุม

1.2.2.1 การออกประกาศตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 และพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548

(1) กรณีที่กล่าวว่า มีการนำผู้กระทำผิดตามพระราชกำหนดฯ ไปคุมขังในทัณฑสถานและเรือนจำ ซึ่งไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดฯ ที่กำหนดว่าการจับกุมผู้กระทำผิดภายใต้พระราชกำหนดฯ ต้องนำไปควบคุมตัวในที่ที่กำหนด จะคุมขังในเรือนจำและทัณฑสถานมิได้นั้น กรณีดังกล่าวเป็นการวางเพลิงศาลากลางจังหวัดซึ่งเป็นคดีอาญา จึงสามารถคุมขังในเรือนจำและทัณฑสถานได้

(2) การประกาศใช้กฎหมายความมั่นคงก็เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานเพื่อตรวจค้นอาวุธและควบคุมสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น

1.2.2.2 กรณีการขอคืนพื้นที่บริเวณแยกคอกวัวเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2553

(1) รัฐบาลได้ขออนุญาตกรมราชองครักษ์เพื่อนำเฮลิคอปเตอร์ขึ้นบินแล้วและไม่ได้บินในเขตพื้นที่ห้ามบินดังที่กล่าวอ้าง

(2) เหตุการณ์วันที่ 10 เมษายน 2553 รัฐบาลต้องการขอคืนพื้นที่ เพราะการชุมนุมบริเวณสะพานผ่านฟ้าลีลาศมีการใช้พื้นที่ตลอดแนวถนนไปถึงแยกคอกวัว ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน จึงได้ส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจไปเจรจาขอคืนพื้นที่ เพื่อให้สะพานพระราม 8 และสะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้าสามารถเปิดใช้ได้และลดปัญหาการจราจร แต่การเจรจาไม่เป็นผล จึงต้องใช้กำลังเจ้าหน้าที่โดยได้ปฏิบัติตามหลักสากลและปฏิบัติการในเวลากลางวัน ทั้งนี้ เหตุการณ์ปะทะที่บริเวณแยกคอกวัว เจ้าหน้าที่ถูกกลุ่มผู้ชุมนุมปิดล้อมไว้และมีผู้ก่อการร้ายใช้อาวุธสงครามยิงใส่เจ้าหน้าที่และประชาชนผู้บริสุทธิ์

(3) กรณีเหตุการณ์ปะทะกันเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2553 และบริเวณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ มีประชาชนออกมาขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทหาร ขณะเดียวกันได้มีกลุ่ม "ไอ้โม่ง" แฝงตัวเข้ามายิงด้วยปืน M 79 จึงทำให้ประชาชนได้รับบาดเจ็บ ทั้งนี้ รัฐบาลเห็นว่าน่าจะมีผู้ก่อการร้ายจำนวนไม่น้อย ซึ่งรัฐบาลจะนำตัวผู้กระทำความผิดมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมต่อไป และกรณีที่มีผู้ถูกยิงที่ศีรษะจากมุมสูงนั้นคาดว่าจะเป็นการกระทำของผู้ก่อการร้ายดังกล่าว

(4) ภาพนายเกรียงไกร คำน้อย ถูกยิงเสียชีวิตนั้นเป็นการเสียชีวิตที่บริเวณแยกคอกวัว ไม่ใช่ที่สะพานมัชฆวนรังสรรค์

1.2.2.3 กรณีการบุกรุกและปิดล้อมอาคารรัฐสภาเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2553

การจัดประชุมคณะรัฐมนตรีที่รัฐสภามีใช้ต้องการช่วยให้นักกลุ่ม นปช. เคลื่อนมาที่สภา อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ตำรวจก็พยายามเจรจากับกลุ่ม นปช. และในเหตุการณ์ชุมนุมดังกล่าวมีการแย่งกระป๋องแก๊สน้ำตาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งกลุ่ม นปช. กลับประกาศว่ามีความพยายามใช้แก๊สน้ำตากับกลุ่มผู้ชุมนุมและใช้เป็นข้ออ้างที่จะต้องบุกเข้าในอาคารรัฐสภา

1.2.2.4 การสั่งการให้เจ้าหน้าที่เข้าสลายการชุมนุม

(1) นายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ไม่เคยสั่งการให้เจ้าหน้าที่เข้าสลายการชุมนุม

(2) การชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์การบุกรุกสถานีดาวเทียมไทยคม อำเภอลาดหลุมแก้ว นั้น เกิด

จากแกนนำผู้ชุมนุมนำประชาชนบุกเข้าไปในสถานี ซึ่งเจ้าหน้าที่พยายามใช้น้ำฉีด และแก๊สน้ำตา แต่ก็ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ และในที่สุดเจ้าหน้าที่ยอมถอยเพราะไม่ต้องการจะทำร้ายประชาชน

(3) จากเหตุการณ์บุกคุกสถานที่จะจัดประชุมสุดยอดอาเซียนที่พัทยาเมื่อปีที่ผ่านมามีทำให้จำเป็นต้องจัดซื้อกระบอก โล้ แก๊สน้ำตาชนิดขว้าง ปืนลูกซอง กระสุนยาง เพื่อเตรียมรับมือกับการชุมนุมดังกล่าว ส่วนเหตุผลที่มีการดำเนินการกระชกวงล้อม เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 เพราะมีพยานเห็นหลักฐานชัดเจนว่า มีการขว้างวัตถุที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงเข้าไปเก็บไว้ที่บริเวณยานบ่อนไก่ มีการวางถังแก๊ส และระเบิดถึงดับเพลิง ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงต้องเข้าปฏิบัติการกระชกวงล้อมเพื่อระงับเหตุ โดยเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นที่สวนลุมพินีซึ่งแกนนำได้ประกาศว่าจะยุติการชุมนุมนั้น รัฐบาลได้พยายามที่จะหาแนวทางดำเนินการในช่วงที่ผู้ชุมนุมยุติการชุมนุมแล้ว แต่มีสัญญาณที่แสดงให้เห็นว่าหลังจากที่แกนนำประกาศยุติการชุมนุม การชุมนุมอาจจะไม่ยุติจริง

(4) ที่ผ่านมารัฐบาลพยายามหาทางในการแก้ไขสถานการณ์มาโดยตลอด โดยนายกรัฐมนตรีได้ใช้อำนาจรัฐด้วยความระมัดระวัง ไม่เคยมีแนวคิดหรือประกาศว่า กลุ่มคนเสื้อแดง หรือ นปช. เป็นผู้ก่อการร้ายหรือเกี่ยวข้องกับกระบวนการล้มสถาบันทั้งหมด และไม่เคยมองว่าประชาชนที่มาชุมนุมเป็นศัตรู ที่ผ่านมานายกรัฐมนตรีได้ย้ำเสมอว่า การเคลื่อนไหวของการชุมนุมที่เกิดขึ้นนั้นมีความละเอียดอ่อน ผู้ชุมนุมส่วนใหญ่มาชุมนุมเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตยโดยสงบ แต่การชุมนุมมีปัญหาคู่ขนานและมีการยกระดับการชุมนุม ซึ่งระหว่างที่มีการชุมนุมโดยสงบก็มีเหตุการณ์ยิง M79 ในสถานที่ต่าง ๆ รวมทั้งมีการแบ่งการชุมนุมออกเป็น 2 จุด ถึงแม้ว่าคำสั่งศาลแพ่งจะชี้ว่า การชุมนุมดังกล่าวเกินขอบเขตที่รัฐธรรมนูญรับรอง แต่รัฐบาลก็ดำเนินการเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมกับสถานการณ์ รัฐบาลไม่เคยมีแผนการเข้าสลายการชุมนุมที่บริเวณแยกราชประสงค์ แต่จะใช้มาตรการกดดันเพื่อให้ผู้ชุมนุมเลิกการชุมนุมเอง โดยใช้มาตรการกระชกวงล้อมเพื่อลดจำนวนผู้เข้าร่วมชุมนุม ทั้งนี้ ทุกขั้นตอนในการปฏิบัติการ รัฐบาลได้ใช้ความสุ่ม และพยายามหลีกเลี่ยงการสูญเสีย เพื่อพยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความรุนแรงเหมือนเหตุการณ์ในอดีต

(5) กรณีที่เรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีกล่าวคำขอโทษนั้น ตามข้อเท็จจริงผู้ยิงประชาชนคือกลุ่มผู้ก่อการร้ายที่ไม่ทราบฝ่ายซึ่งชุกชุมจากอาคารสูง ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ทหาร นอกจากนี้การที่เจ้าหน้าที่เปลี่ยนจากการใช้อาวุธสงครามเป็นปืนลูกซองนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชนน้อยที่สุด อย่างไรก็ตามรัฐบาลก็ได้ดำเนินการเยียวยากลุ่มผู้ชุมนุมที่ได้รับความสูญเสียจากการชุมนุม โดยมีการแยกกลุ่มผู้ก่อการร้ายและกองกำลังที่ติดอาวุธออกจากผู้ชุมนุมที่บริสุทธิ์

(6) กรณีมีการอภิปรายถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทหารในวันต่าง ๆ พร้อมกับนำภาพมาแสดงนั้น ภาพกับเนื้อหาการอภิปรายไม่สอดคล้องกับวัน เวลาและสถานที่ที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้ ในการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ทหารโดยเฉพาะเมื่อจะต้องยิงผู้ก่อการร้ายนั้นจะมีเจ้าหน้าที่

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

ผู้รับผิดชอบเป็นทีมโดยคนหนึ่งจะทำหน้าที่ยิง และอีกคนจะดูเป้าหมายในมุมมองกว้าง ซึ่งเป็นการดำเนินการที่ระมัดระวังโดยตลอด

(7) ภาพทหารทุบตีคนเสื้อแดงจนสลบที่นำแสดงนั้น อาจเกิดจากการที่เจ้าหน้าที่ทหารเกิดความเครียดอันเนื่องมาจากมีเจ้าหน้าที่ทหารเสียชีวิต

(8) ที่ผ่านมาผู้บัญชาการทหารบกได้ย้ำเตือนเจ้าหน้าที่โดยตลอดว่าประชาชนทุกคนคือผู้บริสุทธิ์ ดังนั้น หากนายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) สั่งการให้ทหารฆ่าประชาชนจริง ย่อมเป็นไปได้ที่ผู้บัญชาการทหารบกและเจ้าหน้าที่ทหารผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตาม

(9) กรณีร้อยตรี ณรงค์ฤทธิ์ สาละ ถูกยิงเสียชีวิตนั้น ผลการตรวจสอบหัวกระสุนพบว่า เป็นกระสุนที่ใช้ในเชิงพาณิชย์ และแพทย์หญิงคุณหญิง พรทิพย์ โรจนะสุนันท์ กล่าวว่า วิถีกระสุนมิได้ถูกยิงจากเจ้าหน้าที่

1.2.2.5 การชุมนุมจากอาคารสูงและรางรถไฟฟ้าและกรณีพบผู้เสียชีวิตในวัดปทุมวนาราม

(1) รัฐบาลได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่หน่วยระวังป้องกันไว้บนอาคารเพื่อป้องกันการชุมนุม ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้ถืออาวุธจะยิงได้ตอบเฉพาะผู้มีอาวุธเท่านั้น โดยดำเนินการตามคำสั่งของ ศอฉ. อย่างเคร่งครัด ส่วนกรณีภาพคนชุมนุมที่ติดท่อลดเสียงที่นำมาแสดงนั้น กองทัพบกยืนยันว่าไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่

(2) กรณีที่มีการลอบยิงจากอาคารสูงบริเวณสวนลุมพินี เช่น อาคารบางกอกเคเบิ้ล เจ้าหน้าที่ได้เข้าควบคุมพื้นที่และสามารถจับกุมผู้ก่อเหตุได้จำนวนประมาณ 30 คน ในจำนวนนั้นมีผู้แต่งกายคล้ายพระภิกษุ จำนวน 4 คน

(3) กรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารยิงแก๊สน้ำตาไปหลังวัดปทุมวนารามนั้น ขอเรียนว่าไม่เป็นความจริง เพราะถนนจากหน้าวัดไปหลังวัดนั้นมีระยะทางไกลกันมาก เพราะฉะนั้นเป็นไปได้ที่จะยิงเข้าไปได้

(4) รัฐบาลได้รับทราบจากอาสาสมัครว่ามีผู้เสียชีวิตซึ่งเป็นผู้ชุมนุม ผู้สื่อข่าวต่างประเทศ จึงได้พยายามประสานเพื่อให้รถพยาบาลเข้าไปรับผู้บาดเจ็บออกมาในขณะที่ยังมีการต่อสู้และการยิงกันอยู่จึงใช้เวลานาน ทราบว่าหลายรายถูกยิงในเต็นท์พยาบาลซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสลดใจอย่างยิ่ง

(5) เหตุการณ์ที่วัดปทุมวนาราม ซึ่งมีผู้เสนอให้เป็นเขตอภัยทาน รัฐบาลทราบมาโดยตลอดว่า พื้นที่ดังกล่าวมีสถานะอย่างไร นอกจากนี้ได้มีการปะทะกันบริเวณเฉลิมเผ่า ซึ่งสามารถไปตรวจสอบรอยกระสุนได้ ทั้งนี้ สำหรับกรณีการยิงเข้าไปหลังวัดปทุมวนารามหรือการขว้างแก๊สน้ำตาเข้าไป ซึ่งขอยืนยันว่า ไม่ใช่การกระทำของเจ้าหน้าที่ เพราะไม่มีเหตุผลที่รัฐบาลจะต้อง

ดำเนินการกับกลุ่มผู้ชุมนุมในวัด ทั้งนี้ รัฐบาลมีผลของการชันสูตรศพของผู้เสียชีวิต 6 ศพที่วัดปทุมวนาราม เกี่ยวกับรอยกระสุนที่เข้าและออก มีความชัดเจนว่า จำนวน 4 คน ถูกยิงจากแนวราบ ไม่ใช่การยิงจากที่สูง ดังที่มีการกล่าวหา

(6) กรณีที่มีผู้ถูกยิงเสียชีวิตที่วัดปทุมวนาราม หากมีการยิงจากบริเวณทางเดินเชื่อมต่อระหว่างสถานีรถไฟฟ้าบริเวณหน้าวัดปทุมวนาราม ผู้ยิงจะไม่สามารถเดินทางมาจากสยามสแควร์ได้เพราะมีการล็อกประตู จึงตั้งข้อสังเกตว่าน่าจะมาจากฝั่งด้านราชประสงค์

(7) เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 เจ้าหน้าที่ได้รับคำสั่งให้อยู่ในบริเวณสนามศุภชลาศัย และอยู่บริเวณนั้นถึง 15.00 น. แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์วางเพลิงที่สยามสแควร์และห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวสต์ จึงได้มีการสั่งการให้กรุงเทพมหานครจัดรถดับเพลิงเข้าไปในพื้นที่ และมีการส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปคุ้มครองเจ้าหน้าที่ดับเพลิงในเวลาประมาณ 16.30 น. โดยในเวลา 18.30 น. นั้น มีผู้ก่อการร้ายอยู่บริเวณทางเดินเชื่อมต่อทางรถไฟฟ้าและยิงตอบโต้กับเจ้าหน้าที่ แล้วหนีเข้าไปในวัดปทุมวนาราม และหลังจากนั้นเจ้าหน้าที่จึงได้ถอนกำลังกลับเพราะเกรงว่าประชาชนจะโดนลูกหลง จึงยืนยันได้ว่าหลังเวลา 18.30 น. ไม่มีทหารอยู่ในบริเวณดังกล่าวทั้งที่พื้นถนนและทางรถไฟฟ้า BTS ส่วนภาพเจ้าหน้าที่ทหารปฏิบัติหน้าที่อยู่บนรถไฟฟ้า BTS เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 เวลา 18.30 น. ที่ยกขึ้นมากล่าวอ้างนั้นขอยืนยันว่าในเวลาดังกล่าวไม่มีเจ้าหน้าที่ทหารปฏิบัติหน้าที่อยู่ ณ บริเวณดังกล่าว

1.2.2.6 การจับกุมและปฏิบัติต่อพระภิกษุอย่างไม่เหมาะสม

(1) กรณีที่เกี่ยวข้องกับพระภิกษุที่มาร่วมชุมนุมพบว่า บางส่วนเป็นพระภิกษุจริง แต่บางส่วนเป็นผู้แต่งกายเลียนแบบพระภิกษุ เพราะต่อมามีการจับกุมผู้ที่อ้างว่าเป็นพระภิกษุได้ที่อาคารบางกอกเคเบิ้ล โดยเป็นการจับขณะกระทำความผิดซึ่งหน้า และพบว่าบุคคลดังกล่าวไม่ได้แต่งกายเป็นพระภิกษุ แต่อยู่ในชุดพร้อมปฏิบัติการและได้ทำร้ายเจ้าหน้าที่ด้วย ซึ่งลักษณะดังกล่าวถือว่าไม่ใช่พระภิกษุ

(2) กรณีที่กล่าวถึงการจับกุมพระภิกษุและการมิได้ให้ทำพิธีลาสิกขาอย่างถูกต้องนั้น มหาเถรสมาคมได้ชี้แจงแล้วว่า กรณีพระภิกษุกระทำความผิดซึ่งหน้า เจ้าหน้าที่สามารถจับกุมดำเนินคดีได้ จากนั้นจึงดำเนินการตามกระบวนการของสงฆ์ต่อไป ทั้งนี้ การที่พระภิกษุมาอยู่ในบริเวณที่ชุมนุมก็ถือเป็นการไม่สมควร

1.2.2.7 การให้ร้ายกลุ่มผู้ชุมนุมและกล่าวหาว่าเกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย

(1) ขอยืนยันว่าเจ้าหน้าที่รัฐทุกคนไม่มีการกล่าวหากลุ่มคนเสื้อแดงที่มาชุมนุมด้วยความบริสุทธิ์ใจว่าเป็นผู้ก่อการร้าย แต่ยอมรับว่ามีกลุ่มคนบางกลุ่มมีอาวุธและแฝงตัวมากับกลุ่มผู้ชุมนุม

(2) การกระทำผิดในครั้งนี้มี การวางแผนเป็นอย่างดี มีการกระทำเป็นกระบวนการ มีฝ่ายสนับสนุนค่าใช้จ่าย โดยมีนายจตุพร พรหมพันธุ์ เป็นแกนนำคนสำคัญ รัฐบาลไม่ได้ตั้งใจตั้งข้อหาเพื่อใส่ร้าย แต่พฤติกรรมที่กลุ่มผู้ชุมนุมได้กระทำมาเป็นเวลานานแล้วนั้นได้สะท้อนให้เห็นการตั้งข้อกล่าวหาต่อการร้ายต่อ นายจตุพร พรหมพันธุ์ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อดีต นายกรัฐมนตรี และแกนนำคนอื่น ๆ เป็นไปตามกระบวนการยุติธรรม โดยคณะกรรมการคดีพิเศษซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความน่าเชื่อถือและได้รับการสรรหาอย่างถูกต้องได้พิจารณาถึงการกระทำผิดที่เกิดขึ้นจากการชุมนุมครั้งนี้และลงมติเป็นเอกฉันท์ว่า ให้จัดคดีดังกล่าวเป็นคดีพิเศษ ทั้งนี้ นโยบายของรัฐบาลต่อกรณีการก่อการร้ายคือดำเนินการตามกฎหมาย ส่วนกรณีประชาชนที่มาชุมนุมด้วยความเห็นแตกต่างทางการเมืองรัฐบาลจะดำเนินการโดยใช้แผนปรองดองสมานฉันท์

(3) การที่พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ซึ่งถือเป็นราชองครักษ์ ขึ้นเวทีของกลุ่ม นปช. ที่มีการกระทำเกี่ยวกับหมิ่นสถาบัน จึงทำให้สงสัยในพฤติกรรมของพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และได้เชิญมาชี้แจงข้อมูลโดยยังไม่แจ้งข้อกล่าวหา

(4) การนำอาวุธที่ยึดได้จากที่ชุมนุมไปแสดงต่อสื่อต่างประเทศและทูตต่างประเทศ เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ทั่วโลก และยืนยันว่า อาวุธที่นำมาแสดงมีอาวุธที่ใช้แล้วด้วย

(5) กรณีคนชุดดำนั้นยืนยันว่าเป็นความจริง เนื่องจากได้มีนักข่าวต่างประเทศเข้าไปสังเกตการณ์การปฏิบัติงานกับคนชุดดำด้วย นอกจากนี้ ทาง สอฉ. ได้รับข้อมูลมาจากกลุ่มคนชุดดำนั้นไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะทำร้ายเจ้าหน้าที่อย่างเดียว แต่มุ่งทำร้ายประชาชนผู้บริสุทธิ์ อาสาสมัคร รวมทั้งชาวต่างประเทศด้วย

1.2.2.8 การไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

การที่รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) เดินทางไปปรับทราบข้อกล่าวหาที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ เนื่องจากผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษได้ร้องทุกข์ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งในขณะนั้นตนยังไม่มีสภาพเป็นผู้ต้องหาและจะต้องมีการสอบสวนและส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เป็นผู้ตัดสิน เพราะเป็นคดีทางการเมือง ทั้งนี้ ตนพร้อมที่จะเดินเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทุกกระบวนการ

1.2.2.9 การดำเนินการกับศพผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บ

(1) ทุกศพได้มีการชันสูตรศพตามกฎหมายและมีเอกสารยืนยัน และกรณีผู้เสียชีวิตที่สวนสัตว์ดุสิต ก็ได้มีการชันสูตรศพแล้ว

(2) กรณีที่ระบุว่า มีผู้หญิงที่ร่วมชุมนุมหายตัวไป ได้สั่งการให้ตรวจสอบแล้วพบว่า บุคคลดังกล่าวไม่ได้สูญหายตามที่กล่าวอ้าง แต่อย่างไรก็ตามพบว่า ขณะนี้ยังมีคนสูญหายอยู่ ซึ่งจะได้มีการติดตามและตรวจสอบต่อไป

1.2.2.10 กรณีการเปิดให้มีการเจรจาระหว่างรัฐบาลกับแกนนำและการสร้างความปรองดองสมานฉันท์

(1) ตลอดระยะเวลาที่มีการชุมนุมตั้งแต่ช่วงเดือนมีนาคม 2553 รัฐบาลได้พยายามจัดให้มีการเจรจามาโดยตลอด และในขณะเดียวกันได้มีกลไกทางสภาดำเนินการควบคู่กันไป แต่ไม่ประสบความสำเร็จ

(2) กรณีการชุมนุมของกลุ่ม นปช. รัฐบาลมีความพยายามหลีกเลี่ยงมิให้มีการเผชิญหน้าหรือปะทะกันและพยายามหาทางออกโดยการเจรจา ซึ่งถือเป็นครั้งแรกที่ผู้นำรัฐบาลร่วมเจรจากับฝ่ายผู้ชุมนุม เมื่อไม่สำเร็จก็พยายามแก้ปัญหาด้วยความอดทน อย่างไรก็ตาม มีการหยิบยกประเด็นเรื่องความไม่ชอบธรรมของรัฐบาล ซึ่งได้ชี้แจงเงื่อนไขหลายครั้งว่า จะให้มีการยุบสภาได้ก็ต่อเมื่อประเทศมีความพร้อม คือ เมื่อเศรษฐกิจเริ่มฟื้นฟูก้าวหน้า มีกติกาเป็นที่ยอมรับร่วมกัน และบรรยากาศทางการเมืองมีความสงบและเป็นธรรม ซึ่งเป็นแนวทางที่พยายามเสนอมาโดยตลอดตั้งแต่ก่อนมีการชุมนุมครั้งล่าสุด

(3) ในช่วงที่มีการชุมนุมมีเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมในสถานที่สำคัญหลายครั้ง มีการประกาศตามล่านายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) และเหตุการณ์ที่นอกเหนือจากความรุนแรงที่เกิดขึ้น คือเหตุการณ์บุกรุกโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวไม่ควรจะมีฝ่ายใดบุกรุกเข้าไป ในที่สุดเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2553 รัฐบาลจึงได้เสนอแผนปรองดองสมานฉันท์และทุกฝ่ายได้มีการตอบรับแผนดังกล่าว แม้แกนนำผู้ชุมนุมจะแสดงออกว่า ต้องการให้มีการปรองดองแต่ไม่สามารถยุติการชุมนุมได้และประมาณหนึ่งสัปดาห์หลังจากนั้นการชุมนุมก็ยังคงดำเนินต่อไป รัฐบาลจึงได้ใช้วิธีการกดดันทางด้านสาธารณูปโภค โดยไม่ได้มีการเข้าไปในพื้นที่การชุมนุมหลัก จึงไม่สามารถกล่าวได้ว่า นายกรัฐมนตรีไม่มีนโยบายที่จะดำเนินกระบวนการปรองดองสมานฉันท์

(4) รัฐบาลมีความตั้งใจจริงในการขับเคลื่อนแผนปรองดองโดยแนวทางแผนปรองดองของรัฐบาลนั้นจะดำเนินการโดยให้ทุกฝ่ายเข้ามาร่วมมือรัฐบาลด้วยวิธีสร้างสรรค์และไม่ใช้ความรุนแรง นอกจากนี้ นายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ก็พร้อมที่จะรับผิดชอบต่อกรณีต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นตามแผนปรองดองพิจารณา ทั้งนี้ บางเรื่อง เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการในการตรวจสอบเหตุการณ์ความวุ่นวายทางการเมืองสามารถดำเนินการได้โดยเร็ว แต่บางเรื่องเช่นการปฏิรูปสื่อและการเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ต้องดำเนินการโดยอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่าย ส่วนเรื่องที่สำคัญที่สุดคือการปฏิรูปประเทศไทยโดยการแก้ไขปัญหาคาความเหลื่อมล้ำ

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

ทางสังคม รัฐบาลก็จะดำเนินการเป็นโครงการใหญ่ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายและต้องใช้เวลา

รายชื่อผู้ชี้แจง

1) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	นายกรัฐมนตรี
2) นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	รองนายกรัฐมนตรี

1.3 ประเด็นพาดพิง

1.3.1 กรณีการบุกกรุกและปิดล้อมอาคารรัฐสภาเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2553

กรณีเหตุการณ์ที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พงศ์เรืองรอง นำกลุ่มผู้ชุมนุม นปช. บุกและปิดล้อมอาคารรัฐสภา ที่กล่าวหาว่านายชุมพล ชุมใส ถูกรื้อถอนเหตุการณในวันนั้น มีการแย่งแก๊สน้ำตาที่เอจเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีการแย่งปืนจากเจ้าหน้าที่ มีความซุกซ่อนและมีการประกาศไล่ล่าเอาชีวิต รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) เพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ถูกกลุ่มผู้ชุมนุมแย่งปืน จึงนำปืนจากเจ้าหน้าที่มาถือไว้ ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในเหตุการณ์ตกใจอย่างมาก ถือเป็นเหตุการณ์ที่ไม่ควรเกิดขึ้น

รายชื่อผู้ชี้แจงกรณีพาดพิง

นายชุมพล ชุมใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์

1.3.2 การสั่งการให้เจ้าหน้าที่เข้าสลายการชุมนุม

นับตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ได้มีการจัดตั้งศูนย์เยียวยาช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ความไม่สงบ โดยมีหลักเกณฑ์ว่า เมื่อผู้ชุมนุมได้รับบาดเจ็บไปรักษาที่โรงพยาบาลเบื้องต้น จะได้รับเงินเยียวยาจำนวน 20,000 บาท กรณีรักษาตัวในโรงพยาบาลไม่เกิน 20 วัน จะได้รับจำนวน 60,000 บาท รักษาตัวเกิน 20 วัน จะได้รับจำนวน 100,000 บาท ทุพพลภาพได้รับจำนวน 200,000 บาท และเสียชีวิต 400,000 บาท เพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ และกรณีผู้เสียชีวิตมีบุตรก็จะจัดทุนการศึกษาให้แก่บุตรของผู้ชุมนุมที่เสียชีวิต โดยให้ทุนการศึกษาเรียนจนจบปริญญาตรี ทั้งนี้ การเยียวยาความสูญเสียในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ทหารก็จัดให้ตามมาตรฐานเดียวกัน

รายชื่อผู้ชี้แจงกรณีพาดพิง

นายอิสสระ สมชัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1.3.3 กรณีการวางเพลิงสถานที่ต่าง ๆ

1.3.3.1 กรณีไฟไหม้โรงภาพยนตร์สยามและห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์นั้น เมื่อมีการประกาศยุติการชุมนุมของแกนนำบนเวทีแยกราชประสงค์ เจ้าหน้าที่ทหารที่ประจำอยู่ในบริเวณโดยรอบ 4 แห่ง มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนและไม่มีการเคลื่อนเข้าไปในพื้นที่ที่มีการชุมนุมแต่อย่างใด เพื่อให้ผู้ชุมนุมสามารถเดินทางจากวัดปทุมวนารามไปที่สนามศุภชลาศัย แต่กลับมีการใช้อาวุธร้ายแรงและวางเพลิงสถานที่ดังกล่าว ซึ่งขณะนั้นเจ้าหน้าที่ไม่สามารถเข้าไประงับเพลิงได้เนื่องจากไม่มั่นใจในความปลอดภัยและหากรัฐบาลส่งเจ้าหน้าที่ทหารที่ติดอาวุธเข้าไปในบริเวณดังกล่าวจะยิ่งทำให้เกิดผลเสียเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในวัดปทุมวนาราม

1.3.3.2 กรณีที่ไม่สามารถป้องกันการวางเพลิงในห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์และมีการวางเพลิงห้างสรรพสินค้าซ้ำได้ โดยมีการกล่าวหาว่า มีเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปดับเพลิงแต่ทหารไม่อนุญาต นั้น เป็นเพราะขณะนั้นในบริเวณดังกล่าว ยังมีกลุ่มผู้ก่อการร้ายคอยขัดขวางและข่มขู่ผู้ที่เข้าไปดับเพลิง จึงเกรงว่าจะไม่มีความปลอดภัยและสุ่มเสี่ยงต่อการปะทะและเสียชีวิต และการที่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ก็เพราะขณะเกิดเหตุ พื้นที่ดังกล่าวยังเป็นพื้นที่ไม่ปลอดภัยและเจ้าหน้าที่ไม่สามารถเข้าไปปฏิบัติงานได้

1.3.3.3 กรณีที่มีการตั้งคำถามว่าเหตุใดรัฐบาลจึงยังไม่สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ โดยมีการกล่าวหาว่า สาเหตุที่จับผู้กระทำความผิดไม่ได้เพราะรัฐบาลเป็นผู้กระทำนั้น ขอชี้แจงว่า ได้มีการจับกุมได้บ้างแล้ว โดยสามารถจับกุมผู้วางเพลิงศาลากลางในต่างจังหวัดทั้ง 4 แห่ง ได้แล้ว ส่วนกรณีการวางเพลิงในสถานที่อื่น ๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างกัน แต่ขณะนี้อยู่ระหว่างการติดตามเพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดและยืนยันว่า รัฐบาลไม่ได้วางเพลิงเพื่อสร้างสถานการณ์ตามที่ผู้กล่าวอ้าง

1.3.3.4 กรณีที่นายจตุพรฯ ชี้แจงว่า แกนนำ นปช. ปราศรัยให้มีการนำน้ำมันไปวางเพลิง เป็นการปราศรัยให้ดำเนินการกรณีที่จะมีการปฏิวัตินั้น ตามที่ได้ชมคลิปเชื่อว่า เป็นการปลุกระดมให้มีการวางเพลิงศาลากลางและสถานที่อื่น ๆ ที่เกิดขึ้น

รายชื่อผู้ชี้แจง

1) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	นายกรัฐมนตรี
2) นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	รองนายกรัฐมนตรี

2. การกำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินมุ่งหาประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ส่งผลให้เกิดการทุจริตเชิงนโยบาย

2.1 ประเด็นอภิปราย

นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีบางคนไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ขาดความรู้ความสามารถ ไร้ประสิทธิภาพและปล่อยให้มีการทุจริตในหลายโครงการ เช่น การจัดซื้อตู้น้ำพลังแสงอาทิตย์เครื่องละประมาณ 3 แสนบาท ซึ่งหากนำมาซื้อตู้น้ำเสียบไฟฟ้าจะซื้อได้ถึง 10 เครื่อง การซื้อขายตำแหน่งของข้าราชการในกระทรวงมหาดไทย โครงการชุมชนพอเพียง การจัดซื้อเครื่องตรวจหาวัตถุระเบิด GT 200 ทั้งนี้ ภายหลังจากปฏิบัติมีการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ (คตส.) ขึ้นมาตรวจสอบโครงการต่าง ๆ ที่มีการอนุมัติในรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี แต่รัฐบาลนี้กลับปล่อยให้มีการทุจริตโดยไม่มีการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้

(รายละเอียดเกี่ยวกับการอภิปรายในเรื่องการทุจริตและแสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้องสามารถดูรายละเอียดได้ที่ประเด็นอภิปรายของนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม หน้า 62 และนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หน้า 54)

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย
2) นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาคทรพร	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย

2.2 ประเด็นชี้แจง

นายกรัฐมนตรีให้ความเอาใจใส่เรื่องที่น่าเสนอคณะรัฐมนตรีทุกเรื่องเพื่อรักษาประโยชน์ของส่วนรวม และในการประชุมก็ได้เปิดให้มีการอภิปรายและแสดงความเห็นในการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างกว้างขวางทุกเรื่อง

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	นายกรัฐมนตรี
------------------------	--------------

3. การบังคับใช้กฎหมายเป็นสองมาตรฐาน

3.1 ประเด็นอภิปราย

3.1.1 กรณีการกล่าวหาว่ากลุ่ม นปช. หมิ่นสถาบันถือเป็นข้อกล่าวหาที่ร้ายแรง นายกรัฐมนตรีก็ถูกแจ้งข้อหาเกี่ยวกับการหมิ่นสถาบัน แต่คดีดังกล่าวกลับไม่ถูกจัดเป็นคดีพิเศษ

3.1.2 กรณีนายสนธิ ลิ้มทองกุล ถูกแจ้งข้อหาเกี่ยวกับการหมิ่นสถาบันถือเป็นคดีพิเศษ ขณะนี้กรมสอบสวนคดีพิเศษยังมิได้ดำเนินการแต่อย่างใด ซึ่งต่างจากคดีของนางดารณี ชาญเชิงศิลปกุล (ดา ตอริปิโต) ที่ถูกศาลชั้นต้นตัดสินให้จำคุกแล้ว

รายชื่อผู้อภิปราย

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

3.2 ประเด็นชี้แจง

กรณีที่มีการตั้งข้อสงสัยว่า เหตุใดไม่นำคดีหมิ่นสถาบันของนายสนธิ ลิ้มทองกุล ไปเป็นคดีพิเศษ ขอชี้แจงว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องของกระบวนการยุติธรรม

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี

4. การแทรกแซงและปิดกั้นการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชน

4.1 การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการสลายการชุมนุมและกรณีการปิดสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมพีทีวี

4.1.1 ประเด็นอภิปราย

4.1.1.1 การดำเนินการปิดกั้นสื่อที่สนับสนุนกลุ่ม นปช. ได้มีการดำเนินการมานานแล้ว แต่รัฐบาลไม่ได้มีการตักเตือนผู้กระทำการดังกล่าว ในทางตรงข้ามสื่อที่เข้าข้างรัฐบาลกลับไม่ถูกปิด ซึ่งถือเป็นการดำเนินการในลักษณะสองมาตรฐาน และในระหว่างออกประกาศตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ได้มีการปิดกั้นสื่อที่สนับสนุนกลุ่ม นปช. ทั้งสื่อวิทยุและโทรทัศน์ทั้งที่รัฐบาลไม่ควรดำเนินการเช่นนั้น เพราะเมื่อใดก็ตามที่มีการยกเลิกพระราชกำหนดฯ จะเห็นได้ว่ามีภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

4.1.1.2 ผลจากการสลายการชุมนุมทำให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงมากขึ้น และการปิดสื่อโดยเฉพาะสื่อที่สนับสนุนกลุ่มคนเสื้อแดงยิ่งทำให้เกิดความคับแค้นและความแตกแยก

4.1.1.3 รัฐบาลไม่ควรปิดกั้นสิทธิการรับรู้ข่าวสารของประชาชน โดยใช้สื่อของทางราชการและสื่อมวลชนให้เสนอข่าวด้านเดียว และควรมีการตรวจสอบและพิสูจน์ให้ชัดเจนว่าประชาชนที่เสียชีวิตระหว่างการชุมนุม จำนวน 75 คน นั้น เสียชีวิตด้วยสาเหตุใด จากการกระทำของใคร

4.1.1.4 ที่ผ่านมามีประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากรัฐบาลเพียงด้านเดียว ไม่มีโอกาสได้รับทราบข้อมูลอีกด้านหนึ่งเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ

4.1.1.5 นายกรัฐมนตรีต้องยกเลิกการปิดสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมพีทีวี หรือหากจะปิดก็ต้องมีการดำเนินการกับ ASTV เช่นเดียวกันด้วย

รายชื่อผู้อภิปราย

1)	นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2)	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
3)	นายชลน่าน ศรีแก้ว	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย
4)	นายไชยา พรหมา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย
5)	นางฐิติมา ฉายแสง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเพื่อไทย
6)	นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคเพื่อไทย
7)	นายวิชาญ มีนชัยนันท์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย
8)	นายวิเชียร ขาวขำ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย
9)	นายสถาพร มณีรัตน์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย
10)	นายสุนัย จุลพงศธร	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

4.1.2 ประเด็นชี้แจง

กรณีการแจ้งให้บริษัทไทยคมระงับการแพร่ภาพของสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมพีทีวีนั้น เป็นการใช้อำนาจไปตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ประกอบกับสัญญาที่บริษัทไทยคมได้ทำไว้กับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

รายชื่อผู้ชี้แจง

1)	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	นายกรัฐมนตรี
2)	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	รองนายกรัฐมนตรี

4.1.3 ประเด็นชี้แจง

4.1.3.1 รัฐบาลมีนโยบายให้สื่อมีความเสรี ในระยะเวลาที่ผ่านมาได้ให้สื่อปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ สื่อของรัฐทุกรายการเป็นความรับผิดชอบของผู้จัดในการนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงสู่ประชาชน รัฐบาลได้ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ แต่เนื่องจากได้มีการใช้สื่อในการปลุกระดม รัฐบาลจึงใช้อำนาจตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 โดยห้ามมิให้นำเสนอข่าวสารที่เป็นการปลุกระดมให้มีความเข้าใจผิดในสถานการณ์ฉุกเฉิน

4.1.3.2 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (สทท.) รวมทั้งสื่อของรัฐทุกช่อง ไม่เคยมีใครนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาใช้เป็นเครื่องมืออย่างไม่ถูกต้อง

รายชื่อผู้ชี้แจงกรณีพาดพิง

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

4.2 กรณีการถ่ายทอดสดการอภิปราย

4.2.1 ประเด็นอภิปราย

4.2.1.1 รัฐบาลได้แถลงนโยบาย ข้อ 1.1.1 ไว้ว่า “เสริมสร้างความสามัคคีและความสามัคคีของคนในชาติให้เกิดขึ้นโดยเร็ว โดยใช้แนวทางสันติ รับฟังความเห็นจากทุกฝ่าย และหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชาติทุกกรณี...” แต่การดำเนินการของรัฐบาลกลับมีการปิดสื่อ ปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยเหมือนนักโทษ และยอมให้ผู้ชุมนุมกลุ่มเสื้อหลากสีชุมนุมได้ ฯลฯ

4.2.1.2 การดำเนินการของรัฐบาลเป็นการแสดงออกในลักษณะสองมาตรฐาน ทั้งในรูปแบบเปิดเผยและซ่อนเร้น เช่น การถ่ายทอดการอภิปรายทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (สทท.) ในครั้งนี้ เมื่อผู้อภิปรายฝ่ายค้านนำภาพขึ้นแสดงภาพที่ถ่ายทอดจะมองเห็นไม่ชัดเจน แต่ภาพที่นายกรัฐมนตรีนำมาแสดงกลับคมชัด จึงขอให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย) ดูแลการถ่ายทอดสดการอภิปรายให้มีความต่อเนื่องตลอดการประชุม และตรวจสอบการปิดกั้นการทำงานของสื่อสารมวลชนในการอภิปราย เพราะมักมีการตัดการถ่ายทอดในช่วงที่ฝ่ายค้านอภิปราย

รายชื่อผู้อภิปราย

1)	นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2)	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
3)	นายชลอนาน ศรีแก้ว	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย
4)	นายไชยา พรหมา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย
5)	นางจิตติมา ฉายแสง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเพื่อไทย

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

6)	นายพิรพันธุ์ พาลุสุข	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคเพื่อไทย
7)	นายวิชาญ มีนชัยนันท์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย
8)	นายวิเชียร ขาวขำ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย
9)	นายสถาพร มณีรัตน์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย
10)	นายสุนัย จุลพงศธร	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

4.2.2 ประเด็นชี้แจง

กรณีที่ประชาชนในบางพื้นที่ไม่สามารถรับชมการถ่ายทอดสดการอภิปรายได้นั้น ได้มอบให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย) ตรวจสอบพื้นที่ที่รับสัญญาณได้และรับไม่ได้แล้วว่า เกิดจากสาเหตุใด ซึ่งจะได้แจ้งข้อเท็จจริงให้ทราบต่อไปแล้ว ทั้งนี้ รัฐบาลมีนโยบายให้ถ่ายทอดการอภิปราย ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่สามารถรับชมได้ แต่มีปัญหาที่รับชมไม่ได้ 2 กรณี คือ มีการปรับสัญญาณดาวเทียม และการปรับสัญญาณเคเบิลทีวีในแต่ละท้องถิ่น รัฐบาลไม่ต้องการสกัดกั้นการเผยแพร่และรัฐบาลเปิดโอกาสให้ตรวจสอบได้เต็มที่

รายชื่อผู้ชี้แจง

1)	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	นายกรัฐมนตรี
2)	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	รองนายกรัฐมนตรี

4.2.3 ประเด็นพาดพิง

4.2.3.1 กรณีการถ่ายทอดสดการอภิปราย

กรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านกล่าวว่า ประชาชนในบางพื้นที่ไม่สามารถรับชมการถ่ายทอดสดการอภิปรายสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยได้นั้น มีข้อจำกัดและมีการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาแล้วดังนี้

(1) บางพื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่สามารถรับชมการถ่ายทอดในครั้งนี้ได้ เนื่องจากมีการเผาทำลายสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยที่จังหวัดขอนแก่นในช่วงที่มีการชุมนุม ซึ่งได้ตรวจสอบพื้นที่ที่รับสัญญาณได้และรับสัญญาณไม่ได้แล้วพบว่า ขณะนี้สามารถใช้งานได้ 49 สถานี ยกเว้นสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยที่จังหวัดขอนแก่นซึ่งถูกเผาที่ใช้การไม่ได้ และทำให้การรับสัญญาณโดยใช้เสาอากาศในจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงบางส่วนถูกระงับไปด้วย

(2) นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่ไม่สามารถรับชมได้จากการเปลี่ยนแปลงจากดาวเทียมไทยคม 2 เป็นไทยคม 5 ซึ่งกรณีประชาชนผู้ใช้งานดาวเทียม (จานดำ) เมื่อเดือนที่ผ่านมา สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยได้แจ้งให้ผู้ให้บริการปรับสัญญาณความถี่ใหม่ให้ถูกต้อง นอกจากนี้ยัง

มีการถ่ายทอดผ่านสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย (Thai PBS) และได้มีการแจ้งในลักษณะผ่านทางโทรทัศน์ด้วยแล้ว ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่สามารถรับชมได้ จึงขอยืนยันว่า รัฐบาลไม่ต้องการสกัดกั้นการถ่ายทอดและเปิดโอกาสให้ตรวจสอบได้เต็มที่และขณะนี้การดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (สทท.) ได้ดำเนินการโดยปกติไม่มีการขัดขวางหรือตัดสัญญาณใด ๆ ทั้งสิ้น

รายชื่อผู้ชี้แจงกรณีพาดพิง

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

5. การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจไม่มีประสิทธิภาพ

5.1 ประเด็นอภิปราย

สิ่งที่นายกรัฐมนตรีได้ให้สัญญาประชาคมเมื่อวันที่ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี โดยกล่าวว่า จะดูแลราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ แต่ปรากฏว่าราคาข้าวในวันนี้ตกต่ำกว่าเดิมมาก จึงถือว่าการบริหารราชการด้านเศรษฐกิจของนายกรัฐมนตรีที่ผ่านมาล้มเหลว

รายชื่อผู้อภิปราย

- 1) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
- 2) นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

5.2 ประเด็นชี้แจง

(รายละเอียดเกี่ยวกับการชี้แจงในเรื่องการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจไม่มีประสิทธิภาพสามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ประเด็นการชี้แจงของนายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หน้า 46)

6. นโยบายด้านการต่างประเทศล้มเหลว

6.1 ประเด็นอภิปราย

นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งนายกษิต ภิรมย์ ซึ่งมีคดีเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

(รายละเอียดเกี่ยวกับการอภิปรายในเรื่องนโยบายด้านการต่างประเทศล้มเหลวสามารถดูรายละเอียดได้ที่ประเด็นอภิปรายของนายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ หน้า 48)

รายชื่อผู้อภิปราย

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

7. อื่น ๆ

7.1 ประเด็นอภิปราย

7.1.1 การบริหารจัดการการเงินของพรรคประชาธิปัตย์ที่ผิดกฎหมาย

กรณีที่เกี่ยวข้องกับเงินบริจาคให้พรรคประชาธิปัตย์ ผู้ที่เกี่ยวข้องและบริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) จะต้องถูกดำเนินคดีทางกฎหมาย เนื่องจากดำเนินการโดยผิดกฎหมายเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ และเนื่องจากนายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) เป็นกรรมการบริหารพรรค จึงไม่สามารถปฏิเสธความรับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว

7.1.2 การแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

นายกรัฐมนตรีมีการแทรกแซงการทำงานของตำรวจ เช่น กรณี การแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

รายชื่อผู้อภิปราย

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

7.2 ประเด็นชี้แจง

7.2.1 การบริหารจัดการการเงินของพรรคประชาธิปัตย์ที่ผิดกฎหมาย

การบริหารจัดการการเงินพรรคประชาธิปัตย์ กรณีเงินบริจาค จำนวน 259 ล้านบาท และกรณีการใช้จ่ายเงิน 29 ล้านบาท เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงที่นายกรัฐมนตรียังมีได้ดำรงตำแหน่ง

เป็นหัวหน้าพรรค จึงยังไม่มีหน้าที่รับผิดชอบ แต่หากศาลรัฐธรรมนูญคำวินิจฉัยว่าอย่างไร ก็จะมีปฏิบัติตามในเรื่องดังกล่าว

7.2.2 การแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

กรณีการแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้มีการดำเนินการตามกฎหมาย โดยถูกต้องทุกขั้นตอน

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี

สรุปประเด็นการอภิปรายและคำชี้แจง

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ

รองนายกรัฐมนตรี

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ

รองนายกรัฐมนตรี

1. การกระทำผิดต่อหน้าที่กรณีสลายการชุมนุม

(รายละเอียดเกี่ยวกับการอภิปรายในเรื่องการกระทำผิดต่อหน้าที่กรณีสลายการชุมนุมสามารถดูรายละเอียดได้ที่ประเด็นอภิปรายของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี หน้า 4)

2. การกระทำผิดต่อหน้าที่กรณีปิดสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมพีทีวี (People's Television)

(รายละเอียดเกี่ยวกับการอภิปรายในเรื่องการกระทำผิดต่อหน้าที่กรณีปิดสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมพีทีวี (People's Television) สามารถดูรายละเอียดได้ที่ประเด็นอภิปรายของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี หน้า 30)

3. การออกคำสั่งห้ามสถาบันการเงินทำธุรกรรมกับบุคคลหรือนิติบุคคล

ประเด็นอภิปราย

การประกาศห้ามทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคล แม้ภายหลังจะมีการผ่อนผันให้ทำธุรกรรมบางอย่างได้ แต่ก็เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 41 และละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างมาก

รายชื่อผู้อภิปราย

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคเพื่อไทย

4. การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ

4.1 ประเด็นอภิปราย

รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ขณะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 ได้แสดงบัญชีทรัพย์สินอย่างมีเจตนาและน่าสงสัย โดยในขณะที่เข้ารับตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีที่ดิน 53 แปลง มูลค่า 85 ล้านบาท แต่ในขณะที่พ้นจากตำแหน่งมีที่ดินเพิ่มเป็น 71 แปลง แต่มูลค่าเหลือเพียง 82 ล้านบาท นอกจากนี้ หนี้สินประมาณ 80 ล้านบาทของ นายสุเทพฯ หายไปอย่างไม่มีที่มาที่ไป เงินกู้ยืมจากบริษัทสุราษฎร์โกลด์เอนด์จำนวน 15 ล้านบาท ได้มีการกู้ยืมจริงหรือไม่ และนำเงินส่วนใดไปชำระหนี้ เพราะเมื่อพิจารณาจากระดับรายรับจะเห็นว่าไม่เพียงพอที่จะนำไปชำระหนี้ จึงมีข้อสงสัยว่านายสุเทพฯ นำเงินจากที่ใดมาชำระหนี้

รายชื่อผู้อภิปราย

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

4.2 ประเด็นชี้แจง

4.2.1 กรณีที่กล่าวว่าเมื่อพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในปี 2544 แล้วไม่มีหนี้สินคงเหลือนั้น โดยข้อเท็จจริงมีหนี้สินกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีมิตร จำกัด (มหาชน) บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไอทีเอฟ จำกัด (มหาชน) และ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) รวมประมาณ 65 ล้านบาท แต่เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงิน องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ได้นำบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีมิตรฯ และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไอทีเอฟฯ ไปประมูลขาย ซึ่งกองทุนรวมบางกอกแคปปิตอลได้เข้าซื้อ จึงทำให้สถานะเจ้าหนี้เปลี่ยนไปเป็นกองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล ซึ่งได้เจรจาประนอมหนี้คงเหลือประมาณ 24 ล้านบาท และได้กู้เงินจากธนาคารไทยพาณิชย์จำนวน 25 ล้านบาท ไปชำระหนี้ ซึ่งได้แนบหลักฐานเหล่านี้ในบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อพ้นจากตำแหน่งในปี 2544 เรียบร้อยแล้ว ในส่วนที่เป็นหนี้กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิตฯ นั้น กองทุนรวมโกลบอลไทยได้ประมูลซื้อในมูลค่า 15 ล้านบาท ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ได้ดำเนินการกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์มาชำระหนี้เช่นเดียวกัน

4.2.2 กรณีกล่าวว่าเงินที่กู้ยืมมาจากบริษัทสุราษฎร์โกลด์เอนด์จำนวน 15 ล้านบาท หายไปนั้น โดยข้อเท็จจริงเป็นเงินที่รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ได้ให้บริษัทฯ กู้ยืม ซึ่งบริษัทฯ ได้ชำระคืนเป็นอาคารพาณิชย์จำนวน 5 คูหาเรียบร้อยแล้ว

4.2.3 กรณีกล่าวว่าเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วมีที่ดินเพิ่มขึ้นเป็น 71 แปลง จำนวน 82 ล้านบาท จากเดิม 53 แปลง จำนวน 85 ล้านบาทนั้น การประเมินราคาที่ดินในขณะที่เข้ารับหน้าที่จะประเมินจากราคาตลาด แต่ในช่วงที่พ้นจากตำแหน่งนั้น เจ้าหน้าที่กรมที่ดินเป็นผู้ประเมินราคาใหม่ จึงทำให้มูลค่าที่ดินเปลี่ยนแปลงไป

5. การบุกรุกทรัพยากรธรรมชาติ

5.1 ประเด็นอภิปราย

5.1.1 กรณีการบุกรุกที่ดินผืนป่าซึ่งเป็นที่ราชพัสดุ อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ในฐานะประธานการประชุมคณะกรรมการสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2553 ได้พยายามจำกัดขอบเขตการทำหน้าที่ของกรมสอบสวนคดีพิเศษเกี่ยวกับการบุกรุกที่ดินผืนป่า และมีมติไม่รับคดีบุกรุกที่ดินผืนป่าซึ่งเป็นที่ราชพัสดุ อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เป็นคดีพิเศษ อย่างไรก็ตาม ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนคดีพิเศษซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานได้มีมติให้รับคดีบุกรุกผืนป่าดังกล่าวเป็นคดีพิเศษ ทั้งนี้ พบว่าการบุกรุกที่ดินผืนป่าสวนผึ้งจำนวน 6 พันไร่ เป็นการกระทำของบุคคลที่มีความสนิทกับรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) จึงเข้าข่ายผลประโยชน์ทับซ้อน

5.1.2 กรณีการให้บุคคลเป็นตัวแทนในการถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินเขาแพง อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.1.2.1 ในปี 2543 ห้างหุ้นส่วนจำกัด เรื่องปัญญาคอนสตรัคชั่น ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ได้นำที่ดินเขาแพง ตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 7 ไร่ไปขออนุญาต สค.1 เป็น 16 ไร่ ต่อมาได้นำ สค.1 ไปขออนุญาต นส.3 ก. ซึ่งปรากฏว่ามีพื้นที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเป็น 48 ไร่ และต่อมาก็ได้มีการขออนุญาตโดยขยายพื้นที่เป็น 62 ไร่ จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าการออกเอกสารสิทธิในที่ดินดังกล่าวดำเนินการไม่ถูกต้องในเรื่องแนวเขต นอกจากนี้ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เรื่องปัญญาคอนสตรัคชั่นยังอ้างว่าได้ครอบครองและทำประโยชน์ที่ดินดังกล่าวตั้งแต่ปี 2537 อย่างไรก็ตาม ห้างหุ้นส่วนจำกัด เรื่องปัญญาคอนสตรัคชั่นได้จดทะเบียนก่อตั้งเป็นนิติบุคคลในปี 2539

5.1.2.2 การซื้อขายที่ดินเขาแพง ตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างนายแทน เทือกสุบรรณ กับห้างหุ้นส่วนจำกัด เรื่องปัญญาคอนสตรัคชั่น ในปี 2544 เป็นที่น่าสงสัยว่า นายแทนฯ จะเป็นผู้ถือครองแทนรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) เนื่องจากภายหลังที่ถือครองกรรมสิทธิ์แล้ว

นายแทนฯ มีการโอนที่ดินให้นางศรีสกุล พร้อมพันธุ์ จำนวน 4 ไร่ แต่กลับโอนที่ดินให้ตัวนายแทนฯ เอง เพียง 1 ไร่

5.1.2.3 ที่ดินเขาแพงเป็นพื้นที่ลาดชันเกิน 35 องศา มีลักษณะเป็นภูเขาจึงไม่สามารถ จดทะเบียนซื้อขายได้ แต่ปรากฏว่ามีการจัดสรรและแบ่งขายที่ดินแก่ชาวต่างชาติซึ่งเป็นการดำเนินการ ที่ขัดต่อกฎหมาย ทั้งนี้ จากการที่รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) พยายามจำกัดขอบเขตการทำหน้าที่ของ กรมสอบสวนคดีพิเศษเกี่ยวกับการบุกรุกที่ดินผืนป่า ทำให้เป็นที่สงสัยได้ว่าเกี่ยวข้องกับการที่นายแทนฯ ถือครองพื้นที่ที่ไม่สามารถจดทะเบียนซื้อขายได้

5.1.2.4 การถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวอาจเป็นความผิดในลักษณะเดียวกับ กรณีการจัดสรรที่ดิน สปก. 4-01 ที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งกรณีดังกล่าวศาลฎีกาจังหวัดภูเก็ตได้ตัดสินเมื่อปี 2550 ให้ผู้ที่ได้รับที่ดิน สปก. 4-01 ซึ่งไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดต้องคืนที่ดินให้ตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งหากเป็น มาตรฐานเดียวกันรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) จะต้องถูกดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และมาตรา 157

5.1.3 กรณีการจัดสรรที่ดิน สปก. 4-01 ที่จังหวัดภูเก็ตในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย

แม้การจัดสรรที่ดิน สปก. 4-01 ไม่ได้เป็นความผิดพลาดทางนโยบาย แต่เป็นการจงใจ จัดสรรที่ดินให้พวกพ้อง หรือผู้ที่ไม่ได้มีคุณสมบัติที่ถูกต้อง ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้มีการคืนที่ดิน เป็นของแผ่นดิน แต่รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ยังไม่ได้ถูกดำเนินการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายจตุพร พรหมพันธุ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

5.2 ประเด็นชี้แจง

5.2.1 กรณีการบุกรุกที่ดินผืนป่าซึ่งเป็นที่ราชพัสดุ อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานการประชุมคณะกรรมการสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2553 ซึ่งได้มีนโยบายว่าคดีที่เกี่ยวข้องกับที่ดินราชพัสดุไม่ต้องนำมาเป็นคดีพิเศษ รวมทั้งมีมติไม่รับคดีการบุกรุกพื้นที่ดังกล่าวเป็นคดีพิเศษนั้น เป็นการพิจารณาตามกระบวนการขั้นตอน ปกติ การพิจารณาว่าคดีลักษณะใดเข้าข่ายเป็นคดีพิเศษเป็นเรื่องที่กฎหมายกำหนดไว้ชัดเจน จึงมิได้ ดำเนินการโดยเล็งเห็นผลล่วงหน้าหรือมีเจตนาเพื่อปกป้องผลประโยชน์ทับซ้อน

5.2.2 กรณีการให้บุคคลเป็นตัวแทนในการถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินเขาแพง ตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.2.2.1 การซื้อขายที่ดินเขาแพง ตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุยนั้น นายแทน เทือกสุบรรณ บุตรชายของตนเป็นผู้ซื้อในปี 2544 รวมประมาณ 7 แปลง จากห้างหุ้นส่วนจำกัด เรื่องปัญหา คอนสตรัคชั่น การซื้อที่ดินได้ดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ที่ดินมีเอกสารสิทธิถูกต้อง การมีพื้นที่เพิ่มเติมเมื่อมีการสำรวจเพื่อเปลี่ยนจาก สค.1 เป็น นส.3 ก. และจาก นส.3 ก. เป็นโฉนดนั้นเป็นเรื่องปกติ

5.2.2.2 กรณีกล่าวว่าได้มีการจัดสรรและแบ่งขายที่ดินเขาแพงแก่ชาวต่างชาตินั้น ไม่เป็นความจริง ที่ดินดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2 แปลง แปลงแรกโอนให้นางศรีสกุล พร้อมพันธุ์ แปลงที่สอง ต้องการโอนให้เพื่อนนายแทนฯ แต่เนื่องจากยังตกลงกันไม่ได้ว่าจะรับโอนเมื่อใด จึงโอนมาอยู่ในชื่อของ นายแทนฯ ก่อน ซึ่งกรณีการซื้อขายที่ดินดังกล่าวดำเนินการในช่วงที่รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) เป็นฝ่ายค้าน และได้มีการอภิปรายกรณีดังกล่าวในสภาผู้แทนราษฎรแล้วหลายครั้ง

5.2.3 กรณีการจัดสรรที่ดิน สปก. 4-01 ที่จังหวัดภูเก็ตในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย

ในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย ได้มีนโยบายการจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ประชาชน โดยได้แก้ไขกฎหมายปฏิรูปที่ดินซึ่งมีสาระสำคัญคือให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนำที่ดินที่เป็นป่าสงวนเสื่อมโทรมมาจัดสรรให้แก่ผู้ถือครองที่ดินเดิมในรูปแบบ สปก. 4-01 ทั่วประเทศรวมประมาณ 8 แสนราย ในส่วนของการจัดสรรที่ดินในจังหวัดภูเก็ตประมาณ 2 หมื่นราย มีปัญหา 8 ราย โดยเรื่องดังกล่าว มีจุดบกพร่องเนื่องจากไม่ได้จำกัดคุณสมบัติของผู้ได้รับการจัดสรรที่ดินให้มีเพียงผู้ที่มีฐานะยากจนและ ต้องการที่ดินทำกินเท่านั้น จึงถือเป็นความผิดทางนโยบาย ซึ่งในครั้งนั้นตนได้แสดงความรับผิดชอบ โดยการลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ

รองนายกรัฐมนตรี

5.3 ประเด็นพาดพิง

5.3.1 การบุกรุกทรัพยากรธรรมชาติ

5.3.1.1 คดีพิเศษแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ คดีที่เป็นคดีพิเศษตามกฎหมาย และคดีที่คณะกรรมการคดีพิเศษพิจารณาให้ความเห็นชอบ

5.3.1.2 กรณีการบุกรุกที่ดินผืนป่าในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เป็นกรณีที่มีการพิพาทและอยู่ระหว่างการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งได้มีการนำเรื่องดังกล่าวเสนอให้

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

คณะกรรมการพิจารณาคดีพิเศษพิจารณา โดยในการพิจารณาคั้งแรกกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นว่า ควรให้ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการไปก่อน ร้องนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ ฯ) จึงได้กำหนดนโยบายไว้ในเบื้องต้นว่าคดีลักษณะดังกล่าวไม่ควรนำมาพิจารณาเป็นคดีพิเศษ แต่เมื่อมีการประชุมครั้งถัดมาคณะกรรมการฯ ได้ยืนยันและมีมติให้จัดคดีดังกล่าวเข้าเป็นคดีพิเศษ

รายชื่อผู้ชี้แจงกรณีพาดพิง

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

สรุปประเด็นการอภิปรายและคำชี้แจง

นายกรณ์ จาติกวณิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

นายกรณ์ จาติกวณิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

1. การดำเนินนโยบายด้านการเงินการคลัง การงบประมาณผิดพลาด และการก่อหนี้สาธารณะ

1.1 ประเด็นอภิปราย

รัฐบาลมีการกู้เงินและก่อหนี้สาธารณะจำนวนมาก

รายชื่อผู้อภิปราย

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย

1.2 ประเด็นชี้แจง

1.2.1 อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วงการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนี้มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จากดัชนีทางเศรษฐกิจต่าง ๆ มีแนวโน้มดีขึ้น

1.2.2 การจัดสรรงบประมาณได้มีการจัดสรรไปยังทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง เช่น นโยบายเรียนฟรี การช่วยเหลืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มาตรการการแก้ปัญหาหนี้ในระบบ การประกันรายได้แก่เกษตรกร เป็นต้น

1.2.3 หนี้สาธารณะไม่ได้อยู่ในระดับที่สูงกว่าร้อยละ 60 โดยในปัจจุบันอยู่ที่ประมาณร้อยละ 41

1.2.4 หนี้สาธารณะไม่ได้เป็นหนี้ต่อหัวของประชากร แต่เป็นการนำเงินออมของประชาชนมาลงทุนเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน ซึ่งต้องชำระคืนด้วยภาษี ซึ่งส่วนใหญ่มาจากประชาชนผู้มีรายได้สูง

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายกรณ์ จาติกวณิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สรุปประเด็นการอภิปรายและคำชี้แจง

นายกษิต ภิรมย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

นายกษิต ภิรมย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

1. การดำเนินนโยบายด้านการต่างประเทศที่นำไปสู่ความขัดแย้งและเกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

1.1 ประเด็นอภิปราย

1.1.1 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศมีพฤติกรรมและนิสัยส่วนตัวที่ไม่เหมาะสมกับการดำรงตำแหน่ง และดำเนินนโยบายต่างประเทศในลักษณะเอาแต่ใจตัวเอง และสร้างศัตรูกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น จีนและกัมพูชา

1.1.2 กรณีการขอตัวผู้ร้ายข้ามแดน ประเทศที่มีข้อตกลงการส่งผู้ร้ายข้ามแดน จะไม่ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในกรณีที่เป็นคดีทางการเมือง และนอกจากนี้จะต้องเป็นความผิดสำหรับประเทศที่มีข้อตกลงด้วย กระทรวงการต่างประเทศไม่มีหน้าที่ดำเนินการเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน แต่เป็นหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด ทั้งนี้ กระทรวงการต่างประเทศจะเป็นเพียงผู้แจ้งคำสั่ง (Messenger) เพื่อนำตัวผู้กระทำผิดมาฟ้องต่อศาล และนำตัวผู้กระทำผิดมาควบคุมตามคำพิพากษาของศาล ดังนั้นจึงขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศทบทวนการดำเนินการของตนเอง

รายชื่อผู้อภิปราย

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

1.2 ประเด็นชี้แจง

1.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ ยังดำเนินไปด้วยดี ประเทศไทยได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง เช่น Human Rights Council ได้สนับสนุนให้ไทยเป็นประเทศสมาชิกด้วยคะแนนสูงเป็นอันดับที่ 2 จาก 14 ประเทศ (182 เสียงจาก 188 เสียง) นอกจากนี้ นิตยสาร The Banker ในกลุ่ม Financial Times ได้คัดเลือกให้นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นรัฐมนตรีคลังดีเด่นของโลก ปี ค.ศ. 2010 และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเอเชียแห่งปี ค.ศ. 2010 ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความเชื่อมั่นต่อต่างชาติ และเป็นการยืนยันว่าการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง

1.2.2 ในการดำเนินนโยบายด้านการต่างประเทศกับกัมพูชา ได้ดำเนินนโยบายด้วยความรักชาติ ปกป้องศักดิ์ศรีของความเป็นไทย

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายกษิต ภิรมย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

2. การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันในลักษณะไม่เหมาะสม

2.1 ประเด็นอภิปราย

2.1.1 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันในลักษณะไม่เหมาะสม โดยได้บรรยายที่มหาวิทยาลัย John Hopkins สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2553 ในหัวข้อการพัฒนาการเมืองและเศรษฐกิจไทย (Political and Economic Development in Thailand) โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศไทยให้มีความทันสมัยตามยุคโลกาภิวัตน์ และกล่าวว่าสถาบันควรจะถูกปฏิรูพอ่างไรเพื่อนำไปสู่ระบบที่มีความทันสมัยมากขึ้น โดยได้ยกตัวอย่างสถาบันพระมหากษัตริย์ของอังกฤษ เนเธอร์แลนด์ เดนมาร์ก และสิงคโปร์ ซึ่งสามารถปรับตัวเองเข้าสู่โลกที่ทันสมัย ซึ่งการบรรยายดังกล่าวถือว่าไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

2.1.2 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้กล่าวถึงกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพว่าเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่ทุกคนจะต้องก้าวข้ามผ่านไป ซึ่งถือเป็นการกล่าวที่ไม่ถูกต้องอย่างยิ่ง

รายชื่อผู้อภิปราย

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

2.2 ประเด็นชี้แจง

2.2.1 เนื่องจากในปี 2552 มีการนำข้อมูลที่บิดเบือนไปเผยแพร่ในเว็บไซต์ โดยเฉพาะระบุว่าสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ จึงเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่จะต้องชี้แจงอย่างต่อเนื่อง ดังเช่นที่ได้ไปกล่าวสุนทรพจน์ที่มหาวิทยาลัย John Hopkins เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2553 ซึ่งสาระสำคัญ คือ สถาบันพระมหากษัตริย์ของไทยมีวิวัฒนาการและปรับตัวเองมาโดยตลอดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อาทิ นำระบบการเรียนการสอนตามแนวทางตะวันตกเข้ามาในประเทศไทย การเลิกการหมอบคลาน และการเลิกทาสในสมัยรัชกาลที่ 5 การนำความคิดระบอบการปกครองมาใช้ในสมัยรัชกาลที่ 6 การยกร่างรัฐธรรมนูญในสมัยรัชกาลที่ 7 และในสมัยรัชกาลปัจจุบันก็ทรงมี

พระราชดำริเรื่องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อต่อสู้กับความท้าทายของยุคโลกาภิวัตน์ แสดงให้เห็นว่าสถาบันพระมหากษัตริย์ทำคุณประโยชน์ต่อประเทศมากมาย

2.2.2 รัฐบาลไม่ต้องการให้มีการใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเป็นประเด็นทางการเมือง นอกจากนี้ ได้จัดให้มีการเผยแพร่และทำความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถาบัน และการติดตามการกระทำที่หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ เป็นต้น

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายกษิต ภิรมย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้เกี่ยวข้องกับคดีก่อการร้าย

3.1 ประเด็นอภิปราย

3.1.1 การที่จะปิดกั้นมิให้นายจตุพร พรหมพันธุ์ ดำเนินการอภิปราย โดยใช้เหตุผลว่าอยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีนั้น การถูกดำเนินคดีของนายจตุพรฯ มีลักษณะเช่นเดียวกับการถูกดำเนินคดีของนายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และนายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์

3.1.2 กรณีที่กล่าวว่า การที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรอนุญาตให้นายจตุพร พรหมพันธุ์ ดำเนินการอภิปรายจะเข้าลักษณะผลประโยชน์ขัดกันนั้น มีลักษณะเช่นเดียวกับกรณีที่กรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งเป็นกรมการในศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (ศอฉ.) เป็นผู้รับผิดชอบในการแจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้กระทำผิดก็ถือว่ามีผลประโยชน์ขัดกันเช่นเดียวกัน จึงไม่ควรปิดกั้นการอภิปรายของนายจตุพรฯ

รายชื่อผู้อภิปราย

นายจตุพร พรหมพันธุ์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

3.2 ประเด็นชี้แจง

3.2.1 กรณีที่กล่าวว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศมีสถานะของผู้ถูกดำเนินคดีเช่นเดียวกับนายจตุพร พรหมพันธุ์ นั้น มีความแตกต่างกันเพราะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และไม่ได้มีเอกสิทธิ์คุ้มครอง ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมและรายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว

3.2.2 กรณีที่กล่าวว่ามี ความเกี่ยวข้องกับคดีก่อการร้ายนั้น เป็นเพียงแต่การไปปรากฏตัวที่สนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งได้รายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายเกษิต ภิรมย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

สรุปประเด็นการอภิปรายและคำชี้แจง

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

1. การแทรกแซงและแสวงหาผลประโยชน์ในกรณีแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการกระทรวงมหาดไทย และกรณีสอบเข้าโรงเรียนนายอำเภอ

1.1 ประเด็นอภิปราย

1.1.1 การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยมีลักษณะไม่เหมาะสมและไม่เป็นไปตามระบบ มีคำสั่งย้ายอธิบดีกรมการปกครองภายใน 24 ชั่วโมง โดยเป็นการย้ายก่อนวันที่จะประมวลการเข้าระบบคอมพิวเตอร์ตามโครงการจัดทำระบบให้บริการประชาชนทางด้านการทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนแบบใหม่เพียง 1 วัน ซึ่งกรณีดังกล่าวอธิบดีกรมการปกครองได้ร้องเรียนว่าเป็นผลจากการกดดันของฝ่ายการเมือง และได้รับการสั่งการด้วยวาจาจากรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพฯ) ให้จัดอาวูร์ป็นลูกของพร้อมกระสุนจากจังหวัดชายแดนส่งให้ศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (ศอฉ.) ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวไม่ได้อยู่ในอำนาจของอธิบดีกรมการปกครอง แต่อยู่ในความดูแลของผู้ว่าราชการจังหวัดชายแดน

1.1.2 การดำเนินการเกี่ยวกับการสอบเข้าโรงเรียนนายอำเภอของกรมการปกครองมีการทุจริต นอกจากนี้ การแต่งตั้งนายอำเภอแทนตำแหน่งที่ว่างมีความล่าช้าผิดปกติและไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ แสดงให้เห็นว่ามีฝ่ายการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งได้มีการยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการพิทักษ์คุณธรรมเกี่ยวกับการแต่งตั้งโยกย้ายที่ไม่ถูกต้องแล้ว

รายชื่อผู้อภิปราย

1) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) นายชวลิต วิชยสุทธิ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

1.2 ประเด็นชี้แจง

1.2.1 กรณีการทุจริตการสอบเข้าโรงเรียนนายอำเภอ ได้ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบโดยมีผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมเป็นกรรมการ นอกจากนี้ เรื่องนี้ได้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงาน

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ซึ่งเมื่อ ป.ป.ช. ชี้มูลมาอย่างไร กระทรวงมหาดไทยจะดำเนินการตามผลการพิจารณาของ ป.ป.ช.

1.2.2 ปัจจุบันมีผู้จบจากโรงเรียนนายอำเภอจำนวนมาก แต่มีอัตรานายอำเภอที่ว่างไม่มาก อย่างไรก็ตาม ตำแหน่งปลัดอำเภอมีเงินเดือนน้อย จึงคิดว่าไม่มีปลัดอำเภอคนใดยอมเสียเงินเพื่อซื้อตำแหน่ง

1.2.3 กรณีที่กล่าวหาว่ามีการเล่นพรรคเล่นพวกในการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการนั้นไม่เป็นความจริง เพราะกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ของสำนักงาน ก.พ. ทุกขั้นตอน ดังนั้น การดำเนินการจึงโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ หากมีการเล่นพรรคเล่นพวกจริงจะไม่มีคำสั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น มุกดาหาร อุตรดิตถ์ และอุบลราชธานี เข้ามาช่วยราชการที่กระทรวงมหาดไทย ในกรณีที่ศาลากลางจังหวัดอุทุมววงเพลิง

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

2. การทุจริตเกี่ยวกับกรณีการเช่าระบบคอมพิวเตอร์ตามโครงการจัดทำระบบให้บริการประชาชนทางด้านการทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนแบบใหม่

2.1 ประเด็นอภิปราย

2.1.1 การทุจริตในการเช่าระบบคอมพิวเตอร์ตามโครงการจัดทำระบบให้บริการประชาชนทางด้านการทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนแบบใหม่ ของกรมการปกครองมูลค่า 3,490 ล้านบาท ได้มีการย้ายข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง 4 กลุ่ม คือ (1) คณะกรรมการจัดทำร่างข้อกำหนดขอบเขตของงาน (TOR) (2) คณะกรรมการในการทดสอบระบบเทคนิคคอมพิวเตอร์ (3) ปรธานกรรมการประกวดราคา และ (4) อธิบดีกรมการปกครอง เพื่อให้การจัดซื้อจัดจ้างสามารถดำเนินการตามความต้องการของฝ่ายการเมืองได้สะดวก รวมทั้งให้ปลัดจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งเป็นพรรคพวกของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมาเป็นผู้อำนวยการโครงการแทน เพื่อการทุจริตและหาผลประโยชน์

2.1.2 การเช่าระบบคอมพิวเตอร์ฯ มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดใน TOR ซึ่งกรมบัญชีกลางได้ทักท้วงว่าแก้ไขไม่ได้ นอกจากนี้ ยังมีการแก้ไขกระบวนการทดสอบระบบเทคนิคคอมพิวเตอร์ ซึ่งกระบวนการทดสอบระบบกำหนดให้กรมการปกครองเป็นผู้ออกข้อสอบ แต่ในทางปฏิบัติกลับให้บริษัทเป็นผู้ออกข้อสอบเองและตอบเอง ซึ่งกรมบัญชีกลางได้ทักท้วง และเป็นเหตุให้อธิบดี

กรมการปกครองไม่อนุมัติเรื่อง แต่ฝ่ายการเมืองก็พยายามที่จะให้มีการอนุมัติ ซึ่งในที่สุดรองอธิบดีกรมการปกครองเป็นผู้ลงนามอนุมัติ และขณะนี้รองอธิบดีกรมการปกครองคนดังกล่าวได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

รายชื่อผู้อภิปราย

1) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) นายชวลิต วิชยสุทธิ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

2.2 ประเด็นชี้แจง

2.2.1 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตรวจสอบแล้ว พบว่ายังไม่มีการจัดจ้างในการเช่าระบบคอมพิวเตอร์ แต่มีเพียงโครงการที่จะเช่า ซึ่งได้กำหนดอัตราค่าเช่าเดือนละ 45 ล้านบาทเป็นเวลา 72 เดือน ซึ่งยังไม่มีการอนุมัติให้ทำสัญญาใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยจะดำเนินโครงการดังกล่าวโดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐ

2.2.2 การเช่าระบบคอมพิวเตอร์ ดังกล่าวเป็นการดำเนินการในระยะที่ 2 โดยระยะแรกได้สิ้นสุดสัญญาตั้งแต่วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2553 และจำเป็นจะต้องเริ่มดำเนินการระยะที่ 2 ภายในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2553 กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการได้ทัน ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาระบบเดิมเดือนละ 20 ล้านบาท ซึ่งขณะนี้ล่วงเลยมาแล้ว 4 เดือน จึงต้องเร่งรัดการดำเนินการโดยเร็ว เพื่อมิให้รัฐต้องเสียเงินงบประมาณดูแลรักษาระบบเดิม และได้ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยดูแลความถูกต้องอีกครั้งหนึ่งและเร่งดำเนินการโดยเร็ว ทั้งนี้ จำเป็นต้องดำเนินการจัดทำระบบให้บริการประชาชนทางด้านการทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนแบบใหม่เพื่อใช้ประโยชน์ในงานทะเบียนและการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ และยังใช้เป็นฐานข้อมูลแก่หน่วยงานอื่น เช่น กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการขนส่งทางบก สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
----------------------	------------------------------

3. การแสวงหาผลประโยชน์จากการออกใบอนุญาตจำหน่ายอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน และการแสวงหาผลประโยชน์จากการจัดหาอาวุธปืนสวัสดิการให้แก่ข้าราชการ

3.1 ประเด็นอภิปราย

3.1.1 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อนุมัติให้มีการซื้อขายปืนเพื่อการค้าอย่างเสรี โดยอนุมัติให้เปิดร้านค้าอาวุธปืนจำนวน 93 ร้านค้า และอนุมัติการจัดหาอาวุธปืนสวัสดิการให้แก่เจ้าหน้าที่จำนวน 70,000 กระบอก ซึ่งที่ผ่านมาไม่เคยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนใดเคยอนุมัติมาก่อน ทั้งนี้ การจัดหาอาวุธปืนสวัสดิการให้แก่ข้าราชการเป็นไปเพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากข้าราชการ

3.1.2 ในการออกใบอนุญาตเปิดร้านค้าอาวุธปืนและเครื่องกระสุน พบว่ามีเจ้าหน้าที่เรียกผลประโยชน์จากผู้ประกอบการรายละ 4.5 ล้านบาท และให้ผู้ประกอบการลงบันทึกว่าไม่มีการเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการขอใบอนุญาต ในขณะที่เดียวกัน ร้านค้าอาวุธปืนสามารถสั่งซื้ออาวุธปืนและเครื่องกระสุนได้ในปริมาณมากและนำมาจำหน่ายในราคาแพง ซึ่งขัดกับนโยบายที่ส่งเสริมให้กรมการปกครองซื้อปืนสวัสดิการได้ในราคาถูก

3.1.3 กระทรวงมหาดไทยมีการจัดซื้อเครื่องตรวจหาวัตถุระเบิดและสารเสพติด Alpha 6 เพื่อแสวงหาประโยชน์ โดยเครื่องดังกล่าวไม่สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ

รายชื่อผู้อภิปราย

1) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย

3.2 ประเด็นชี้แจง

3.2.1 ปี 2535-2552 มีร้านค้าอาวุธปืนที่มีใบอนุญาต จำนวน 335 ราย เนื่องจากการสั่งห้าม ทำให้เกิดการผูกขาดทางการค้า และทำให้อาวุธปืนมีราคาแพงขึ้น ประชาชนไม่มีโอกาสครอบครองอาวุธปืน ทำให้เกิดปัญหา

3.2.2 การจำกัดจำนวนร้านค้าอาวุธปืนจะเกิดผลเสียมากกว่าผลได้ ดังเช่นกรณีนโยบายแท็กซี่แบบเสรีเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าประชาชนได้ประโยชน์มากขึ้น ซึ่งนโยบายการเพิ่มจำนวนร้านค้าอาวุธปืนก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน

3.2.3 การพิจารณาออกใบอนุญาตร้านค้าอาวุธปืนได้พิจารณาตามคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ร้านใดที่มีคุณสมบัติครบถ้วน เมื่อมีการเสนอมาตามขั้นตอนจะได้รับการอนุมัติทุกรายโดยไม่มีการเรียกร้องผลประโยชน์ใด ๆ ซึ่งได้อนุมัติแล้ว 113 ราย จาก 137 ราย ส่วนที่ไม่อนุญาตเพราะไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ หรือเอกสารไม่ครบถ้วน

3.2.4 ร้านค้าอาวุธปืนแต่ละร้านจะได้รับโควตาปืนยาว 50 กระบอก และปืนสั้น 30 กระบอก ซึ่งรายได้จากการจำหน่ายอาวุธปืนคงมีไม่มากพอที่จะจ่ายเป็นค่าผลประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่

3.2.5 เมื่อเริ่มมารับหน้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีผู้มาวิงวอนไม่ให้มีการเพิ่มจำนวนร้านค้าอาวุธปืนเพื่อผูกขาด อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาถึงประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ และเห็นว่าการมีร้านค้าอาวุธปืนเพิ่มขึ้นมิได้ทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม เพราะการจะได้รับใบอนุญาตให้ครอบครองอาวุธปืนจะต้องมีการตรวจสอบคุณสมบัติอย่างละเอียดรอบคอบ ผู้ขอซื้อปืนจะต้องดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย โดย 1) ยื่นขออนุญาตการมีอาวุธปืนต่อนายทะเบียนท้องที่ 2) ตรวจสอบประวัติโดยนายทะเบียนท้องที่ และมีการสอบประวัติโดยพิมพ์ลายนิ้วมือ 3) เมื่อได้รับแจ้งการตรวจสอบประวัติจากทางตำรวจแล้ว จึงพิจารณาอนุญาตให้มีอาวุธปืน

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

4. การครอบครองที่สาธารณประโยชน์เพื่อใช้ประโยชน์ส่วนตัว

4.1 ประเด็นอภิปราย

นายชวรัตน์ฯ ได้ใช้อำนาจหน้าที่เข้าครอบครองที่ดินสาธารณประโยชน์ในตำบลชนงพระ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เบียดบังไปเป็นผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง โดยใช้ทำเป็นสนามกอล์ฟ และมีการปิดทางสาธารณะทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนและไม่สามารถใช้ประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวได้

รายชื่อผู้อภิปราย

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

4.2 ประเด็นชี้แจง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่ได้ครอบครองที่ดินสาธารณประโยชน์ในตำบลชนงพระ อำเภอบางบาล จังหวัดนครราชสีมา ดังที่อภิปรายแต่อย่างใด ทั้งนี้ ที่ดินดังกล่าวมีเอกสารสิทธิ์ และมีได้ รุกกล้าที่สาธารณะ

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

5. การมอบอาวุธปืนลูกซองให้แก่ศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (ศอฉ.)

5.1 ประเด็นอภิปราย

กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุข แต่มีการเรียกเก็บอาวุธปืนลูกซองจาก อาสาสมัครรักษาดินแดน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และรวบรวมให้แก่ ศอฉ. เพื่อให้ทำร้ายคน ไทยด้วยกันเอง

รายชื่อผู้อภิปราย

1) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย
2) นายชวลิต วิชยสุทธิ์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

5.2 ประเด็นชี้แจง

5.2.1 การรวบรวมอาวุธปืนลูกซองเป็นการดำเนินการตามคำสั่ง ศอฉ.

5.2.2 ในประเทศไทยมีหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.) จำนวนมาก โดยเจ้าหน้าที่ อพป. สามารถครอบครองอาวุธปืน ซึ่งหากมีผู้นำอาวุธปืนเหล่านี้ไปใช้จะสร้างความเสียหาย

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สรุปประเด็นการอภิปรายและคำชี้แจง

นายโสภณ ชาร์มย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

นายโสภณ ชาร์มย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

1. การทุจริตโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ

1.1 ประเด็นการอภิปราย

1.1.1 การดำเนินโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ ที่คณะรัฐมนตรีมีมติ (17 มิถุนายน 2551) อนุมัติกรอบวงเงินงบประมาณค่าก่อสร้างงานโยธาจำนวน 36,055 ล้านบาท นั้น เป็นกรอบวงเงินที่ประกอบด้วย ค่างานตรง 29,724 ล้านบาท เงินสำรองจ่าย 3,972 ล้านบาท และภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) 2,359 ล้านบาท โดยให้เงินกู้ภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม โครงการดังกล่าวได้เปลี่ยนไปใช้เงินกู้จากต่างประเทศซึ่งไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน 2,359 ล้านบาท ดังนั้น รัฐบาลจะต้องนำงบประมาณส่วนที่เป็นภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวคืนเข้าเงินคงคลัง

1.1.2 กระทรวงคมนาคมได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีมีมติ (11 สิงหาคม 2552) รับทราบการประกวดราคาซึ่งเป็นไปตามกรอบวงเงินงบประมาณตามมติคณะรัฐมนตรี (17 มิถุนายน 2551) แต่มีรายละเอียดของแต่ละรายการแตกต่างกัน โดยแบ่งเป็นสัญญาที่ 1 วงเงิน 11,009 ล้านบาท สัญญาที่ 2 วงเงิน 10,342 ล้านบาท สัญญาที่ 3 วงเงิน 4,890 ล้านบาท (สัญญาที่ 1-3 ประกวดราคาแล้ว) และสัญญาที่ 6 วงเงิน 3,465 ล้านบาท (ยังไม่ประกวดราคา) โดยได้ปรับลดวงเงินในสัญญาที่ 6 จำนวน 439 ล้านบาท และนำวงเงินที่ปรับลดดังกล่าวไปรวมกับงบประมาณส่วนที่เป็นภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน 2,359 ล้านบาท และเงินสำรองจ่าย 3,972 ล้านบาท เพื่อเพิ่มวงเงินค่างานตรง จึงเป็นการนำเงินไปใช้ผิดประเภทและเป็นการสมคบกันเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน) บริษัท ชีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัทอื่น รวมเป็นเงิน 6,001 ล้านบาท ทั้งนี้ การเพิ่มวงเงินภายหลังจากที่ได้ดำเนินการประกวดราคาถือเป็นการสร้างความไม่เป็นธรรมกับบริษัทเอกชนรายอื่น

1.1.3 การตกลงราคาโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงฯ ในสัญญาที่ 1, 2 และ 3 ดำเนินการเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2552 วันที่ 16 มิถุนายน 2552 และวันที่ 3 กรกฎาคม 2552 ตามลำดับ แต่กระทรวงคมนาคมได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบการปรับกรอบวงเงินเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2552 แสดงว่ามีการตกลงราคาก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ การประกวดราคาตามสัญญาที่ 1-3 มีรายละเอียดประกอบด้วย

1.1.3.1 การประกวดราคาตามสัญญาที่ 1 บริษัท ช.การช่างฯ ได้เสนอราคาต่ำสุดเป็นเงิน 16,724 ล้านบาท ซึ่งเป็นตัวเลขที่มีกรวดกลางกันมาก่อน และมีการเจรจาโดยคณะกรรมการประกวดราคางานโยธาซึ่งมีรองผู้ว่าการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยเป็นประธาน ทำให้วงเงินลดลงเหลือ 14,242 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม วงเงินดังกล่าวเกินกว่ากรอบวงเงินที่กำหนด (11,009 ล้านบาท) จึงเป็นการเอื้อประโยชน์ให้บริษัท ช.การช่างฯ โดยมีขอบเป็นเงิน 3,233 ล้านบาท

1.1.3.2 การประกวดราคาตามสัญญาที่ 2 บริษัท ชิโน-ไทยฯ ชนะการประกวดราคาในวงเงิน 13,000 ล้านบาท ซึ่งเกินกว่ากรอบวงเงินที่กำหนด (10,342 ล้านบาท) จึงเป็นการเอื้อประโยชน์ให้บริษัท ชิโน-ไทยฯ เป็นเงิน 2,658 ล้านบาท ทั้งนี้ การที่บริษัท ชิโน-ไทยฯ ชนะการประกวดราคากล่าวได้ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีผลประโยชน์ทับซ้อนเนื่องจากเป็นบริษัทเครือญาติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

1.1.3.3 การประกวดราคาตามสัญญาที่ 3 กลุ่มพีเออาร์ จอยท์เวนเจอร์ ชนะการประกวดราคาในวงเงินประมาณ 5,000 ล้านบาท ซึ่งเกินกว่ากรอบวงเงินที่กำหนด (4,890 ล้านบาท) ทำให้ต้องเพิ่มวงเงินจากเดิมอีกประมาณ 110 ล้านบาท

รวมวงเงินส่วนที่เพิ่มทั้งสิ้น 6,001 ล้านบาท ซึ่งกรณีดังกล่าวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมควรเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติการปรับเพิ่มกรอบวงเงิน และขออนุมัติยกเลิกสัญญาเดิม แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมกลับเสนอคณะรัฐมนตรีรับทราบ จึงแสดงให้เห็นถึงเจตนาในการทุจริต

1.1.4 การแต่งตั้งคณะกรรมการประกวดราคางานโยธาซึ่งมีรองผู้ว่าการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมอบหมายเป็นประธานนั้น ได้มีการสัญญาว่าจะมอบรางวัลให้แก่รองผู้ว่าการฯ คนดังกล่าว ซึ่งปรากฏว่ารองผู้ว่าการฯ คนดังกล่าวได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ว่าการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยโดยมีการยกเว้นหลักเกณฑ์ในการสรรหา ซึ่งเป็นการดำเนินการที่มีขอบ

1.1.5 การกระทำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมทั้งหมดข้างต้นถือเป็นการกระทำผิดต่อกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ และขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี (17 มิถุนายน 2551)

รายชื่อผู้อภิปราย

1) นายสงวน พงษ์มณี	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย
2) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

1.2 ประเด็นชี้แจง

1.2.1 การดำเนินโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงฯ ที่เสนอคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2552 เป็นการรายงานความคืบหน้าของโครงการ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติรับทราบ ส่วนเรื่องการปรับกรอบวงเงินงบประมาณนั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กระทรวงคมนาคมเร่งรัดดำเนินการให้ถูกต้องภายใต้กรอบวงงบประมาณที่กำหนด โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นผู้ดำเนินการ และกำกับดูแล

1.2.2 โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงฯ ได้เริ่มดำเนินการในสมัยรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี แต่ในขณะนั้นยังไม่มีกำหนดรายละเอียดและอนุมัติกรอบวงเงิน ต่อมาเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2550 รัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้อนุมัติเงินจำนวน 31,217 ล้านบาท จากนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในขณะนั้นได้มีการลงนามสัญญากู้เงินฉบับแรกซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยกับญี่ปุ่น จำนวนเงินประมาณ 17,000 ล้านบาท ต่อมาเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2551 การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) ได้เจรจาเงินกู้ระหว่าง รฟม. กับองค์กรเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (JICA) และได้เดินทางไปลงนามสัญญาเงินกู้ที่ญี่ปุ่นซึ่งมีเงื่อนไขว่า การประกวดราคาต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของ JICA กรณีที่มีข้อผิดพลาดต้องใช้สัญญาโตตุลาการ ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติ (17 มิถุนายน 2551) อนุมัติการขยายกรอบวงเงินงานโยธาจากเดิมจำนวน 31,217 ล้านบาท เป็น 36,055 ล้านบาท และมีการเปิดซองประกวดราคาในสมัยรัฐบาล นายสมัคร สุนทรเวช

1.2.3 การที่ไม่เสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติการปรับเพิ่มกรอบวงเงิน แต่เสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2552 แทนนั้น เนื่องจากฝ่ายกฎหมายได้ตรวจสอบข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องและให้ความเห็นว่าการอนุมัติกรอบวงเงินเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ รฟม. ไม่ใช่หน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

1.2.4 การเปิดซองประกวดราคาได้มีการตั้งคณะกรรมการประกวดราคางานโยธาซึ่งมีบุคคลภายนอกเป็นกรรมการเพื่อช่วยตรวจสอบราคากลางที่ถูกต้องซึ่งคณะกรรมการได้ดำเนินการตามกรอบเวลาที่รัฐบาลชุดเดิมกำหนดไว้ และมีการประชุมหลายครั้งก่อนจะได้ราคาที่เป็นข้อยุติที่ 32,417 ล้านบาท ซึ่งมีราคาต่ำกว่าที่เคยยื่นมาในรัฐบาลก่อนหน้าที่จะเข้ามารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

1.2.5 การเสนอให้คณะกรรมการ รฟม. พิจารณาเรื่องปรับลดกรอบวงเงินในการก่อสร้างเป็นการดำเนินการตามกฎหมาย โดยคณะกรรมการ รฟม. ได้มีความเห็นเพิ่มเติมให้ส่งรายละเอียดให้ JICA ให้ความเห็นชอบก่อนเพื่อให้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่ได้ตกลงไว้กับ JICA ด้วยแล้ว ซึ่งหน้าที่แรกขงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่ได้ดำเนินการในขณะนั้น คือ การตรวจสอบความเหมาะสมของราคา และเสนอคณะรัฐมนตรีให้รับทราบความคืบหน้าโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงฯ และผลการปฏิบัติงานของ รฟม. ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2552 ขอยืนยันว่า

การทำหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ และไม่ก้าวล่วงการปฏิบัติงานของ รฟม.

รายชื่อผู้ชี้แจง

1) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	นายกรัฐมนตรี
2) นายไสลเกษ วัฒนพันธุ์	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

1.3 ประเด็นพาดพิง

1.3.1 กรณีบริษัทเครือญาติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นคู่สัญญากับภาครัฐ

1.3.1.1 กรณีที่กล่าวว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีพฤติกรรมทุจริตโดยช่วยให้บริษัทในเครือญาติเป็นคู่สัญญากับภาครัฐนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่เคยดำเนินการช่วยเหลือใด ๆ และถือประโยชน์ของรัฐเป็นสิ่งสูงสุด

1.3.1.2 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้วางมือจากธุรกิจโดยสิ้นเชิงตั้งแต่ปี 2540 และไม่มียานประจำหรือการรับผิดชอบใดเกี่ยวกับธุรกิจในครอบครัว อีกทั้งธุรกิจในครอบครัวก็เป็นบริษัทมหาชนซึ่งไม่จำเป็นต้องมาขอรับความช่วยเหลือจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สภาพธุรกิจปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปมากซึ่งหากอยากจะช่วยก็ช่วยไม่ได้ อีกทั้งภารกิจการเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็มีมาก

1.3.1.3 ธุรกิจของครอบครัวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่ต้องการความช่วยเหลือใดจากตำแหน่งหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อีกทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจของครอบครัว ดังนั้น กรณีรถไฟฟ้าสายสีม่วงฯ จึงไม่อาจชี้แจงใดๆ ต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ชี้แจงต่อไป

รายชื่อผู้ชี้แจงกรณีพาดพิง

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

1.3.2 กรณีการปรับเพิ่มกรอบวงเงินงบประมาณ

กรณีที่กล่าวว่านายสันติ พร้อมพัฒน์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นผู้เสนอให้คณะรัฐมนตรีมีมติ (17 มิถุนายน 2551) ปรับเพิ่มกรอบวงเงินงบประมาณจาก 31,000 ล้านบาท เป็น 36,055 ล้านบาทนั้น เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้นมีการปรับตัวของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงและ

วัสดุก่อสร้างต่าง ๆ สูงขึ้นมาก โดยวงเงินที่เพิ่มขึ้นเป็นค่างานโยธา 29,724 ล้านบาท และเงินสำรองจ่าย 3,972 ล้านบาท และภาษีมูลค่าเพิ่ม 2,359 ล้านบาท

รายชื่อผู้ชี้แจงกรณีพาดพิง

นายสันติ พร้อมพัฒน์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

2. การทุจริตโครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง (Airport Rail Link)

2.1 ประเด็นอภิปราย

2.1.1 คณะรัฐมนตรีได้มีมติ (10 มีนาคม 2552) อนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมงานบริการที่ปรึกษาเพื่อควบคุมงานก่อสร้างจากการขยายระยะเวลาก่อสร้างโครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง (Airport Rail Link) ของการรถไฟแห่งประเทศไทย จำนวน 115 ล้านบาท และอนุมัติดำเนินการจ้างที่ปรึกษาวิศวกรอิสระ วงเงิน 195 ล้านบาท โดยเป็นการจ่ายแทนให้บริษัท ชิโน-ไทย เอ็นจีเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทเครือญาติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติงบประมาณ จำนวน 98 ล้านบาท เพื่อก่อสร้างทางเดินยกระดับเชื่อมต่อระหว่างสถานีพญาไทของกรุงเทพมหานครและสถานีเพชรบุรีของการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือได้ว่านายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กระทำการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 265, 267 และฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มาตรา 100, 101

2.1.2 การอนุมัติงบประมาดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 269 ซึ่งกำหนดให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ซึ่งบทบัญญัติมาตรานี้ให้นำมาใช้บังคับกับคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีด้วย ทั้งนี้เพราะบริษัท ชิโน-ไทยฯ ซึ่งเป็นคู่สัญญากับรัฐในการดำเนินโครงการ Airport Rail Link มีคนในครอบครัวของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยถือหุ้นอยู่

2.1.3 ในการอนุมัติงบประมาณค่าก่อสร้างทางเดินยกระดับเชื่อมต่อระหว่างสถานีพญาไทของกรุงเทพมหานครและสถานีเพชรบุรีของการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย จำนวน 98 ล้านบาท กระทรวงคมนาคมเห็นด้วยกับความเห็นของสำนักงานประมาณที่ได้เสนอทางเลือกให้เป็นการลงทุนร่วมกัน

ของผู้ประกอบการรถไฟไฟฟ้าที่ได้รับสัมปทาน ซึ่งเป็นผู้ได้รับประโยชน์ร่วมกัน แต่กระทรวงคมนาคมกลับระบุเพิ่มเติมว่าจะให้ผู้รับสัมปทานใช้ในการปรับปรุงภูมิทัศน์แทน

รายชื่อผู้อภิปราย

นายสงวน พงษ์มณี

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย

2.2 ประเด็นชี้แจง

2.2.1 กรณีกล่าวว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมขออนุมัติการดำเนินงานและงบประมาณเพิ่มเติมในโครงการ Airport Rail Link เพื่อเชื่อมต่อบริษัท ซีโน-ไทยฯ นั้น โดยข้อเท็จจริงบริษัท ซีโน-ไทยฯ ได้ชนะการประกวดราคาและรับงานนี้ก่อนที่ตนจะมาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

2.2.2 เนื่องจากมีเหตุสุดวิสัยที่ทำให้ต้องขยายระยะเวลาก่อสร้างออกไป ทำให้มีค่าใช้จ่ายรวมถึงค่าที่ปรึกษาเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องขออนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมงานบริการที่ปรึกษาเพื่อควบคุมงานก่อสร้าง ส่วนการจ้างที่ปรึกษาวิศวกรรมอิสระเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบรับรองประกันความมั่นคงและความปลอดภัยนั้น เป็นการดำเนินการตามสัญญาจ้าง

2.2.3 การก่อสร้างทางเดินยกระดับเชื่อมต่อระหว่างสถานีพญาไทและสถานีเพชรบุรี วงเงินรวม 89 ล้านบาท อยู่ระหว่างการจัดทำข้อกำหนดการดำเนินการ (TOR) จึงไม่ทราบว่าบริษัทใดจะชนะการประกวดราคา ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะเลือกประโยชน์ให้แก่บริษัท ซีโน-ไทยฯ

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายโสภณ ชวรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

3. การแก้ปัญหากรณีรถตู้โดยสารเถื่อน

3.1 ประเด็นอภิปราย

3.1.1 ปัจจุบันมีรถตู้โดยสารเถื่อนประมาณ 7,000-10,000 คัน และได้มีการร้องเรียนจากผู้ประกอบการและผู้ได้รับความเดือดร้อนจำนวนมาก ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้พยายามแก้ปัญหากรณีรถตู้โดยสารเถื่อน แต่มีการทุจริตและมีข้อกล่าวหาในกระบวนการแก้ไขปัญหา และมีข้อสังเกตว่ารถตู้โดยสารเถื่อนมีจำนวนมากขึ้น

3.1.2 การทำให้รถตู้โดยสารถูกต้องตามกฎหมาย จะมีค่าใช้จ่ายประมาณ 40,000 บาท แต่มีกระบวนการเรียกเก็บเงินจากผู้ประกอบการ คันละ 3.5 แสนบาท ซึ่งหากคำนวณว่ามีรถตู้โดยสารเถื่อนประมาณ 5,000 คัน จะมีรายได้ประมาณ 1.7 พันล้านบาท จึงอยากทราบว่าเงินจำนวนนี้ไปที่ใด

รายชื่อผู้อภิปราย

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย พรรคเพื่อไทย

3.2 ประเด็นชี้แจง

การดำเนินการจัดระเบียบรถตู้โดยสารนั้น เป็นความพยายามของกระทรวงคมนาคมที่ต้องการให้เกิดความถูกต้องและเป็นประโยชน์แก่ประชาชน จึงได้ให้กรมการขนส่งทางบกพิจารณา 3 เรื่อง ได้แก่ (1) ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ (2) การจัดระเบียบรถตู้โดยสาร และ (3) มาตรการเยียวยากรณีที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

4. การทุจริตในโครงการที่ใช้งบประมาณตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 และการทุจริตกรณีอื่น ๆ

4.1 ประเด็นอภิปราย

4.1.1 งบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งที่ใช้ในการสร้างถนนกว่า 2 หมื่นล้านบาท พบว่าเป็นการสร้างถนนบนเส้นทางที่มีสภาพดีอยู่แล้ว แต่ไปทำระบบ Recycling เพิ่มเติม ซึ่งมีบริษัทขนาดใหญ่ในประเทศเพียงไม่กี่บริษัทที่สามารถทำได้ จึงมีขบวนการนายหน้าเกิดขึ้นในกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบท ซึ่งมีการทำสัญญาลวงหน้า และเป็นเหตุของการทุจริตลวงหน้า

4.1.2 มีการเรียกเก็บเงินค่านายหน้าจำนวนมากทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถรับงานได้ ทั้งนี้ ในการรับงานจะต้องแนบเอกสารแสดงผลงาน ใบรับงาน หนังสือสัญญาแต่งตั้งตัวแทนพร้อมติดอากรแสตมป์ เงินค่าแบบ และต้องมีค่านายหน้าร้อยละ 1 จำนวน 14 ใบ และร้อยละ 0.5 จำนวน 2 ใบแนบไปด้วย เพื่อใช้ในการทำสัญญา นอกจากนี้ยังมีการเรียกเก็บค่านายหน้าถึงร้อยละ 25 และแอบอ้างว่าเป็นคนของรัฐมนตรี จึงขอให้ตรวจสอบว่าเป็นความจริงหรือไม่

4.1.3 มีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลงงบประมาณการก่อสร้างตามคำบอกกล่าวของตัวแทนที่อ้างว่าเป็นคนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

4.1.4 ขณะนี้งบประมาณในการก่อสร้างสถานีรถไฟโดยสารของบริษัท ขนส่ง จำกัด (บขส.) ในหลายจังหวัด ซึ่งยังตกลงกันไม่ได้ เนื่องจากมีการเรียกผลประโยชน์เป็นจำนวนถึงร้อยละ 25 ทั้งนี้ มีกลุ่มคนแอบอ้างว่าสามารถจัดสรรงบประมาณในพื้นที่ได้ เนื่องจากเป็นคนสนิทของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

4.1.5 ที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) มีเป็นจำนวนมากที่มีมูลค่าสูง และสามารถสร้างรายได้ให้กับ รฟท. อย่างไรก็ตาม มีการทุจริตในการเช่าที่ดินของ รฟท. โดยเฉพาะจากบริษัทขนาดใหญ่ที่จะสร้างห้างสรรพสินค้า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเช่าที่ดินใหม่และการขยายสัญญาเช่า

รายชื่อผู้อภิปราย

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย พรรคเพื่อไทย

4.2 ประเด็นชี้แจง

ขอให้ผู้อภิปรายแจ้งข้อมูลผู้กระทำการทุจริตในโครงการต่าง ๆ เพื่อจะได้ดำเนินการกับผู้กระทำผิดต่อไป

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายโสภณ ชาร์มย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

5. การเอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้องกรณีบริษัท การท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เรียกเก็บค่าปรับจากบริษัท คิง เพาเวอร์ ดิวตี้ฟรี จำกัด

5.1 ประเด็นอภิปราย

5.1.1 บริษัท การท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) คิดค่าปรับการใช้พื้นที่เกินสัญญาต่ำกว่าความเป็นจริง ซึ่งเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัท คิง เพาเวอร์ ดิวตี้ฟรี จำกัด ถือว่านายกรัฐมนตรีละเลยการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ปล่อยปละละเลย ในฐานะที่รัฐบาลเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ถึงร้อยละ 70 ของบริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในฐานะกำกับดูแลบริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมการดำเนินการของบริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ ให้โปร่งใส

5.1.2 กระทรวงการคลังถือหุ้นบริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ ถึงร้อยละ 70 โดยอีกร้อยละ 30 เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถือหุ้น ดังนั้น หากมีการทุจริตเกิดขึ้น นอกจากจะสร้างความเสียหายแก่รัฐ ยังเป็นการโกงผู้ถือหุ้นซึ่งไม่เป็นธรรม

5.1.3 การคิดค่าปรับกับบริษัท คิง เพาเวอร์ฯ ประมาณ 990 ล้านบาทนั้น ถ้ามีการใช้พื้นที่เกิน ต้องทราบตั้งแต่สัญญาเริ่มต้น แต่เหตุใดจึงปล่อยให้ล่วงเลยมานาน 3 ปี

5.1.4 การทำสัญญาระหว่างบริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ กับบริษัท คิง เพาเวอร์ฯ อนุญาตให้จำหน่ายสินค้าปลอดอากร ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2547 โดยสัญญาระบุว่า การชำระค่าผลประโยชน์ตอบแทนให้บริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ ให้คิดในอัตราร้อยละ 15 ของมูลค่าการจำหน่ายของบริษัท คิง เพาเวอร์ฯ และกรณีที่มีพื้นที่จำหน่ายสินค้ารวมกันไม่ต่ำกว่า 5,000 ตารางเมตร จะต้องชำระค่าผลประโยชน์ตอบแทน และกรณีปรากฏว่าในวันที่สัญญานี้มีผลใช้บังคับ มีพื้นที่เกินกว่า 5,000 ตารางเมตร บริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ สงวนสิทธิ์ในการเพิ่มผลประโยชน์ตอบแทน

5.1.5 จากรายงานข้อมูลของบริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ เกี่ยวกับจำนวนพื้นที่ประกอบกิจการค้าของบริษัท คิง เพาเวอร์ฯ เมื่อเดือนธันวาคม 2549 พบว่ามีพื้นที่ร้านค้าปลอดอากรรวม 11,820 ตารางเมตร ทำให้เห็นว่า บริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ ทราบว่าบริษัท คิง เพาเวอร์ฯ ใช้พื้นที่เกินกว่าสัญญาตั้งแต่เดือนธันวาคม 2549

5.1.6 จากข้อมูลการชำระเงินค่าเช่าพื้นที่และค่าปรับเมื่อเดือนกันยายน 2552 นั้น คิดจากจำนวนพื้นที่เพียง 11,281 ตารางเมตร โดยชี้แจงว่ามีการนำพื้นที่ไปใช้เป็นห้องน้ำและพื้นที่สำหรับจำหน่ายสินค้าโครงการหลวง ซึ่งถือว่ามีใช้ร้านค้า ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับจำนวนพื้นที่ในเดือนธันวาคม 2549 ทำให้พบว่าการเก็บจัดเก็บค่าใช้จ่ายต่ำกว่าที่เป็นจริงถึง 1,359 ล้านบาท

5.1.7 บริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ มิได้ให้บริษัท คิง เพาเวอร์ฯ เชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์เพื่อแสดงยอดจำหน่ายสินค้าของบริษัท คิง เพาเวอร์ฯ โดยอ้างว่าจะตรวจสอบจากการชำระบัญชี ซึ่งสื่อให้เห็นว่ามีการเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน และร่วมกันทุจริตระหว่างบริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ กับบริษัท คิง เพาเวอร์ฯ

5.1.8 ข้อตกลงระหว่างบริษัท คิง เพาเวอร์ฯ กับกรมศุลกากร ได้กำหนดระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับร้านค้าปลอดอากรว่าต้องมีระบบควบคุมภายในที่ดีโดยจะต้องเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์กับกรมศุลกากร อย่างไรก็ตาม บริษัท คิง เพาเวอร์ฯ ก็มิได้เชื่อมโยงระบบกับกรมศุลกากร เช่นเดียวกับที่มีได้เชื่อมโยงกับคอมพิวเตอร์ของบริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ

5.1.9 จากข้อมูลของกรมศุลกากรทำให้ทราบว่าเมื่อปี 2549 บริษัท คิง เพาเวอร์ฯ ใช้พื้นที่ของบริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ รวม 10,785 ตารางเมตร ซึ่งเมื่อคำนวณแล้วมีค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายแก่บริษัท การท่าอากาศยานไทยฯ แล้วขาดหายไปจำนวน 776 ล้านบาท จึงถือได้ว่าเป็นการละเว้นการปฏิบัติ

หน้าที่ของนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นการเอื้อประโยชน์แก่พวกพ้อง และทดแทนพระคุณต่างตอบแทน

รายชื่อผู้อภิปราย

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย

5.2 ประเด็นชี้แจง

ในปี 2547 รัฐบาลพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ได้ทำสัญญากับบริษัท คิง เพาเวอร์ฯ ต่อมาในปลายปี 2549 รัฐบาลในขณะนั้นเห็นว่าการทำสัญญามีลักษณะมิชอบ มีการใช้พื้นที่เกินกว่าที่กำหนด จึงเป็นเหตุที่จะให้มีการยกเลิกสัญญา อย่างไรก็ตาม ศาลได้มีคำสั่งคุ้มครองและทำให้การทำนิติกรรมตามสัญญายุติลง ต่อมารัฐบาลนายสมัคร สุนทรเวช ได้มีการเจรจาเรื่องค่าปรับที่ค้างชำระมาโดยตลอด จนกระทั่งรัฐบาลปัจจุบันได้มีการคิดค่าปรับประมาณ 990 ล้านบาท ซึ่งบริษัท คิง เพาเวอร์ฯ ได้ชำระให้แก่บริษัทการทำอากาศยานไทยฯ แล้ว ส่วนพื้นที่ที่ยังไม่ได้ชื้อยุตินั้น ขณะนี้อยู่ระหว่างเจรจา ในส่วนของการคำนวณค่าตอบแทนจะใช้วิธีการสุ่มตรวจจากยอดขาย ซึ่งรัฐบาลปัจจุบันได้เร่งให้มีการเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์เพื่อใช้ในการตรวจสอบยอดขายแล้ว

รายชื่อผู้ชี้แจง

นายโสภณ ชาร์มย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1 : รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

มาตรา 158 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ญัตติดังกล่าวต้องเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไป ซึ่งเป็นบุคคลตามมาตรา 171 วรรคสอง ด้วย และเมื่อได้มีการเสนอญัตติแล้ว จะมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรมิได้ เว้นแต่จะมีการถอนญัตติหรือการลงมตินั้นไม่ได้คะแนนเสียงตามวรรคสาม

การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของนายกรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย จะเสนอโดยไม่มีการยื่นคำร้องขอตามมาตรา 271 ก่อนมิได้ และเมื่อได้มีการยื่นคำร้องขอตามมาตรา 271 แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้โดยไม่ต้องรอผลการดำเนินการตามมาตรา 272

เมื่อการอภิปรายทั่วไปสิ้นสุดลงโดยมิใช่ด้วยมติให้ผ่านระเบียบวาระเปิดอภิปรายนั้นไปให้สภาผู้แทนราษฎรลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ การลงมติในกรณีเช่นว่านี้มีให้กระทำในวันเดียวกับวันที่การอภิปรายสิ้นสุด มติไม่ไว้วางใจต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร

ในกรณีที่มติไม่ไว้วางใจมีคะแนนเสียงไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายนั้น เป็นอันหมดสิทธิที่จะเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีอีกตลอดสมัยประชุมนั้น

ในกรณีที่มติไม่ไว้วางใจมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรนำชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามวรรคหนึ่งกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป และมีให้นำมาตรา 172 มาใช้บังคับ

มาตรา 159 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในหกของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล และให้นำบทบัญญัติมาตรา 158 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

รัฐมนตรีคนใดพ้นจากตำแหน่งเดิมแต่ยังคงเป็นรัฐมนตรีในตำแหน่งอื่นภายหลังจากวันที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีคนนั้นยังคงต้องถูกอภิปรายเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจตามวรรคหนึ่งต่อไป

ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับรัฐมนตรีผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเดิมไม่เกินเก้าสิบวันก่อนวันที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อตามวรรคหนึ่ง แต่ยังคงเป็นรัฐมนตรีในตำแหน่งอื่นด้วยโดยอนุโลม

ภาคผนวก 2 : สำเนาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

เลขรับ ๔๔/๒๕๕๓ วันที่ ๒๔ พ.ค. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ตูสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) รายชื่อผู้ยื่นญัตติฯ

๒) สำเนาคำร้องขอถอดถอนนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

ด้วย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ได้บริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ขาดความรู้ความสามารถ มีพฤติกรรมส่อว่าจงใจไม่ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบาย ที่ได้แถลงไว้ กำกับ ควบคุม ดูแล การบริหารราชการแผ่นดิน โดยไร้ประสิทธิภาพ มีส่วนรู้เห็น และปล่อยให้ปล่อยให้รัฐมนตรีช่วยรัฐบาลมีการทุจริต คอร์รัปชัน แสวงหาประโยชน์จากงบประมาณแผ่นดินอย่างกว้างขวางเป็นไปในลักษณะละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ มีการกำหนดนโยบายเพื่อการทุจริตและแสวงหาประโยชน์ ในลักษณะของการทุจริตเชิงนโยบาย ตลอดจนไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนการตรวจกฎหมายที่ได้จัดทำไว้ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด การบริหารราชการแผ่นดินไม่เป็นไปตามหลักนิติธรรม มีการเลือกปฏิบัติไม่มีความเสมอภาค ใช้อำนาจของรัฐโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สิทธิและเสรีภาพ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ถือเป็นการกระทำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ กระทำการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยเกินความจำเป็น จนกระทั่งกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง โดยการสั่งให้ทหารใช้อาวุธสงครามทุกชนิด เข้าทำการปราบปรามประชาชนหลายครั้งหลายครา เป็นเหตุให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิต ร่างกายของประชาชนจำนวนมาก ถือเป็นการไม่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิด ทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่นในทางตรงกันข้ามกลับใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐล่วงละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเสียเองกระทำการสร้างความแตกแยกในสังคมให้ขยายวงกว้างขึ้น โดยกระทำการกลั่นแกล้งใส่ร้ายป้ายสีให้ประชาชนที่ชุมนุมโดยสงบต้องตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาร้ายแรงและอื่นๆ โดยไม่เป็นธรรม นอกจากนั้นยังกลั่นแกล้งประชาชนผู้สุจริตไม่ให้อำนาจกรรมการเงิน โดยกล่าวหาว่าเป็นผู้สนับสนุนผู้ก่อการร้ายแต่ละเลยและเว้นการปฏิบัติที่จะดำเนินการคดีกับประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งที่กระทำผิดกฎหมาย โดยการยึด

- ๒ -

สนาภิมนตรีและยึดทำเนียบรัฐบาล เป็นต้น ถือเป็นการไม่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่สามารถดูแลความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ไม่ปฏิบัติต่อบุคคลที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองในเรื่องสิทธิในกระบวนการยุติธรรม สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน และสิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน กระทำการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ โดยการออกกฎหมายจำกัดสิทธิในการชุมนุมของประชาชน กระทำการจงใจฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมโดยไม่ปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย อย่างถูกต้อง เป็นธรรม ซาตหลักธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีปัญหามาตรฐานทางจริยธรรมและคุณธรรมต่ำ บกพร่องอย่างร้ายแรง แนวนโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านการต่างประเทศและด้านเศรษฐกิจล้มเหลวไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนการตรวจกฎหมาย ซาตไว้วินัยการเงิน การคลัง มีการก่อกวนของรัฐบาลโดยไม่ชอบ ซิกทั้งไม่ดำเนินการในเรื่องที่ตีตราพยากรณ์ชาติ และสิ่งแวดล้อม จนเป็นภัยพิบัติของประเทศและขัดขวางต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ ดังนั้นหากจะให้บริหารราชการแผ่นดินอีกต่อไป จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศไทยในทุกด้าน แต่จะทำให้ประเทศเข้าสู่ภาวะวิกฤติ ซึ่งจะนำมาซึ่งความเสียหายแก่ประเทศไทยอย่างร้ายแรง จนยากที่จะเยียวยาแก้ไขได้ โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำดังนี้

๑. กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ส่งผลให้เกิดการทุจริตเชิงนโยบายอย่างเป็นรูปธรรม และปล่อยปละละเลยและรู้เห็นเป็นใจให้รัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีทุจริตคอร์รัปชัน แสวงหาประโยชน์จากงบประมาณแผ่นดินผ่านนโยบายจากโครงการต่างๆ ส่งผลให้มีการทุจริตของรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างกว้างขวาง เช่น ทุจริตในโครงการไทยเข้มแข็ง, ทุจริตในโครงการชุมชนพอเพียง, ทุจริตจัดซื้ออาวุธในกองทัพและทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้างในหลายกระทรวงทบวงกรม เช่น กระทรวงคมนาคมมีการทุจริตโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง

๒. ละเมิดสิทธิมนุษยชนและกฎหมายอย่างร้ายแรง ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบ ข้อบังคับ โดยสุจริต เลือกปฏิบัติเกินความจำเป็นและความเหมาะสมแก่สถานการณ์ต่อประชาชน ผู้ชุมนุม ด้วยการสั่งให้เจ้าหน้าที่ทหารใช้อาวุธสงครามเข้าปราบปรามประชาชนที่ชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตย โดยไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล ทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก นับแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๒ จนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ ทั้ง ๆ ที่ประชาชนดังกล่าวมาชุมนุมเรียกร้องตามกลไกในระบอบประชาธิปไตย โดยมีเป้าหมายทางการเมืองที่ชัดเจนคือการยุบสภาเพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องที่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทยเนื่องจากเห็นว่าที่มาของรัฐบาลไม่ชอบธรรม เห็นควรคืนอำนาจให้แก่ประชาชน แต่นายอภิสิทธิ์ฯ ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลกลับให้ "หีบศพ" กับประชาชนร่วมร้อยศพ และบาดเจ็บทุพพลภาพจำนวนมากอย่างที่รัฐบาลพลเรือนของประเทศไทยและในต่างประเทศไม่เคยกระทำ เช่นนี้กับประชาชนมาก่อน

- ๓ -

๓. ลูก่ออำนาจด้วยการบังคับใช้กฎหมายเพื่อเป็นเครื่องมือทางการเมืองของตนเอง โดยไม่สุจริต และเลือกปฏิบัติ เช่น การประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินโดยไม่มีเหตุและเงื่อนไขตามกฎหมาย ถือเป็นการออกคำสั่งและประกาศที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างร้ายแรง

๔. ปกปิดความผิดของตนเองและพวกพ้อง โดยหลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย เพื่อช่วยให้ตนเองและพวกพ้องพ้นจากความผิด จากกรณีการนำเหตุการณ์สลายการชุมนุมเข้าเป็นคดีพิเศษ โดยโยนความรับผิดชอบไปให้บุคคลอื่นและไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐

๕. บังคับใช้กฎหมายโดยเลือกปฏิบัติเป็นสองมาตรฐาน เพื่อมุ่งช่วยเหลือพวกพ้องตนเองและละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

๖. ครอบงำ แทรกแซง การปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชน ใช้สื่อของรัฐเป็นเครื่องมือเพื่อทำลายฝ่ายที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างและตรงข้ามกับรัฐบาล และปิดกั้นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ด้วยการสั่งปิดสถานีโทรทัศน์ วิทยุชุมชน เว็บไซต์ที่เห็นแตกต่างจากรัฐบาล ขณะที่ปล่อยให้สื่อมวลชนอีกฝ่ายออกมาโจมตีฝ่ายตรงข้ามอย่างรุนแรงส่งผลให้ความขัดแย้งของประชาชนขยายวงกว้าง

๗. ใช้อำนาจหน้าที่แทรกแซงการแต่งตั้งข้าราชการ ปล่อยให้พนักงานการเมืองและข้าราชการระดับสูงแสวงหาประโยชน์จากการแต่งตั้งข้าราชการในหลายกระทรวง ทบวง กรม อีกทั้งแทรกแซงและกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗

๘. ไร้ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ การบริหารงานด้านเศรษฐกิจไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ และการกู้เงินเพื่อนำมาแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นการละเว้น หลีกเลียง ละเลยไม่ปฏิบัติตามแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ เป็นการบริหารโดยไร้ทิศทางและยุทธศาสตร์ที่ได้แถลงไว้ในแผนดังกล่าวว่า จะฟื้นฟูเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างยั่งยืนและบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนประสบ แต่รัฐบาลกลับปฏิบัติตรงกันข้าม โดยกระทำการก่อนนี้สาธารณชนให้กับประเทศชาติอย่างมากมาย โดยหนี้สาธารณะสูงเกินกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจมีความล้มเหลวเพราะนำเงินก้อนใหญ่ไปเป็นงบก่อสร้างขอมถนน ทำให้เม็ดเงินไม่ลงไปถึงประชาชนและภาคการผลิตอันก่อให้เกิดรายได้อย่างแท้จริง และซ้ำร้ายกลับมีการนำเงินกู้มาทุจริตในหลายโครงการในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม เป็นการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน โดยไม่ก่อให้เกิดผลในทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในการลงทุนของต่างประเทศ ปฏิบัติและละเว้นการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้เกิดการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรม เช่น กรณีปัญหานิคมอุตสาหกรรมมาตาพุด เป็นต้น ทำให้รัฐเกิดความเสียหายในด้านเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง ปล่อยให้เกษตรกรซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีปัญหาเรื่องราคาพืชผล อาทิ เช่น ปัญหาราคาข้าวตกต่ำ เป็นต้น

- ๔ -

๙. มีปัญหาทางสังคม โดยปล่อยให้มีการระบาดในเรื่องยาเสพติดและอาชญากรรมอย่างรุนแรง โดยไม่สามารถรักษาความสงบและเรียบร้อยให้เกิดกับสังคมโดยรวมของประเทศได้

๑๐. ขาดภาวะความเป็นผู้นำ มุ่งบริหารราชการแผ่นดินโดยการสร้างภาพให้ตนเองและพวกพ้อง ปล่อยให้บุคคลภายนอกที่อยู่เบื้องหลังพรรคการเมืองเข้าบงการ สั่งการ แทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐมนตรี และแสวงหาประโยชน์จากโครงการของรัฐ

๑๑. นโยบายด้านการต่างประเทศล้มเหลวโดยสิ้นเชิง สร้างภาพลักษณ์ที่เสียหายของประเทศ ต่อสายตาประชาคมโลก ด้วยการแต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่กระทำผิดกฎหมายอาญาฐานก่อการร้ายสากลโดยยึดสนามบินนานาชาติ และดำเนินนโยบายด้านการต่างประเทศในลักษณะก้าวร้าวรุนแรง ส่งผลให้ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านต้องเสื่อมทรุดอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน โดยไม่ปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ ในเรื่องการต่างประเทศ

๑๒. ขาดความจริงใจในการสร้างความปรองดองและความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน เพื่อลดความขัดแย้งในสังคมในทางตรงข้าม กลับมีพฤติกรรมที่สร้างความขัดแย้งให้เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา โดยการปล่อยให้โฆษกส่วนตัวและคนใกล้ชิดถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ ที่รัฐบาลได้แสดงวิสัยทัศน์ไว้ในแผนดังกล่าว

พฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรีดังกล่าวส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติและประชาชนอย่างร้ายแรง หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไป ย่อมส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติจนยากที่จะแก้ไขเยียวยาได้

ข้าพเจ้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีรายชื่อท้ายญัตตินี้ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๔ เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ตามขั้นตอนและกระบวนการแห่งรัฐธรรมนูญต่อไป พร้อมนี้ข้าพเจ้าผู้เสนอญัตติขอเสนอชื่อ ร้อยตำรวจเอก ดร. เฉลิม อยู่บำรุง ซึ่งเป็นบุคคลตาม มาตรา ๑๗๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไป

อนึ่ง ก่อนเสนอญัตตินี้ ข้าพเจ้าได้ยื่นคำร้องขอให้ถอดถอนนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ต่อประธานวุฒิสภา ตามมาตรา ๒๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แล้ว ตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย (๒)

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยเร่งด่วน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ผู้เสนอ

(เฉลิม อยู่บำรุง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

- ๕ -

(ลงชื่อ) วิทยา บุรณศิริ (นายวิทยา บุรณศิริ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เจริญ จรรย์โกมล (นายเจริญ จรรย์โกมล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ทองดี มนิสสาร (นายทองดี มนิสสาร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย (พงค์พันธ์ สุนทรชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ภูมิ สาระผล (นายภูมิ สาระผล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิเชียร ขาวขำ (นายวิเชียร ขาวขำ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นพคุณ รัฐมไ (นายนพคุณ รัฐมไ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ถาวร ตริรัตน์ณรงค์ (นายถาวร ตริรัตน์ณรงค์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ (นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) บุญรื่น ศรีธเรศ (นางบุญรื่น ศรีธเรศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ศักดา คงเพชร (นายศักดา คงเพชร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พีระเพชร ศิริกุล (นายพีระเพชร ศิริกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เกษม อุประ (นายเกษม อุประ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สัญชัย วงษ์สุนทร (นายสัญชัย วงษ์สุนทร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นิรมิต สุจารี (นายนิรมิต สุจารี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล (นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุรจิตร ยนต์ตระกูล (นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิวัฒน์ชัย ไทตระไวศยะ (นายวิวัฒน์ชัย ไทตระไวศยะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ธีระ ไตรสรณกุล (นายธีระ ไตรสรณกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	

- ๖ -

(ลงชื่อ) วีระพล จิตสัมฤทธิ์ (นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุรชัย เบ้าจรรยา (นายสุรชัย เบ้าจรรยา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ปิยะรัช หมื่นแสน (นายปิยะรัช หมื่นแสน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุนัย จุลพงศธร (นายสุนัย จุลพงศธร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิสุทธิ ไชยณรรณ (นายวิสุทธิ ไชยณรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นันทนา ทิมสุวรรณ (นางนันทนา ทิมสุวรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ธนเทพ ทิมสุวรรณ (นายธนเทพ ทิมสุวรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กฤษดาภรณ์ เสียมภักดี (นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อรุณี ชำนาญยา (นางสาวอรุณี ชำนาญยา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ (นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เอี่ยม ทองใจสด (นายเอี่ยม ทองใจสด) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อนันต์ ศรีพันธุ์ (นายอนันต์ ศรีพันธุ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) มานะ โลหะวณิชย์ (นายมานะ โลหะวณิชย์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุนทรี ชัยวิรัตน์ (นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ไชยวัฒน์ ตินรัตน์ (นายไชยวัฒน์ ตินรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นที สุตินเือก (นายนที สุตินเือก) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ปวีณ แซ่จิ่ง (นายปวีณ แซ่จิ่ง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อนันต์ ผลอำนวย (นายอนันต์ ผลอำนวย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วีระวัฒน์ ไชยสถาน (นายวีระวัฒน์ ไชยสถาน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

- ๗ -

(ลงชื่อ) เชิดพงศ์ ราชปองพันธ์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ไชยา พรหมา ผู้เสนอ
(นายเชิดพงศ์ ราชปองพันธ์)	(นายไชยา พรหมา)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ประเสริฐ จันทรวงทอง ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประชา ประสพดี ผู้เสนอ
(นายประเสริฐ จันทรวงทอง)	(นายประชา ประสพดี)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) เกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล ผู้เสนอ
(นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม)	(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) สุรสิทธิ์ เจียมวิจักขณ์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นฤมล ธารดำรงค์ ผู้เสนอ
(นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักขณ์)	(นางนฤมล ธารดำรงค์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ประเกียรติ นาสิมมา ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อุดมเดช รัตนเสถียร ผู้เสนอ
(นายประเกียรติ นาสิมมา)	(นายอุดมเดช รัตนเสถียร)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) สุรียา พรหมดี ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ฉลาด ชามชวง ผู้เสนอ
(นายสุรียา พรหมดี)	(นายฉลาด ชามชวง)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ปรีชา เสงี่ยมบูรณ์สุข ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชมภู จันทาทอง ผู้เสนอ
(นายปรีชา เสงี่ยมบูรณ์สุข)	(นางชมภู จันทาทอง)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) อนุรักษ์ บุญศล ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วิทยา ทรงคำ ผู้เสนอ
(นางอนุรักษ์ บุญศล)	(นายวิทยา ทรงคำ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) อนุสรณ์ บันทอง ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เสรี สาระนันท์ ผู้เสนอ
(นายอนุสรณ์ บันทอง)	(นายเสรี สาระนันท์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ชวลิต วิชยสุทธิ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วิสารดี เตชะธีราวัฒน์ ผู้เสนอ
(นายชวลิต วิชยสุทธิ)	(นางสาววิสารดี เตชะธีราวัฒน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

- ๘ -

(ลงชื่อ) จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ผู้เสนอ
(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์)	(เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) วิชัย สามิตร ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน ผู้เสนอ
(นายวิชัย สามิตร)	(วิรุฬห์ พันแสน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) พีรพันธุ์ พาลุสุข ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) บุญทรง เตริยาภิรมย์ ผู้เสนอ
(นายพีรพันธุ์ พาลุสุข)	(นายบุญทรง เตริยาภิรมย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ร้อยโท ปรินาพล พงษ์พานิช ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สรรพภัญญู ศิริโปล์ ผู้เสนอ
(ปรินาพล พงษ์พานิช)	(นายสรรพภัญญู ศิริโปล์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) สุรพล เกียรติไชยากร ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นิยม วรปัญญา ผู้เสนอ
(นายสุรพล เกียรติไชยากร)	(นายนิยม วรปัญญา)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) พฤตมิชัย วิริยะโรจน์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สถาพร มณีรัตน์ ผู้เสนอ
(นายพฤตมิชัย วิริยะโรจน์)	(นายสถาพร มณีรัตน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ปริญา ฤกษ์ห่วย ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์ ผู้เสนอ
(นายปริญา ฤกษ์ห่วย)	(นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) มณฑล ไกรวัตนุสสรณ์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อธิวิรัตน์ จันทร์สุรินทร์ ผู้เสนอ
(นายมณฑล ไกรวัตนุสสรณ์)	(นายอธิวิรัตน์ จันทร์สุรินทร์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ไพจิต ศรีวรรณ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประเสริฐ บุญเรือง ผู้เสนอ
(นายไพจิต ศรีวรรณ)	(นายประเสริฐ บุญเรือง)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) กิตติ สมทรัพย์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุรศักดิ์ อนุธรรมพันธ์ ผู้เสนอ
(นายกิตติ สมทรัพย์)	(นายสุรศักดิ์ อนุธรรมพันธ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

- ๙ -

(ลงชื่อ) พลตรี ศรชัย มนต์วิวัฒน์ (ศรชัย มนต์วิวัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์ (สมชาย วิษณุวงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) รังสรรค์ วันไชยธนวงศ์ (นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ฤฒินันชัย (นายประสิทธิ์ ฤฒินันชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย (นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นิยม วิวรรณดิษฐกุล (นายนิยม วิวรรณดิษฐกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์ (นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล (นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วรสิทธิ์ กัลปิตินันท์ (นายวรสิทธิ์ กัลปิตินันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ดวงแข อรรณนพพร (นางดวงแข อรรณนพพร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาคกรทรรพ (อนุดิษฐ์ นาคกรทรรพ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ปารีชาติ ชาลีเครือ (นางสาวปารีชาติ ชาลีเครือ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จตุพร พรหมพันธุ์ (นายจตุพร พรหมพันธุ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เหว็ด สิริบุญกุล (นายเหว็ด สิริบุญกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ทนุศักดิ์ เล็กอุทัย (นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สันติ พร้อมพัฒน์ (นายสันติ พร้อมพัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วิชาญ มินชัยนันท์ (นายวิชาญ มินชัยนันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วุฒิพงศ์ ฉายแสง (นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

- ๑๐ -

(ลงชื่อ) นิพนธ์ ศิริธเรศ (นายนิพนธ์ ศิริธเรศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) มิ่งขวัญ แสงสุวรรณ (นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) กิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ (นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จูติมา ฉายแสง (นางจูติมา ฉายแสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ยุทธพงษ์ แสงศรี (นายยุทธพงษ์ แสงศรี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ไพโรจน์ ต้นบรรวง (นายไพโรจน์ ต้นบรรวง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วัลลภ สุปรียศิลป์ (นายวัลลภ สุปรียศิลป์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ณรงค์กร ขวาลสันตติ (นายณรงค์กร ขวาลสันตติ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พิษณุ หัตถสงเคราะห์ (นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล (นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมสินทร์ (สุรทิน พیمانเมสินทร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นวัธ เตาะเจริญสุข (นายนวัธ เตาะเจริญสุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ต่อพงษ์ ไชยสาส์น (นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) กนก ลิ้มตระกูล (นายกนก ลิ้มตระกูล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุชน ชามพูนท (นายสุชน ชามพูนท) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุรพงษ์ อังอัมพรวิไล (นายสุรพงษ์ อังอัมพรวิไล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชูการ์โน มะทา (นายชูการ์โน มะทา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) บุญเลิศ ครุฑขุนทด (นายบุญเลิศ ครุฑขุนทด) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อนุชา สะสมทรัพย์ (นายอนุชา สะสมทรัพย์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

- ๑๑ -

(ลงชื่อ) สฤษฎ์ อึ้งอภินันท์ (นายสฤษฎ์ อึ้งอภินันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อำนวย คลังมา (นายอำนวย คลังมา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ไตรรงค์ ตีธรรม (นายไตรรงค์ ตีธรรม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นิทัศน์ ศรีนนท์ (นายนิทัศน์ ศรีนนท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เวียงเดช สุพรรณฝ้าย (นายเวียงเดช สุพรรณฝ้าย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สิรินทร รามสุต (นางสิรินทร รามสุต) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อนุสรา ยิ่งตรง (นางอนุสรา ยิ่งตรง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ละออง ดิยะไพรัช (นางสาวละออง ดิยะไพรัช) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุรสิทธิ์ วงศ์วิทยานันท์ (นายสุรสิทธิ์ วงศ์วิทยานันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชลน่าน ศรีแก้ว (นายชลน่าน ศรีแก้ว) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) จักริน พัทธน์ดำรงจิตร (นายจักริน พัทธน์ดำรงจิตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จตุพร เจริญเชื้อ (นายจตุพร เจริญเชื้อ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชูชาติ หาญสวัสดิ์ (นายชูชาติ หาญสวัสดิ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กฤษณา สีหลักษณ์ (นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) รัฐกร เจนกิจณรงค์ (นายรัฐกร เจนกิจณรงค์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ (นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นิคม เขาวักิตติโสภณ (นายนิคม เขาวักิตติโสภณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) การุณ ไหสกุล (นายการุณ ไหสกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ธนาธร ไล่ห์สุนทร (นายธนาธร ไล่ห์สุนทร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคณี (สุเมธ ฤทธาคณี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

- ๑๒ -

(ลงชื่อ) วุฒิชัย กิตติธเนศวร (นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุธิน นพขำ (นายสุทธิน นพขำ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชินนิชา วงศ์สวัสดิ์ (นางสาวชินนิชา วงศ์สวัสดิ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุทธิชัย จรุงเนตร (นายสุทธิชัย จรุงเนตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ลินดา เขิตชัย (นางลินดา เขิตชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุรชาติ ชาญประดิษฐ์ (นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นิยม ช่างพินิจ (นายนิยม ช่างพินิจ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อัสনী เขิตชัย (นายอัสনী เขิตชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สมโภช สายเทพ (นายสมโภช สายเทพ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ธเนศ เครือรัตน์ (นายธเนศ เครือรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิรุฬ เตชะไพบูลย์ (นายวิรุฬ เตชะไพบูลย์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ปานหทัย เสรีรักษ์ (นางปานหทัย เสรีรักษ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ก่อเกียรติ สิริยะเสถียร (นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พรพิมล ธรรมสาร (นางสาวพรพิมล ธรรมสาร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เปล่งมณี เร่งสมบุญสุข (นางเปล่งมณี เร่งสมบุญสุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุขาย ศรีสุรพล (นายสุขาย ศรีสุรพล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์ (นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุชาติ ลายน้ำเงิน (นายสุชาติ ลายน้ำเงิน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลโท มะ โพธิ์งาม (มะ โพธิ์งาม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	

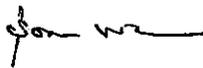
- ๑๓ -

(ลงชื่อ) จรัสฤทธิ์ จันทรสุนทร ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ดนุพร ปุณณกันต์ ผู้เสนอ
(นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุนทร)	(นายดนุพร ปุณณกันต์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) สงวน พงษ์มณี ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ ผู้เสนอ
(นาย สงวน พงษ์มณี)	(นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) วรารวงษ์ พันธุ์ศิลา ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สมพล เกยุราพันธุ์ ผู้เสนอ
(นายวรารวงษ์ พันธุ์ศิลา)	(นายสมพล เกยุราพันธุ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) คมเดช ไชยศิวามงคล ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) มานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ ผู้เสนอ
(นายคมเดช ไชยศิวามงคล)	(นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) อติศักดิ์ โภคกุลกานนท์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เเมติมชัย สะสมทรัพย์ ผู้เสนอ
(นายอติศักดิ์ โภคกุลกานนท์)	(นายเเมติมชัย สะสมทรัพย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) สุรเชษฐ์ ชัยโกศล ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุลท พองงาม ผู้เสนอ
(นายสุรเชษฐ์ ชัยโกศล)	(นายสุพล พองงาม)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) อุดลย์ วันไชยธนวงศ์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นิยม เวชกามา ผู้เสนอ
(นายอุดลย์ วันไชยธนวงศ์)	(นายนิยม เวชกามา)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) พรศักดิ์ เจริญประเสริฐ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จิรวัดณ์ ศิริพานิชย์ ผู้เสนอ
(นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ)	(นายจิรวัดณ์ ศิริพานิชย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) วาสิต พย์คัมบุตร ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จักรพรรดิ ไชยสาส์น ผู้เสนอ
(นายวาสิต พย์คัมบุตร)	(นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สมคิด บาลโสด ผู้เสนอ
(สมชาย เพศประเสริฐ)	(นายสมคิด บาลโสด)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

- ๑๔ -

(ลงชื่อ)	จักรรัตน์ พัวช่วย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อิทธิเดช แก้วหลวง	ผู้เสนอ
	(นายจักรรัตน์ พัวช่วย)			(นายอิทธิเดช แก้วหลวง)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
	(ลงชื่อ) พ้อง ชีวานันท์	ผู้เสนอ			
	(นายพ้อง ชีวานันท์)				
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย				

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)
ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

จิราภา พิมพ์
ประวีระพร ทาน
ตรวจ

ภาคผนวก 3 : สำเนาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

(สำเนา)

เลขที่รับ ๔๕/๒๕๕๓ วันที่ ๒๔ พ.ค. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๓๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) รายนามผู้เสนอญัตติ

- (๒) คำร้องขอให้ถอดถอนนายสุเทพ เทือกสุบรรณ, นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกจากตำแหน่ง

ข้าพเจ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีรายนามท้ายญัตตินี้ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในหก ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ขอเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ โดยมีรัฐมนตรีที่ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจตามรายนามต่อไปนี้

๑. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี
๒. นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๓. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
๔. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
๕. นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

โดยได้แนบหลักฐานการยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๒๗๔ ถอดถอน นายสุเทพ เทือกสุบรรณ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล และนายโสภณ ชาร์มย์ มาด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐมนตรีทั้งห้าคน ได้กระทำความผิดรัฐธรรมนูญ กฎหมายและได้บริหารราชการแผ่นดินโดยไร้ประสิทธิภาพ ขาดภาวะความเป็นผู้นำ และวิสัยทัศน์ในการบริหารราชการแผ่นดินขาดคุณธรรม จริยธรรม ทำให้ประเทศชาติได้รับความเสียหาย โดยมีพฤติการณ์ดังนี้

- ๒ -

๑. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการแทนนายกรัฐมนตรีและในตำแหน่งหน้าที่ของตนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระทำผิดรัฐธรรมนูญ กฎหมายไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ถือเป็นกรณีมีพฤติการณ์สื่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการนับแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๓ ต่อเนื่องจนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ ในกรณีสลายการชุมนุมของประชาชนทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจากการสลายการชุมนุมจำนวนมาก อันเป็นเหตุจากการสลายการชุมนุมไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล นอกจากนี้ยังกระทำการผิดหน้าที่ตามกฎหมาย กล่าวคือ กระทำผิดต่อกฎหมายพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๑(๕) ประกอบมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยใช้กำลังทหารเข้าไปข่มขู่คุกคามในสถานีสยามและทำการทำลายสัญญาณการสื่อสารโทรทัศน์ถือเป็นการละเมิดเสรีภาพในการสื่อสารที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองและกระทำการละเมิดต่อสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลโดยการออกคำสั่งห้ามสถาบันการเงินทำธุรกรรมกับบุคคลหรือนิติบุคคลรวมจำนวน ๑๐๖ ราย นอกจากนี้นายสุเทพฯ ยังได้แจ้งบัญญัติทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ ในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ป.ป.ช.) กระทำการบุกรุกทรัพยากรธรรมชาติของประเทศโดยการบุกรุกภูเขากระทำการออกโฉนดอันเป็นเอกสารเท็จและเตรียมการจัดสรรที่ดินขายโดยไม่ชอบ การกระทำดังกล่าวได้ใช้บุคคลเป็นตัวแทนในการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินจำนวนมาก ถือเป็นการกระทำผิดรัฐธรรมนูญในเรื่องสิ่งแวดล้อมและประมวลกฎหมายที่ดินและมีส่วนร่วมกับนายโสภณ ชาร์มีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในการบริหารราชการแผ่นดินตามข้อ ๕ ด้วย

๒. นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ดำเนินนโยบายด้านการเงิน การคลัง และการงบประมาณของประเทศผิดพลาด บกพร่อง ไม่ดำเนินการตามแผนงานการบริหารราชการ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ และแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ ที่ได้กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ว่าจะฟื้นฟูเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างยั่งยืนและบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนจะประสบ ในทางตรงกันข้ามมุ่งแสวงหาก่อนนี้สาธารณะ จนขณะนี้หนี้สาธารณะสูงเกินกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ โดยกระทำการก่อนนี้เพื่อให้เป็นภาระผูกพันต่อประเทศชาติ โดยมีได้ค้ำเงินถึงสถานะทางเศรษฐกิจ และความจำเป็นในการใช้จ่ายภายในประเทศ และภาระหนี้สาธารณะที่มีอยู่ นำเงินที่ได้จากการกู้ไปดำเนินนโยบายเพื่อเชื่อมโยงชนให้กับรัฐมนตรีในกระทรวงต่างๆ ทั้งที่โครงการแต่ละโครงการไม่ได้สร้างประโยชน์กับเศรษฐกิจโดยรวมกับประเทศชาติ ส่งผลให้มีการใช้จ่ายเงินแผ่นดินไปโดยสูญเปล่าในหลายโครงการที่เรียกว่า "กูมาโกง" ซึ่งงบประมาณแผ่นดินที่ได้มาจากการกู้ส่วนใหญ่นำไปเป็นบงกก่อสร้างซ่อมถนน ทำให้เกิดเงินไม่ลงไปถึงประชาชนและภาคการผลิตอันก่อให้เกิดรายได้อย่างแท้จริง ทำให้การกระจายรายได้ไม่เป็นธรรม มีทัศนคติในการบริหารราชการแผ่นดินที่ขาดธรรมาภิบาลและหลักความเป็นประชาธิปไตย

- ๓ -

ส่งเสริมวิธีการอื่นที่มีประสิทธิภาพในระบบประชาธิปไตยโดยการขึ้นชออบการปฏิบัติรัฐประหาร ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในเรื่องการจับกุมภาชีของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี กรณีได้ประโยชน์จาก เอสเอ็มเอส (SMS) สมัยที่นายอภิสิทธิ์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งกรณีดังกล่าวมีคำพิพากษาเป็นบรรทัดฐานแล้วว่าการได้รับประโยชน์อันคำนวณมูลค่าได้เป็นเงินจะต้องนำมารวมเสียภาษี แต่จนขณะนั้นนายกรณ์ฯ ก็ละเว้นที่จะให้หน่วยงานกรมสรรพากรดำเนินการจัดเก็บภาษีอาภกับนายอภิสิทธิ์ ถือเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการขอออกพระราชกำหนดกู้เงินสี่แสนล้านบาทโดยไม่เป็นไปตามแผนนิติบัญญัติดังกล่าวข้างต้นด้วย

๓. นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ บริหารราชการแผ่นดินโดยไม่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับประเทศไทยในสายตาประชาคมโลก มีพฤติกรรมซ้ำมู่ก้าวร้าวต่อมิตรประเทศ สร้างความขัดแย้งระหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเสื่อมทรุดลงอย่างไม่เคยมีมาก่อน มีทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อฝ่ายที่เห็นต่างกับตนเอง มุ่งทำลายล้างนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามทุกวิถีทาง โดยไม่ได้คำนึงถึงคุณธรรมจริยธรรม และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ การกระทำดังกล่าวถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและนโยบายที่ได้แถลงไว้ รวมทั้งการบริหารราชการไม่เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าวข้างต้น ในเรื่องความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านที่กำหนดไว้ในแผนหน้า ๑๑๐ ว่า จะสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้เกิดความไว้เนื้อเชื่อใจ รวมทั้งจะทำการสำรวจหลักเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านและเจรจาเรื่องการพัฒนาพื้นที่ที่ไทยและเพื่อนบ้านข้างลธิธิทับซ้อนและขยายความร่วมมือในกรอบอนุภูมิภาคโดยเฉพาะความร่วมมือเพื่อการพัฒนาและผลักดันยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (GMS/ACMECS/IMT-GT/UBS) สู่การปฏิบัติรวมทั้งผลักดันยุทธศาสตร์ความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ แต่ นายกษิตฯ ได้กระทำการบริหารงานในหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามแผนล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินได้ในทุกข้อจนกระทั่งเกิดความล้มเหลวในการเป็นเจ้าภาพการประชุมสุดยอดอาเซียนและการประชุมที่เกี่ยวข้องตามแผนงานการเป็นประธานอาเซียนของไทย ทำให้ความร่วมมือในกรอบอาเซียนล้มเหลวและทำให้ประเทศขาดความน่าเชื่อถือต่อกลุ่มอาเซียนและต่อนานาประเทศทั่วโลก

๔. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ และส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง จากกรณีที่ได้รับริษัษหรือความผิดของตนเองเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐในหลายโครงการ โดยตนเองมีส่วนร่วมเข้าไปลงมติเห็นชอบกับโครงการดังกล่าวในฐานะรัฐมนตรี ส่งผลให้รัฐต้องจ่ายเงินมากกว่าที่ควรจ่ายหลาย

- ๔ -

พันล้านบาท รัฐเห็นหรือเกี่ยวข้องกับกรทุจริตสอบเข้าโรงเรียนในอำเภอ แทรกแซงและแสวงหาประโยชน์จากการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ปลดปล่อยละเลยหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับกรทุจริตจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมการปกครอง อนุมัติให้มีการอนุญาตจำหน่ายอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน เพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ในเรื่องดังกล่าว

๕. นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม บริหารราชการแผ่นดิน โดยการกำหนดนโยบายเพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ในทางทรัพย์สิน และประโยชน์ในทางการเมือง โดยไม่ได้คำนึงถึงประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน รัฐเห็นเป็นใจหรือยินยอมให้พวกพ้องหรือผู้สนับสนุนทางการเมืองของตนเองเข้ามาแสวงหาประโยชน์จากโครงการที่ได้กำหนดขึ้น มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำคามผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง จากการเอื้อประโยชน์ให้บริษัทเอกชนที่เป็นพวกพ้องของตนเอง และญาติของรัฐมนตรีในพรรคการเมืองตนเองได้ประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบจากการประมูลงานและเป็นผู้สัญญาแก่รัฐ ส่งผลให้รัฐต้องสูญเสียเงินงบประมาณเกินกว่าความเป็นจริงหลายพันล้านบาท

พฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐมนตรีทั้งห้าคนดังที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนอย่างร้ายแรง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และทรัพยากรธรรมชาติต้องถูกทำลายลง ไม่มีความเสมอภาคในการได้รับการจัดสรรทรัพยากรจากภาครัฐของประชาชน เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ทำให้ข้าราชการประจำเสียขวัญกำลังใจที่จะปฏิบัติราชการ กระทบต่อระบบการแต่งตั้งราชการอย่างร้ายแรง ภาพลักษณ์การทุจริตคอรัปชั่นของข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของประชาชนชาวไทย และประชาคมโลก ส่งผลให้การจัดอันดับเครดิตของประเทศตกต่ำลง และการทุจริตในโครงการของรัฐนับวันจะยิ่งขยายวงกว้างออกไปอย่างไม่ยั้งสิ้นสุด หากปล่อยให้รัฐมนตรีทั้งห้าคนบริหารราชการแผ่นดินต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงแก่ประเทศชาติจนยากที่จะแก้ไขเยียวยาได้

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2553

- ๕ -

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดบรรจุญัตตินี้ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาโดยด่วน และขอให้พิจารณาญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนี้ร่วมกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นญัตติที่ได้ยื่นในคราวเดียวกัน ส่วนเหตุผลและรายละเอียดต่าง ๆ จะได้นำเสนอในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ผู้เสนอ
(เฉลิม อยู่บำรุง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) วิทยา บุรณศิริ (นายวิทยา บุรณศิริ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เจริญ จรรย์โกมล (นายเจริญ จรรย์โกมล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เขียม ทองใจสด (นายเขียม ทองใจสด) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เหว็ด ลีรินุกุล (นายเหวัต ลีรินุกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วีระวัฒน์ โอทยานุเคราะห์ (นายวีระวัฒน์ โอทยานุเคราะห์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เติตพงศ์ ราชป็องขันธุ์ (นายเทิตพงศ์ ราชป็องขันธุ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล (นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ภูมิ สาระผล (นายภูมิ สาระผล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) กิตติ สมทรัพย์ (นายกิตติ สมทรัพย์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) มณฑล ไกรวัตนุสสรณ์ (นายมณฑล ไกรวัตนุสสรณ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ดาวร ตริรัตน์ณรงค์ (นายดาวร ตริรัตน์ณรงค์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชมภู จันทาทอง (นางชมภู จันทาทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อนันต์ ศรีพันธุ์ (นายอนันต์ ศรีพันธุ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ		

- ๖ -

(ลงชื่อ) สุรียา พรหมดี (นายสุรียา พรหมดี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ไตรรงค์ ดิธรรม (นายไตรรงค์ ดิธรรม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ยุทธพงษ์ แสงศรี (นายยุทธพงษ์ แสงศรี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วาที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย (พงศพันธ์ สุนทรชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุรจิตร ยนต์ตระกูล (นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ทองดี มนัสสาร (นายทองดี มนัสสาร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) คมเดช ไชยวิกรมงคล (นายคมเดช ไชยวิกรมงคล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ (นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิทยา ทรงคำ (นายวิทยา ทรงคำ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ไพจิต ศรีวรชาน (นายไพจิต ศรีวรชาน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์ (นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิสุทธิ์ ไชยณรุณ (นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ปรีชา เริงสมบูรณ์สุข (นายปรีชา เริงสมบูรณ์สุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อธิธิเดช แก้วหลวง (นายอธิธิเดช แก้วหลวง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อุดลย์ วันไชยชนวงศ์ (นายอูดลย์ วันไชยชนวงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมจิรินทร์ (สุรทิน พیمانเมจิรินทร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) กฤษดาภรณ์ เสียมภักดี (นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ชัยวีระดิษฐ์ (นายประสิทธิ์ ชัยวีระดิษฐ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	

- ๗ -

(ลงชื่อ) สมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จิฑิมา ฉายแสง (นางจิฑิมา ฉายแสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิชาญ มินชัยนันท์ (นายวิชาญ มินชัยนันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ปานหทัย เสรีรักษ์ (นางปานหทัย เสรีรักษ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) บุญรื่น ศรีธเรศ (นางบุญรื่น ศรีธเรศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ฤทธิมนชัย (นายประสิทธิ์ ฤทธิมนชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ธนาธร โล่ห์สุนทร (นายธนาธร โล่ห์สุนทร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) แปลงมณี เสงี่ยมบูรณ์สุข (นางแปลงมณี เสงี่ยมบูรณ์สุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล (นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นาวาอากาศเอก อนุศิษฐ์ นาคกรเทพ (อนุศิษฐ์ นาคกรเทพ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) กาตุณ โหสกุล (นายกาตุณ โหสกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พรพิมล ธรรมสาร (นางสาวพรพิมล ธรรมสาร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ (นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นฤมล ธารดำรงค์ (นางนฤมล ธารดำรงค์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ลินดา เชิดชัย (นางลินดา เชิดชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อธิวิรัตน์ จันทร์สุรินทร์ (นายอธิวิรัตน์ จันทร์สุรินทร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุนทรี ชัยวิรัตน์ (นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พิษณุ หัตถสงเคราะห์ (นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุรเชษฐ์ ชัยโกศล (นายสุรเชษฐ์ ชัยโกศล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชลณี เชิดชัย (นายชลณี เชิดชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

- ๘ -

(ลงชื่อ) สันติ พร้อมพัฒน์ (นายสันติ พร้อมพัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จักกรีน พัลณต์ดำรงจิตร (นายจักกรีน พัลณต์ดำรงจิตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ธนเทพ ทิมสุวรรณ (นายธนเทพ ทิมสุวรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นิต์ศน์ ศรีนนท์ (นายนิต์ศน์ ศรีนนท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคณี (สุเมธ ฤทธาคณี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลโท มะ โพธิ์งาม (มะ โพธิ์งาม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุชาติ ลายน้ำเงิน (นายสุชาติ ลายน้ำเงิน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นันทนา ทิมสุวรรณ (นางนันทนา ทิมสุวรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พดุมิชัย วิริยะโรจน์ (นายพดุมิชัย วิริยะโรจน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประเสริฐ จันทร์รวงทอง (นายประเสริฐ จันทร์รวงทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) จรัสฤทธิ์ จันทร์สุรินทร์ (นายจรัสฤทธิ์ จันทร์สุรินทร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช (ปรีชาพล พงษ์พานิช) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อุดมเดช รัตนเสถียร (นายอุดมเดช รัตนเสถียร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลตรี ศรัย มนต์วิวัฒน์ (ศรัย มนต์วิวัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย (นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สฤษฏี อึ้งอภินันท์ (นายสฤษฏี อึ้งอภินันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พ้อง ชีวานันท์ (นายพ้อง ชีวานันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นวัธ เตาะเจริญสุข (นายนวัธ เตาะเจริญสุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นพคุณ รัฐมไทย (นายนพคุณ รัฐมไทย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ขวลิต วิชยสุทธิ (นายขวลิต วิชยสุทธิ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

- ๙ -

(ลงชื่อ) อนุรักษ์ บุญศล (นางอนุรักษ์ บุญศล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สมคิด บาลไธสง (นายสมคิด บาลไธสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) รังสรรค์ จันไชยธนวงศ์ (นายรังสรรค์ จันไชยธนวงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) มานิตย์ จิตต์จันทร์กล้า (นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กล้า) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุรพงษ์ ไตรวิจักขณ์ชัยกุล (นายสุรพงษ์ ไตรวิจักขณ์ชัยกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประเกียรติ นาสิมมา (นายประเกียรติ นาสิมมา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุนัย จุลพงศธร (นายสุนัย จุลพงศธร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วุฒิชัย กิตติธเนศวร (นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เสรี สาระนันท์ (นายเสรี สาระนันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุชาย ศิริสุรพล (นายสุชาย ศิริสุรพล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) บุญเลิศ คุรุชุนทด (นายบุญเลิศ คุรุชุนทด) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ศักดิ์ดา คงเพชร (นายศักดิ์ดา คงเพชร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ละออง ดิยะไพรัช (นางสาวละออง ดิยะไพรัช) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์ (สมชาย วิษณุวงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุทิน นพชา (นายสุทิน นพชา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) دنพร ปุณณกันต์ (นายدنพร ปุณณกันต์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สมโภช สายเทพ (นายสมโภช สายเทพ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อรุณี ชำนาญยา (นางสาวอรุณี ชำนาญยา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ปารีชาติ ชาลีเครือ (นางสาวปารีชาติ ชาลีเครือ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

- ๑๐ -

(ลงชื่อ) วัลลภ สุปรียศิลป์ (นายวัลลภ สุปรียศิลป์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริวัฒน์ (นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริวัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) จตุพร เจริญเชื้อ (นายจตุพร เจริญเชื้อ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน (วิรุฬห์ ฟื้นแสน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สดภาพ มณีรัตน์ (นายสดภาพ มณีรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นิยม วิวรรณดิษฐกุล (นายนิยม วิวรรณดิษฐกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เสกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์ (นายเสกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วราพงษ์ พันธุ์ศิลา (นายวราพงษ์ พันธุ์ศิลา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สมพล เกษราพันธุ์ (นายสมพล เกษราพันธุ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ไชยา พรหมา (นายไชยา พรหมา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ไชยวัฒน์ ตินรัตน์ (นายไชยวัฒน์ ตินรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์ (นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ (นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สัญชัย วงษ์สุนทร (นายสัญชัย วงษ์สุนทร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พิระเพชร ศิริกุล (นายพิระเพชร ศิริกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประเสริฐ บุญเรือง (นายประเสริฐ บุญเรือง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นิพนธ์ ศรีธเรศ (นายนิพนธ์ ศรีธเรศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จักรพรรดิ ไชยสาส์น (นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เกียรติศักดิ์ ฝ้ายสีงาม (นายเกียรติศักดิ์ ฝ้ายสีงาม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) รัฐกร เจนกิจณรงค์ (นายรัฐกร เจนกิจณรงค์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	

- ๑๑ -

(ลงชื่อ) ปวีณ แซ่จิ่ง (นายปวีณ แซ่จิ่ง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุพล พองงาม (นายสุพล พองงาม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วีระพล จิตสัมฤทธิ์ (นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล (นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ดวงแห อรรถนพพร (นางดวงแห อรรถนพพร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อำนวย คลังมา (นายอำนวย คลังมา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สรรพภักฎญ ศิริโปล์ (นายสรรพภักฎญ ศิริโปล์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุทธิชัย จรุงเนตร (นายสุทธิชัย จรุงเนตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เรืองเดช สุพรรณฝ้าย (นายเรืองเดช สุพรรณฝ้าย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล (นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วุฒิพงศ์ ฉายแสง (นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นที สุทินเมือก (นายนที สุทินเมือก) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เกษม อุประ (นายเกษม อุประ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ (นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พรศักดิ์ เจริญประเสริฐ (นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุรชาติ ชาฎญประดิษฐ์ (นายสุรชาติ ชาฎญประดิษฐ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สิรินทร รามสุต (นางสิรินทร รามสุต) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วีระ ไตรสรณกุล (นายวีระ ไตรสรณกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พีรพันธุ์ พาลุสุข (นายพีรพันธุ์ พาลุสุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	

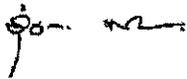
- ๑๒ -

(ลงชื่อ)	นิยม เวชกามา (นายนิยม เวชกามา)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุชน ชามพูนท (นายสุชน ชามพูนท)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	อนันต์ ผลอำนาย (นายอนันต์ ผลอำนาย)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	กฤษณา สิ้นลัทธน์ (นางสาวกฤษณา สิ้นลัทธน์)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	พิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	นิยม ช่างพินิจ (นายนิยม ช่างพินิจ)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	นิรมิต สุจาวี (นายนิรมิต สุจาวี)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อนุชา สะสมทรัพย์ (นายอนุชา สะสมทรัพย์)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	อนุสรฯ ยิ่งตรง (นางอนุสรฯ ยิ่งตรง)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุรศักดิ์ อนุรรณพันธ์ (นายสุรศักดิ์ อนุรรณพันธ์)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	ก่อเกียรติ สิริยะเสถียร (นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ทนุศักดิ์ เล็กอุทัย (นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	อนุสรณ์ บันทอง (นายอนุสรณ์ บันทอง)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ธเนศ เครือรัตน์ (นายธเนศ เครือรัตน์)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	ชูการ์โน มะทา (นายชูการ์โน มะทา)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ฉลาด ชามช่วง (นายฉลาด ชามช่วง)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	อดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ (นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	จักรีรัตน์ พิวช่วย (นายจักรีรัตน์ พิวช่วย)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	

- ๑๓ -

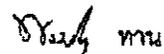
(ลงชื่อ) สุรชัย เบ้าจรรยา (นายสุรชัย เบ้าจรรยา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิสวาระดี เตชะธีราวัฒน์ (นางสาววิสวาระดี เตชะธีราวัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ต่อพงษ์ ไชยสาส์น (นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์ (นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วิรุฬ เตชะไพบูลย์ (นายวิรุฬ เตชะไพบูลย์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา อันธิโชติ)
ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

มนชัย ทิมพ์

 ทาน

วิมล ตรวจ

ภาคผนวก 3 : สำเนาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

(สำเนา)

เลขที่ ๔๕/๒๕๕๓ วันที่ ๒๕ พ.ค. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) รายนามผู้เสนอญัตติ

(๒) คำร้องขอให้ถอดถอนนายสุเทพ เทือกสุบรรณ, นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงคมนาคม ออกจากตำแหน่ง

ข้าพเจ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีรายนามท้ายญัตตินี้ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในหกของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ขอเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ โดยมีรัฐมนตรีที่ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจตามรายนามต่อไปนี้

๑. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี
๒. นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๓. นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
๔. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
๕. นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

โดยได้แนบหลักฐานการยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๒๗๔ ถอดถอน นายสุเทพ เทือกสุบรรณ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล และนายโสภณ ชาร์มย์ มาด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐมนตรีทั้งห้าคน ได้กระทำผิดรัฐธรรมนูญ กฎหมายและได้บริหารราชการแผ่นดินโดยไร้ประสิทธิภาพ ขาดภาวะความเป็นผู้นำ และวิสัยทัศน์ในการบริหารราชการแผ่นดินขาดคุณธรรม จริยธรรม ทำให้ประเทศชาติได้รับความเสียหาย โดยมีพฤติการณ์ดังนี้

- ๒ -

๑. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการแทนนายกรัฐมนตรีและในตำแหน่งหน้าที่ของตนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระทำผิดรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ถือเป็นกรณีมีพฤติการณ์สื่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการนับแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๓ ต่อเนื่องจนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ ในกรณีสลายการชุมนุมของประชาชนทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจากการสลายการชุมนุมจำนวนมาก อันเป็นเหตุจากการสลายการชุมนุมไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล นอกจากนี้ยังกระทำการผิดหน้าที่ตามกฎหมาย กล่าวคือ กระทำผิดต่อกฎหมายพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๑(๕) ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยใช้กำลังทหารเข้าไปข่มขู่คุกคามในสถานี่ไทยคมและทำการทำลายสัญญาณการสื่อสารโทรทัศน์ถือเป็นการละเมิดเสรีภาพในการสื่อสารที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองและกระทำละเมิดต่อสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลโดยการออกคำสั่งห้ามสถาบันการเงินทำธุรกรรมกับบุคคลหรือนิติบุคคลรวมจำนวน ๑๐๖ ราย นอกจากนี้นายสุเทพฯ ยังได้แจ้งบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ป.ป.ช.) กระทำการบุกรุกทรัพยากรธรรมชาติของประเทศโดยการบุกรุกภูเขากระทำการออกโฉนดอันเป็นเอกสิทธิ์และเตรียมการจัดสรรที่ดินขายโดยไม่ชอบ การกระทำดังกล่าวได้ใช้บุคคลเป็นตัวแทนในการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินจำนวนมาก ถือเป็นการกระทำผิดรัฐธรรมนูญในเรื่องสิ่งแวดล้อมและประมวลกฎหมายที่ดินและมีส่วนร่วมกับนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในการบริหารราชการแผ่นดินตามข้อ ๕ ด้วย

๒. นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ดำเนินนโยบายด้านการเงิน การคลัง และการงบประมาณของประเทศผิดพลาด บกพร่อง ไม่ได้ดำเนินการตามแผนงานการบริหารราชการ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ และแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ ที่ได้กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ว่าจะฟื้นฟูเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างยั่งยืนและบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนจะประสบ ในทางตรงกันข้ามมุ่งแสวงหาก่อหนี้สาธารณะ จนขณะนี้หนี้สาธารณะสูงเกินกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ โดยทำการก่อหนี้เพื่อให้เป็นภาระผูกพันต่อประเทศชาติ โดยมีได้ค้ำึงถึงสถานะทางเศรษฐกิจ และความจำเป็นในการใช้จ่ายภายในประเทศ และภาระหนี้สาธารณะที่มีอยู่ นำเงินที่ได้จากการกู้ไปดำเนินนโยบายเพื่อเชื่อมโยงหนี้ให้กับรัฐมนตรีในกระทรวงต่างๆ ทั้งที่โครงการแต่ละโครงการไม่ได้สร้างประโยชน์กับเศรษฐกิจโดยรวมกับประเทศชาติ ส่งผลให้มีการใช้จ่ายเงินแผ่นดินไปโดยสูญเปล่าในหลายโครงการที่เรียกว่า "กู๋มาโกง" ซึ่งงบประมาณแผ่นดินที่ได้มาจากการกู้ส่วนใหญ่นำไปเป็นงบก่อสร้างซ่อมถนน ทำให้เกิดเงินไม่ลงไปถึงประชาชนและภาคการผลิตอันก่อให้เกิดรายได้อย่างแท้จริง ทำให้การกระจายรายได้ไม่เป็นธรรม มีทัศนคติในการบริหารราชการแผ่นดินที่ขาดธรรมาภิบาลและหลักความเป็นประชาธิปไตย

- ๓ -

ส่งเสริมวิธีการอื่นที่มีประสิทธิภาพในระบบประชาธิปไตยโดยการขึ้นชอบการปฏิบัติรัฐประหาร ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในเรื่องการจับกุมภาชีของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี กรณีได้ประโยชน์จาก เอสเอ็มเอส (SMS) สมัยที่นายอภิสิทธิ์ฯ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งกรณีดังกล่าวมีคำพิพากษาเป็นบรรทัดฐานแล้วว่าการได้รับประโยชน์อันคำนวณมูลค่าได้เป็นเงินจะต้องนำมารวมเสียภาษี แต่จนขณะนี้นายกรณฯ ก็ละเว้นที่จะให้หน่วยงานกรมสรรพากรดำเนินการจัดเก็บภาษีอากรกับนายอภิสิทธิ์ฯ ถือเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการขอออกพระราชกำหนดกู้เงินสี่แสนล้านบาทโดยไม่เป็นไปตามแผนนิติบัญญัติดังกล่าวข้างต้นด้วย

๓. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ บริหารราชการแผ่นดินโดยไม่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับประเทศชาติในสายตาประชาคมโลก มีพฤติกรรมซ้ำซากซ้ำต่อมิตรประเทศ สร้างความขัดแย้งระหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเสื่อมทรุดอย่างไม่เคยมีมาก่อน มีทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อฝ่ายที่เห็นต่างกับตนเอง มุ่งทำลายล้างนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามทุกวิถีทาง โดยไม่ได้คำนึงถึงคุณธรรมจริยธรรม และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ การกระทำดังกล่าวถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและนโยบายที่ได้แถลงไว้ รวมทั้งการบริหารราชการไม่เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าวข้างต้น ในเรื่องความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านที่กำหนดไว้ในแผนหน้า ๑๑๐ ว่า จะสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้เกิดความไว้เนื้อเชื่อใจ รวมทั้งจะทำการสำรวจพรมแดนกับประเทศเพื่อนบ้านและเจรจาเรื่องความร่วมมือพัฒนาพื้นที่ที่ไทยและเพื่อนบ้านข้างลธิกับเพื่อนและขยายความร่วมมือในกรอบอนุภูมิภาคโดยเฉพาะความร่วมมือเพื่อการพัฒนาและผลักดันยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (GMS/ACMECS/IMT-GT/JDS) สู่การปฏิบัติรวมทั้งผลักดันยุทธศาสตร์ความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ แต่ นายอภิสิทธิ์ฯ ได้กระทำการบริหารงานในหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามแผนล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินได้ในทุกข้อจนกระทั่งเกิดความล้มเหลวในการเป็นเจ้าภาพการประชุมสุดยอดอาเซียนและการประชุมที่เกี่ยวข้องตามแผนงานการเป็นประธานอาเซียนของไทย ทำให้ความร่วมมือในกรอบอาเซียนล้มเหลวและทำให้ประเทศขาดความน่าเชื่อถือต่อกลุ่มอาเซียนและต่อนานาชาติทั่วโลก

๔. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ และส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง จากกรณีที่ให้บริษัทเครือญาติของตนเองเข้าเป็นผู้สัญญากับรัฐในหลายโครงการ โดยตนเองมีส่วนร่วมเข้าไปลงมติเห็นชอบกับโครงการดังกล่าวในฐานะรัฐมนตรี ส่งผลให้รัฐต้องจ่ายเงินมากกว่าที่ควรจ่ายหลาย

- ๔ -

พันล้านบาท รัฐเห็นหรือเกี่ยวข้องกับกรทุจริตชอบเข้าโรงเรียนในอำเภอ แทรกแซงและแสวงหาประโยชน์จากการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ปลดปล่อยละเลยหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับกรทุจริตจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมการปกครอง อนุมัติให้มีการอนุญาตจำหน่ายอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน เพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ในเรื่องดังกล่าว

๕. นายไถภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม บริหารราชการแผ่นดิน โดยการกำหนดนโยบายเพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ทางทรัพย์สิน และประโยชน์ทางการเมือง โดยไม่ได้คำนึงถึงประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน รัฐเห็นเป็นใจหรือยินยอมให้พวกพ้องหรือผู้สนับสนุนทางการเมืองของตนเองเข้ามาแสวงหาประโยชน์จากโครงการที่ได้กำหนดขึ้น มีพฤติการณ์ส่งไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง จากการเอื้อประโยชน์ให้บริษัทเอกชนที่เป็นพวกพ้องของตนเอง และญาติของรัฐมนตรีในพรรคการเมืองตนเองได้ประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบจากการประมูลงานและเป็นคู่สัญญากับรัฐ ส่งผลให้รัฐต้องสูญเสียเงินงบประมาณเกินกว่าความเป็นจริงหลายพันล้านบาท

พฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐมนตรีทั้งห้าคนดังที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนอย่างร้ายแรง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และทรัพยากรธรรมชาติต้องถูกทำลายลง ไม่มีความเสมอภาคในการได้รับการจัดสรรทรัพยากรจากภาครัฐของประชาชน เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ทำให้ข้าราชการประจำเสียขวัญกำลังใจที่จะปฏิบัติราชการ กระทบต่อระบบการแต่งตั้งราชการอย่างร้ายแรง ภาพลักษณ์การทุจริตคอร์ปชั่นของข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของประชาชนชาวไทย และประชาคมโลก ส่งผลให้การจัดอันดับเครดิตของประเทศตกต่ำลง และการทุจริตในโครงการของรัฐนับวันจะยิ่งขยายวงกว้างออกไปอย่างไม่ยั้งยั้ง หากปล่อยให้รัฐมนตรีทั้งห้าคนบริหารราชการแผ่นดินต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงแก่ประเทศชาติจนยากที่จะแก้ไขเยียวยาได้

- ๕ -

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดบรรจุญัตตินี้ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาโดยด่วน และขอให้พิจารณาญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนี้ร่วมกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นญัตติที่ได้ยื่นในคราวเดียวกัน ส่วนเหตุผลและรายละเอียดต่าง ๆ จะได้นำเสนอในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ผู้เสนอ
(เฉลิม อยู่บำรุง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) วิทยา บุรณศิริ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) เจริญ จรรย์โกมล ผู้เสนอ
(นายวิทยา บุรณศิริ) (นายเจริญ จรรย์โกมล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) เอี่ยม ทองใจสด ผู้เสนอ (ลงชื่อ) เรวดี สิริบุญดี ผู้เสนอ
(นายเอี่ยม ทองใจสด) (นายเรวดี สิริบุญดี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) วีระวัฒน์ โอสถาปนุเคราะห์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) เติตพงศ์ ราชป็องขันธุ์ ผู้เสนอ
(นายวีระวัฒน์ โอสถาปนุเคราะห์) (นายเติตพงศ์ ราชป็องขันธุ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ภูมิ สาระผล ผู้เสนอ
(นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล) (นายภูมิ สาระผล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) กิตติ สมทรัพย์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) มณฑล ไกรวัตนุสสรณ์ ผู้เสนอ
(นายกิตติ สมทรัพย์) (นายมณฑล ไกรวัตนุสสรณ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ดาว ตรีรัตน์ณรงค์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) รมฎ จันทาทอง ผู้เสนอ
(นายดาว ตรีรัตน์ณรงค์) (นางรมฎ จันทาทอง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) อนันต์ ศรีพันธุ์ ผู้เสนอ
(นายอนันต์ ศรีพันธุ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

- ๖ -

(ลงชื่อ) สุรียา พรหมดี (นายสุรียา พรหมดี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ไตรรงค์ ดิธธรรม (นายไตรรงค์ ดิธธรรม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ยุทธพงษ์ แสงศรี (นายยุทธพงษ์ แสงศรี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จำเริญรัตน์ พงศ์พันธ์ สุนทรชัย (พงศพันธ์ สุนทรชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุรจิตร ยนต์ตระกูล (นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ทองดี มนัสสาร (นายทองดี มนัสสาร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) คมเดช ไชยวิกรมงคล (นายคมเดช ไชยวิกรมงคล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ (นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิทยา ทรงคำ (นายวิทยา ทรงคำ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ไพจิตร ศีร์วราชาน (นายไพจิตร ศีร์วราชาน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์ (นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิสุทธิ์ ไชยณรุณ (นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) บริษัทา เร่งสมบูรณ์สุข (นายบริษัทา เร่งสมบูรณ์สุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อธิติเดช แก้วหลวง (นายอธิติเดช แก้วหลวง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อุดลย์ วันไชยธนวงศ์ (นายอุดลย์ วันไชยธนวงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมฉินทร์ (สุรทิน พیمانเมฉินทร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) กฤษดาภรณ์ เสียมภักดี (นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ชัยวีรัตน์ (นายประสิทธิ์ ชัยวีรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	

- ๗ -

(ลงชื่อ) สมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จุติมา ฉายแสง (นางจุติมา ฉายแสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วิชาญ มินชัยนันท์ (นายวิชาญ มินชัยนันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ปานหทัย เสรีรักษ์ (นางปานหทัย เสรีรักษ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) บุญรื่น ศรีธเรศ (นางบุญรื่น ศรีธเรศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ฤทธิมันชัย (นายประสิทธิ์ ฤทธิมันชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ธนาธร ไล่หัทธพร (นายธนาธร ไล่หัทธพร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เป่งมณี เสงี่ยมบูรณ์สุข (นางเป่งมณี เสงี่ยมบูรณ์สุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วรวัจน์ เขื่อนกัญญกุล (นายวรวัจน์ เขื่อนกัญญกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาคกรพรรพ (อนุดิษฐ์ นาคกรพรรพ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) กากรณ ไทสกุล (นายกากรณ ไทสกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พรพิมล ธรรมสาร (นางสาวพรพิมล ธรรมสาร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ (นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นฤมล ธารดำรงค์ (นางนฤมล ธารดำรงค์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ลินดา เชิดชัย (นางลินดา เชิดชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อิทธิรัตน์ จันทร์สุรินทร์ (นายอิทธิรัตน์ จันทร์สุรินทร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุนทรี ชัยวิรัตน์นะ (นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์นะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พิษณุ หัตถสงเคราะห์ (นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุรเชษฐ์ ชัยโกศล (นายสุรเชษฐ์ ชัยโกศล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อัสนี เชิดชัย (นายอัสนี เชิดชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

- ๘ -

(ลงชื่อ) สันติ พร้อมพัฒน์ (นายสันติ พร้อมพัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จักริน พัทธน์ดำรงจิตร (นายจักริน พัทธน์ดำรงจิตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ธนเทพ ทิมสุวรรณ (นายธนเทพ ทิมสุวรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นิทัศน์ ศรีนนท์ (นายนิทัศน์ ศรีนนท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี (สุเมธ ฤทธาคนี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลโท มะ ไพธิงาม (มะ ไพธิงาม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุชาติ ลายน้ำเงิน (นายสุชาติ ลายน้ำเงิน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นันทนา ทิมสุวรรณ (นางนันทนา ทิมสุวรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พดุมวิชัย วิริยะโรจน์ (นายพดุมวิชัย วิริยะโรจน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประเสริฐ จันทรวงทอง (นายประเสริฐ จันทรวงทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) จรัสฤทธิ์ จันทรสุนทร (นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุนทร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ร้อยโท บริษัท พล พงษ์พานิช (บริษัท พล พงษ์พานิช) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อุดมเดช รัตนเสถียร (นายอุดมเดช รัตนเสถียร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลตรี ศรชัย มนต์วิวัฒน์ (ศรชัย มนต์วิวัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย (นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สฤกษ์ อึ้งอินันท์ (นายสฤกษ์ อึ้งอินันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พ้อง ชีวานันท์ (นายพ้อง ชีวานันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นวัธ เตาะเจริญสุข (นายนวัธ เตาะเจริญสุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นพคุณ รัฐผไท (นายนพคุณ รัฐผไท) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ขวลิต วิชัยสุทธิ (นายขวลิต วิชัยสุทธิ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

- ๙ -

(ลงชื่อ) อนุรักษ์ บุญศล ผู้เสนอ (นางอนุรักษ์ บุญศล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) สมคิด บาลไธสง ผู้เสนอ (นายสมคิด บาลไธสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) รังสรรค์ วันไชยธนวงศ์ ผู้เสนอ (นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) มานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ ผู้เสนอ (นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) สุรพงษ์ ไตรวิจักขณ์ชัยกุล ผู้เสนอ (นายสุรพงษ์ ไตรวิจักขณ์ชัยกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) ประเกียรติ นาสิมมา ผู้เสนอ (นายประเกียรติ นาสิมมา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) สุนัย จุลพงศธร ผู้เสนอ (นายสุนัย จุลพงศธร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) วุฒิชัย กิตติธเนศวร ผู้เสนอ (นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) เสรี สาระนันท์ ผู้เสนอ (นายเสรี สาระนันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจโท เขาวริน สัทธศักดิ์ศิริ ผู้เสนอ (เขาวริน สัทธศักดิ์ศิริ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) สุชาย ศรีสุรพล ผู้เสนอ (นายสุชาย ศรีสุรพล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) บุญเลิศ คุรุฑนทนต์ ผู้เสนอ (นายบุญเลิศ คุรุฑนทนต์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ศักดิ์ดา คงเพชร ผู้เสนอ (นายศักดิ์ดา คงเพชร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) ละออง ดิยะไพรัช ผู้เสนอ (นางสาวละออง ดิยะไพรัช) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์ ผู้เสนอ (สมชาย วิษณุวงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) สุทิน นพชา ผู้เสนอ (นายสุทิน นพชา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) คณพร ปุณณกันต์ ผู้เสนอ (นายคณพร ปุณณกันต์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) สมโภช สายเทพ ผู้เสนอ (นายสมโภช สายเทพ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) อรุณี ชำนาญยา ผู้เสนอ (นางสาวอรุณี ชำนาญยา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) ปารีชาติ ชาลีเครือ ผู้เสนอ (นางสาวปารีชาติ ชาลีเครือ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

- ๑๐ -

(ลงชื่อ) วัลลภ สุปรียศิลป์ (นายวัลลภ สุปรียศิลป์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ (นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) จตุพร เจริญเชื้อ (นายจตุพร เจริญเชื้อ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) หลดตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน (วิรุฬห์ พันแสน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สถาพร มณีรัตน์ (นายสถาพร มณีรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นิยม วิวรรณศิริกุล (นายนิยม วิวรรณศิริกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์ (นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วราวงษ์ พันธุ์ศิลา (นายวราวงษ์ พันธุ์ศิลา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สมพล เกยุราพันธุ์ (นายสมพล เกยุราพันธุ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ไชยา พรหมา (นายไชยา พรหมา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ไชยวัฒน์ ตินรัตน์ (นายไชยวัฒน์ ตินรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์ (นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ (นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สัญชัย วงษ์สุนทร (นายสัญชัย วงษ์สุนทร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พิระเพชร ศิริกุล (นายพิระเพชร ศิริกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประเสริฐ บุญเรือง (นายประเสริฐ บุญเรือง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นิพนธ์ ศรีธเรศ (นายนิพนธ์ ศรีธเรศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จักรพรรดิ ไชยสาส์น (นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เกียรติศักดิ์ ฝ้ายสีงาม (นายเกียรติศักดิ์ ฝ้ายสีงาม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) รัฐกร เจนกิจณรงค์ (นายรัฐกร เจนกิจณรงค์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

- ๑๑ -

(ลงชื่อ)	ปวีณ แซ่เจ็ง (นายปวีณ แซ่เจ็ง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุพล พ่องงาม (นายสุพล พ่องงาม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	วิระพล จิตสัมฤทธิ์ (นายวิระพล จิตสัมฤทธิ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล (นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ดวงแข อรรถนพพร (นางดวงแข อรรถนพพร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อำนาจ คลังมา (นายอำนาจ คลังมา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สรรพทัณฑ์ ศิริไพล์ (นายสรรพทัณฑ์ ศิริไพล์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุทธิชัย จรุงเนตร (นายสุทธิชัย จรุงเนตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	เรืองเดช สุพรรณฝ้าย (นายเรืองเดช สุพรรณฝ้าย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล (นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	วุฒิพงศ์ ฉายแสง (นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	นที สุทินเมือก (นายนที สุทินเมือก) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	เกษม อุประ (นายเกษม อุประ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	วิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ (นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พรรคดี เจริญประเสริฐ (นายพรรคดี เจริญประเสริฐ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุรชาติ ชาญประดิษฐ์ (นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สินทร รามสุด (นางสินทร รามสุด) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ธีระ ไตรสรณกุล (นายธีระ ไตรสรณกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พิรพันธุ์ พาลุสุข (นายพิรพันธุ์ พาลุสุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	

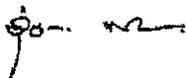
- ๑๒ -

(ลงชื่อ)	นิยม เวชกามา (นายนิยม เวชกามา)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุชน ชามพูนท (นายสุชน ชามพูนท)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	อนันต์ ผลอำนวย (นายอนันต์ ผลอำนวย)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	กฤษณา สีหลักษณ์ (นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	พิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	นิยม ช่างพินิจ (นายนิยม ช่างพินิจ)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	นิรมิต สุจาวี (นายนิรมิต สุจาวี)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อนุชา สะสมทรัพย์ (นายอนุชา สะสมทรัพย์)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	อนุสรฯ ยิ่งตรง (นางอนุสรฯ ยิ่งตรง)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุรศักดิ์ อนุรรณพันธ์ (นายสุรศักดิ์ อนุรรณพันธ์)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	ก้องเกียรติ สิริยะเสถียร (นายก้องเกียรติ สิริยะเสถียร)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ทนุศักดิ์ เล็กอุทัย (นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	อนุสรณ์ บันทอง (นายอนุสรณ์ บันทอง)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ธเนศ เครือรัตน์ (นายธเนศ เครือรัตน์)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	ชูการ์โน มะทา (นายชูการ์โน มะทา)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ฉลาด ชามช่วง (นายฉลาด ชามช่วง)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	อดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ (นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	จักรัตน์ พัวช่วย (นายจักรัตน์ พัวช่วย)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	

- ๑๓ -

(ลงชื่อ) สุรัชย์ เบ็ญจรรยา	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	ผู้เสนอ
(นายสุรัชย์ เบ็ญจรรยา)		(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์)	
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ) วิฑาระตี เศรษฐีราวัฒน์	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ต่อพงษ์ ไชยสาส์น	ผู้เสนอ
(นางสาววิฑาระตี เศรษฐีราวัฒน์)		(นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น)	
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ) อรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วิรุฬ เตชะไพบูลย์	ผู้เสนอ
(นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์)		(นายวิรุฬ เตชะไพบูลย์)	
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ขันธิโชติ)
ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

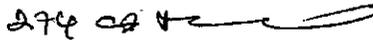
มนชัย ทิมพ์
Yim, ทาน
วิเศษ ติวจ

**ภาคผนวก 4 : สำเนาขอให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา 274 ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย ถอดถอน นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี
นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ออกจากตำแหน่ง**

สำเนา

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน เขตดุสิต
กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๒๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถอดถอน
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี นาย
ชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายโสภณ ชาร์มย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกจากตำแหน่ง

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารรวม ๘ รายการ

ด้วยข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้า
รัฐบาล ผู้กำกับ ควบคุม ดูแล ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินทุกกระทรวง ทบวง กรม รวมทั้ง
กระทรวงคมนาคมที่มีนายโสภณ ชาร์มย์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และในฐานะ
ประธานคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) ได้กระทำการอันมีพฤติการณ์ต่อไปนี้
ทุจริตต่อหน้าที่ และต่อว่า กระทำความคิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัด
ต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และกฎหมาย และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม
อย่างร้ายแรง โดยร่วมกันกระทำการอันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่คู่สัญญาของรัฐที่เป็นเอกชนให้
ได้รับประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ที่ต้องสูญเสียเงิน
ของแผ่นดินไปจำนวนมาก จากการดำเนินโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงบางใหญ่-บาง
ซื่อ และกรณีกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ
(ก.ต.ช.) ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ กระทำให้รัฐและหน่วยงานของรัฐได้รับความ
เสียหาย นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี มีพฤติกรรมจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่ง
รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้มี
พฤติการณ์ที่ส่อว่าทุจริตต่อหน้าที่หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๖๕ (๒) ประกอบ มาตรา ๒๖๗ นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้
กระทำการอันมีพฤติการณ์ที่ส่อว่า กระทำความคิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจ
หน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และกฎหมาย และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทาง
จริยธรรมอย่างร้ายแรง โดยร่วมกันกระทำการอันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่คู่สัญญาของรัฐที่เป็น
เอกชนให้ได้รับประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ที่ต้อง

สูญเสียเงินของแผ่นดินไปจำนวนมาก จากการดำเนินโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงบางใหญ่ – บางซื่อ โดยมีข้อเท็จจริงและพหุติการณ์แห่งการกระทำ ดังนี้

๑. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี

ข้อเท็จจริง

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอโดยเห็นชอบให้ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) ดำเนินโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงบางใหญ่ – บางซื่อ ในส่วนของกรก่อสร้างงานโยธาภายในกรอบวงเงิน ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท และค่าจ้างที่ปรึกษาบริหารโครงการสำหรับงานโยธากรอบวงเงิน ๑,๒๔๘ ล้านบาท รวมเป็นกรอบวงเงินดำเนินการ ๓๒,๔๖๕ ล้านบาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธวจากกรอบวงเงินเดิมจำนวน ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็นกรอบวงเงินใหม่ ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท เพื่อให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในขณะนั้น และมีวงเงินเพียงพอเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของราคาวัสดุก่อสร้างตลอดระยะเวลาการก่อสร้าง โดยแบ่งสัญญาเป็นงานโยธารวม ๔ สัญญา (สัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และ ๖) และสัญญาระบบรถไฟฟ้า ๒ สัญญา (สัญญาที่ ๔ และ ๕)

ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ได้เสนอขออนุมัติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธา และค่าจ้างที่ปรึกษาบริหารโครงการต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยเฉพาะในส่วนของกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธา ตามสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และ ๖ ได้ขออนุมัติขยายกรอบวงเงินจาก ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑ ส่วนรายละเอียดและเหตุผลของการขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๒

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร สำนักพัฒนาระบบการขนส่งและจราจรได้ทำบันทึก คำนวณที่ สุด ที่ กก ๐๘๐๖.๑/๑๐๕๗ แจ้งเรื่องผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบการขนส่งทางรางและระบบขนส่งมวลชนเกี่ยวกับการขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างดังกล่าวโดยเห็นชอบด้วยการปรับกรอบวงเงิน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท และขอให้กระทรวงคมนาคมนำเสนอเรื่องดังกล่าวต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๓ ในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้ นำเรื่องการขออนุมัติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างเข้าสู่ที่ประชุมของคณะรัฐมนตรี รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๔

ต่อมาวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงคมนาคม ให้ปรับกรอบวงเงินค่าก่อสร้างโครงการดังกล่าว จาก ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็น

๓๖,๐๕๕ ล้านบาท ปรากฏตามหนังสือแจ้งของสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๕๓๑๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๕

ข้อ ๒. เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ กระทรวงคมนาคม โดยนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มีหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ คค (ปคร) ๐๘๐๕/๒๐๘ เสนอเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบผู้ชนะการประกวดราคาในสัญญาก่อสร้างสัญญาที่ ๑ – ๓ และพิจารณาให้ความเห็นชอบการปรับกรอบวงเงินค่างาน โยธาสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และ ๖

ข้อ ๓. คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีวันอังคารที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ วาระเพื่อพิจารณา (ครั้งที่ ๑) เรื่องที่ ๕ การดำเนินการโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่ – บางซื่อ โดยเห็นชอบตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ รายละเอียดของมติคณะรัฐมนตรี และรายชื่อคณะรัฐมนตรีที่เข้าร่วมประชุมปรากฏตาม เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๖

ข้อกฎหมาย

ข้อ ๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๑๗๑ บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งและรัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคนประกอบเป็นคณะรัฐมนตรีมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน ...”

มาตรา ๑๗๘ บัญญัติว่า “ในการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ตามมาตรา ๑๗๖ และต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร ในหน้าที่ของตนรวมทั้งต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อรัฐสภานโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๗๕ บัญญัติว่า “ก่อนเข้ารับหน้าที่ รัฐมนตรีต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้

“ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชนทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

ข้อ ๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๓/๑ บัญญัติว่า “การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า ในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจ และการยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่

๔

จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลงาน

การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและการแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารราชการกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ...”

ข้อ ๓. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด ซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณา หรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐผู้ใด โดยทุจริต ทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดมีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนาจแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

ข้อ ๔. ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๕๗ บัญญัติว่า “ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ข้อ ๕. พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

๕

มาตรา ๗๒ บัญญัติว่า “ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับ โดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. เพื่อการนี้ จะสั่งให้คณะกรรมการ ผู้ว่าราชการ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี และตั้งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจการของ รฟม. ได้”

ข้อ ๖. ข้อบังคับการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทยว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒๕ กำหนดว่า “การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีประกวดราคา ได้แก่การซื้อหรือการจ้างครั้งหนึ่ง ซึ่งมีราคากิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้พนักงานพัสดุจัดทำเอกสารประกวดราคาตามแบบที่ รฟม. กำหนด

การเผยแพร่เอกสารประกวดราคาให้จัดทำเป็นประกาศ และมีสาระสำคัญดังนี้ ... (๕) แหล่งเงินกู้ และประเทศผู้มีสิทธิเข้าประกวดราคา ในกรณีประกวดราคานานาชาติ”

ข้อ ๓๔ กำหนดว่า “หลังจากการประกวดราคาแล้ว แต่ยังไม่ได้ทำสัญญาหรือตกลงซื้อหรือจ้างกับผู้เสนอราคารายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ รฟม. เป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียด หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ซึ่งทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ ระหว่างผู้เข้าเสนอราคาด้วยกัน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณายกเลิกการประกวดราคานั้น”

ข้อ ๓๖. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕๓ กำหนดว่า “หลังจากการประกวดราคาแล้ว แต่ยังไม่ได้ทำสัญญาหรือตกลงซื้อ หรือจ้างกับผู้เสนอราคารายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ เป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ทำให้เกิดการได้เปรียบระหว่างผู้เข้าเสนอราคาด้วยกัน ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณายกเลิกการประกวดราคานั้น”

ข้อ ๘. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๗ บัญญัติว่า “การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ”

มาตรา ๘ บัญญัติว่า “ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการจะต้องดำเนินการ โดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ และจะต้องมีแนวทางการบริหารราชการดังต่อไปนี้ ...

๖

(๒) การปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการต้องเป็นไปโดย ซื่อสัตย์ สุจริต สามารถตรวจสอบได้ และมุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น

(๓) ก่อนเริ่มดำเนินการส่วนราชการต้องจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลดีและผลเสียโดยครบถ้วนทุกด้าน กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน...”

มาตรา ๒๓ บัญญัติว่า “ในการจัดซื้อจัดจ้างให้ส่วนราชการดำเนินการโดยเปิดเผย และเที่ยงธรรม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และผลเสียทางสังคม ภารกิจต่อประชาชน คุณภาพ วัตถุประสงค์ที่จะใช้ ราคา และประโยชน์ระยะยาวของส่วนราชการที่จะได้รับประกอบกัน...”

ข้อ ๘. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๖ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายรักษาประโยชน์ส่วนรวม ยึดหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลัก ดังนี้ ... (๓) มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ (๔) ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน (๕) ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย ...”

ข้อ ๑๒ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อประเทศชาติ และต้องถือเอาประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด

ข้อ ๑๔ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องไม่ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สถานะ หรือตำแหน่งการเป็นข้าราชการการเมืองไปแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็ประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๖ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องไม่ยินยอมให้คู่สมรส ญาติสนิท บุคคลในครอบครัว หรือผู้ใกล้ชิด ก้าวก้าวหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น และต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๒๑ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การใช้อำนาจในทางที่ผิด การฉ้อฉล หลอกลวง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้ราชการเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๒๓ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจ ที่ติดต่อทำธุรกิจกับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบและขั้นตอนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

๘

ข้อพิจารณา

ข้อ ๑. ในการพิจารณาอนุมัติกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธา ตามสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และสัญญาที่ ๖ ความมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท นั้น เป็นการอนุมัติโดยรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไว้ด้วย โดยเป็นการคำนวณกรอบวงเงินโดยที่ยังมิได้มีการถอดแบบค่าก่อสร้างโดยละเอียด ดังนั้น เมื่อในปี ๒๕๕๑ ราคาวัสดุมีการปรับสูงขึ้น จึงได้มีการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอปรับวงเงินค่าก่อสร้าง โดยใช้หลักการปรับราคาตามสัญญาแบบปรับราคาได้ (ค่า K) มาปรับเพิ่มค่าก่อสร้าง คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ เห็นชอบขยายกรอบวงเงินลงทุนจาก ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท แต่ก็ยังคงรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไว้ในกรอบวงเงินดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากขณะที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบกรอบวงเงินทั้งสองครั้งนั้น ยังไม่ทราบแหล่งเงินกู้ที่แน่นอนว่าจะกู้ในประเทศหรือกู้จากแหล่งเงินกู้ต่างประเทศ จึงต้องกำหนดในส่วนของภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ด้วย เพราะหากเป็นแหล่งเงินกู้ต่างประเทศจะไม่มีการคิดภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ ส่วนวงเงินสำรองจ่ายหรือค่าเผื่อเหลือเผื่อขาดนั้น ที่ต้องกำหนดไว้จำนวนมากเพื่อให้ รฟม.สำรองจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างไปก่อนในแต่ละงวด แล้วจึงเบิกชดเชยคืนจากแหล่งเงินกู้ เนื่องจากขณะนั้นการกำหนดค่าวงงานยังไม่มีการถอดแบบโดยละเอียด แต่ในการเสนอประมูลราคาตามสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และที่ ๖ เป็นราคาค่างานที่คิดจากการถอดแบบรายการก่อสร้างโดยละเอียดโดยมีที่ปรึกษาที่ รฟม. จ้างมาตรวจสอบอย่างเข้มงวด การที่คณะกรรมการประกวดราคา คณะกรรมการ รฟม. กระทรวงคมนาคม และคณะรัฐมนตรี เห็นชอบกับผลการประกวดราคาสัญญาที่ ๑ - ๓ และเห็นชอบกับการปรับกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ เมื่อคราวประชุมคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ นั้น มีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่แตกต่างจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ และการมีมติเห็นชอบดังกล่าว มีลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ชนะการประมูลอย่างชัดแจ้ง ดังนี้

๑.๑ โดยที่การตั้งงบประมาณตามมติคณะรัฐมนตรีทั้ง ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ยังไม่ทราบแหล่งเงินกู้แน่นอน จึงกำหนดกรอบวงเงินเป็นค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม (๗%) ไว้ในกรอบวงเงินค่าก่อสร้างด้วย แต่ในการจัดให้มีการประกวดราคานั้น รฟม. ได้จัดทำเอกสารประกวดราคาเพื่อให้ผู้สนใจเข้าประมูล ได้เข้าประมูลภายใต้กรอบการแข่งขันประมูลแบบนานาชาติ (International Competitive Bidding : ICB) โดยระบุแหล่งเงินกู้ไว้ในเอกสารประกวดราคา คือ ธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan Bank for International Cooperation : JBIC) ต่อมาเปลี่ยนเป็น JICA ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๔ วรรคสอง (๕) และข้อบังคับการรถไฟฟ้ายานส่งมวลชนแห่งประเทศไทยว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๕ วรรคสอง (๕) ที่กำหนดให้การประกวดราคานานาชาติ นั้น ต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับแหล่งเงินกู้ด้วย ซึ่งหลักการหรือแนวทางการเบิกจ่ายค่าจ้างก่อสร้างในโครงการ สัญญาเงินกู้ต่างประเทศจะ

ไม่มีการเบิกจ่ายค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้น ในการเสนอราคาจึงต้องเสนอให้อยู่ภายใต้กรอบวงเงินค่างานตรง (Direct Cost) ตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติกรอบวงเงินไว้เท่านั้น ส่วนเงินสำรองจ่ายหรือค่าเผื่อเหลือเผื่อขาด (Provisional Sum) นั้น ที่ต้องกำหนดไว้เพื่อให้ รฟม. ซึ่งเป็นหน่วยงานเจ้าของโครงการสำหรับจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างกรณีที่มิงานเพิ่มในระหว่างสัญญา หรือจ่ายสำรองค่าจ้างตามงวดงานให้แก่ผู้รับจ้างไปก่อนในระหว่างรอเบิกจากผู้ให้กู้ เมื่อจ่ายแล้วสามารถเบิกชดเชยคืนจากผู้ให้กู้ได้ ดังนั้น เงินสำรองจ่ายจึงเป็นเงินที่กำหนดไว้ให้แก่ รฟม. มิให้นำไปจ่ายรวมในค่างานด้วย สำหรับเหตุผลในการขอขยายกรอบวงเงินของโครงการที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ นั้น ปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาด้วยแล้ว (เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๒)

๑.๒ ในการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างทั้ง ๔ สัญญา เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ นั้น เป็นการคำนวณราคาค่าก่อสร้าง โดยคำนวณการปรับราคาในช่วงการก่อสร้างไว้ด้วยแล้ว แต่ในการประกวดราคาระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ รฟม. กลับอ้างว่าราคาวัสดุก่อสร้างได้ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมาก รฟม. จึงได้สั่งการให้ผู้ยื่นเสนอราคาจัดทำข้อเสนอ โดยไม่ต้องเสนอวงเงินสำหรับการปรับราคาในช่วงก่อสร้างตามที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคามาด้วย จึงเป็นต้นเหตุและช่องทางให้ผู้เสนอราคาได้เสนอราคาสูงกว่าค่างานตรงตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้มาก แต่ รฟม. พยายามที่จะให้ราคาที่ได้ประมาณการไว้เพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับราคาของผู้เสนอราคาได้เสนอมา จึงสั่งให้บริษัทที่ปรึกษาคำนวณปรับเพิ่มราคาใหม่ถึง ๒ ครั้ง คือ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ และเมื่อ ๒๘ วันก่อนเปิดซองราคาของแต่ละสัญญา เพื่อให้ราคาของบริษัทที่ปรึกษาใกล้เคียงกับราคาที่ยกกรรมการ รฟม. ได้เจรจาตกลงกับผู้เสนอราคา จึงเป็นการตกลงราคาที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของต้นทุนค่าก่อสร้างที่แท้จริง แต่อิงราคาของผู้ชนะการประมูลเป็นเกณฑ์ แล้วจึงหาเหตุผลไปสนับสนุนราคาดังกล่าวจนถึงขั้นนำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่มและวงเงินสำรองจ่ายไปรวมให้กับค่างานตามสัญญาทั้งหมด ทั้งที่ตามข้อบังคับของการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย ข้อ ๓๔ กำหนดไว้ว่า หลังจากประกวดราคาแล้วแต่ยังไม่ได้ทำสัญญา หรือตกลงซื้อ หรือจ้าง กับผู้เสนอการรายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ รฟม. เป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ซึ่งทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้เสนอราคาคู่ด้วยกัน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณายกเลิกการประกวดราคาได้ ดังนั้น เมื่อผู้เสนอราคาได้เสนอราคาสูงกว่าค่างานตรงที่กำหนดไว้มาก แต่ในชั้นพิจารณาต่อรองราคา และการพิจารณาของคณะกรรมการ รฟม. ก็ยังปรากฏว่า ค่างานยังคงสูงกว่าราคาที่ยกกรรมการอนุมัติไว้ แทนที่ รฟม. จะยกเลิกการประกวดราคาแต่กลับเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญ โดยการนำวงเงินในส่วนของภาษีมูลค่าเพิ่มและวงเงินสำรองจ่าย รวมถึงเงินที่ได้จากการปรับลดของสัญญาที่ ๑ และสัญญาที่ ๒ บวกเข้าไปในสัญญาที่ ๑ และ ๒ ด้วย ซึ่งเงื่อนไขเหล่านี้เกิดขึ้นภายหลังจากที่มีการประมูลแล้ว และผู้ซึ่งเสนอการรายอื่นไม่มีโอกาสได้รับทราบ จึงทำให้ผู้เสนอราคาคู่ด้วยกันเสียเปรียบ และการอนุมัติหรือเห็นชอบกับผลการประกวดราคา

ของ รฟม. ที่คิดไปจากหลักการของกรอบวงเงินที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้ ที่ได้แยกค่างาน ค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่าย ไว้ชัดเจน จึงเป็นการดำเนินการที่มีลักษณะเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ชนะการประกวดราคาสัญญาที่ ๑ และที่ ๒ โดยแจ้งชัด จึงเป็นการกระทำเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคาสัญญาที่ ๑ และที่ ๒ มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันมิให้ผู้เสนอราคารายอื่นมีโอกาสแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคาสัญญาที่ ๑ และ ๒ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ กรณีจึงถือได้ว่า คณะกรรมการประกวดราคา และคณะกรรมการ รฟม. ได้กระทำการอันน่าจะเป็นความผิดตาม มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๒. โดยที่มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. เพื่อการนี้จะต้องสั่งให้คณะกรรมการ ผู้ว่าการ ที่แจ้งข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ รฟม. ได้

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า รฟม. ได้ทำหนังสือ ค่วนที่สุด ถึงกระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ ๔ และ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ เสนอผลของการประกวดราคาของสัญญาที่ ๑ - ๓ นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กลับมิได้พิจารณารายละเอียดและสาระสำคัญ และยับยั้งการกระทำของคณะกรรมการ รฟม. ที่มีได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่องกรอบวงเงินค่าก่อสร้าง แต่กลับเร่งส่งเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีโดยทำหนังสือค่วนที่สุด ที่ กค (ปคร) ๐๘๐๕/๒๐๘ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้นำเรื่องการขอความเห็นชอบผลการประกวดราคาของสัญญาที่ ๑ - ๓ และการพิจารณาปรับกรอบวงเงินค่างานโยธาของสัญญาที่ ๖ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ทั้งที่ นายโสภณ ชาร์มย์ ย่อมรู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่า ควรรู้ว่าการเสนอราคาครั้งนั้น มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ กำหนดไว้ชัดเจนว่า กรอบวงเงินจำนวน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท นั้น แยกเป็นค่างานจำนวน ๒๘,๗๒๔ ล้านบาท เงินสำรองจ่าย ๗,๘๗๒ ล้านบาท และภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๓๕๙ ล้านบาท แต่กลับละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการกระทำของคณะกรรมการ ประกวดราคา และคณะกรรมการ รฟม. ที่ได้นำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองไปรวมในค่างานให้กับผู้ชนะการประมูล กรณีจึงถือว่า นายโสภณ ชาร์มย์ ได้กระทำการอันเป็นความผิดตาม มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อนายโสภณ ชาร์มย์ มีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี มีอำนาจกำกับโดยทั่วไปซึ่งการ

๑๐

บริหารราชการแผ่นดินในกระทรวงคมนาคม ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่ง รฟม.เป็นหน่วยงานของรัฐในสังกัดกระทรวงคมนาคม โดยความมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้อำนาจหน้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในการกำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. และมีอำนาจยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล และมติคณะรัฐมนตรีได้ แต่นายโสภณ ชาร์มย์ กลับละเว้นไม่ดำเนินการเป็นเหตุให้รัฐ และ รฟม. ต้องสูญเสียเงิน ไปจำนวนถึง ๕,๘๘๖ ล้านบาท โดยนอกจากจะไม่ดำเนินการยับยั้งหรือสั่งยกเลิกการกระทำดังกล่าวแล้ว นายโสภณ ชาร์มย์ กลับเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการ รฟม. ในผลการประกวดราคาค้างกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากมีมูลเหตุจูงใจเพื่อให้ผู้เสนอราคาสัญญาที่ ๑ - ๓ ได้ประโยชน์ที่มีควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมายจากวงเงินที่กำหนดไว้ในสัญญาที่ ๑ - ๓ นั้น กรณีจึงถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

นอกจากนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของ JICA ห้ามมิให้มีการเปิดเผยผลการประกวดราคาจนกว่า JICA จะได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และการจะนำเรื่องผลการประกวดราคาเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบนั้น ต้องผ่านการรับรองจาก JICA ก่อน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า JICA ได้ให้ความเห็นชอบแล้วเฉพาะสัญญาที่ ๑ เท่านั้น แต่สัญญาที่ ๒ และที่ ๓ รฟม. เพิ่งจะนำส่งเอกสารเบื้องต้นให้ JICA และกำลังจะส่งรายละเอียดเพิ่มเติมไปให้ตามขั้นตอนที่ JICA กำหนดไว้ ดังนั้น ในกรณีที่กระทรวงคมนาคมจะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบจะเสนอได้เฉพาะตามสัญญาที่ ๑ เท่านั้น ส่วนสัญญาที่ ๒ และที่ ๓ ต้องรอให้ JICA ตอบกลับมาก่อน จึงจะเสนอเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้ แต่นายโสภณ ชาร์มย์ กลับเร่งนำเสนอผลการประกวดราคาของสัญญาที่ ๒ และที่ ๓ ให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบไปในคราวเดียวกับสัญญาที่ ๑ ซึ่งไม่ปฏิบัติตามหลักการประมวลกฎหมายอาญาได้กรอบของ JICA

ข้อเท็จจริงยังปรากฏต่อไปว่า นายโสภณ ชาร์มย์ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคภูมิใจไทยอยู่ด้วย โดยที่หัวหน้าพรรคภูมิใจไทย คือ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่ง นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นผู้เริ่มก่อตั้งบริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชัน จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ชนะการประมูลสัญญาที่ ๒ แม้ในปัจจุบันนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จะไม่มีตำแหน่งในบริษัทดังกล่าว โดยได้ลาออกจากตำแหน่งกรรมการที่ปรึกษา และตำแหน่งอื่นใดในบริษัท เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ แต่ในระหว่างการประมูลราคาโครงการดังกล่าว นางทัศนีย์ ชาญวีรกูล ภริยาของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ก็ยังคงดำรงตำแหน่งเป็นประธานกรรมการของบริษัทอยู่ โดยเพิ่งยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แต่เมื่อนางทัศนีย์จะลาออกจากตำแหน่งแล้วก็ตาม ข้อเท็จจริงก็ยังคงปรากฏว่า บริษัท ซีโน-ไทยฯ มีกลุ่มเครือญาติของ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ถือหุ้นและเป็นกรรมการของบริษัทอยู่ดังนี้

๑๑

๑. นางสนองนุช ชาญวีรกุล ภริยาของนายอนุทิน ชาญวีรกุล จำนวน ๑๘๘,๔๕,๒๘๐ หุ้น (ถือว่านายอนุทิน มีส่วนเป็นเจ้าของอยู่ด้วยในฐานะสามี) (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๑,๖๕๒)

๒. นายอนุทิน ชาญวีรกุล บุตรของนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล จำนวน ๕๕,๖๕๐,๑๐๐ หุ้น (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๕๕๕ และ ๗,๑๑๖)

๓. นายมาศถวิล ชาญวีรกุล บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล จำนวน ๑๕,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๗,๑๑๘)

๔. นางสาวอนิรัตน์ ชาญวีรกุล (ปัจจุบันเปลี่ยนนามสกุลเป็น นิติสโรจน์) บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล จำนวน ๑๕,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น

๕. บริษัท เอสทีที แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ซึ่งบริษัทนี้มีนายอนุทิน ชาญวีรกุล เป็นประธานกรรมการ และนายมาศถวิล ชาญวีรกุล เป็นกรรมการผู้จัดการ ทั้งสองคนเป็นบุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล โดยนายอนุทิน ชาญวีรกุล เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทนี้ จำนวน ๒๕,๓๖๐,๖๐๐ หุ้น นางอนิรัตน์ นิติสโรจน์ ถือหุ้นจำนวน ๑๐,๒๐๐,๒๐๐ หุ้น

กรรมการของบริษัท ซีโน-ไทย อินจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ที่เป็นเครือญาติของนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล มี

(๑) นายมาศถวิล ชาญวีรกุล บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล

(๒) นางอนิรัตน์ นิติสโรจน์ (สกุลเดิม ชาญวีรกุล) บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล

(๓) นางสนองนุช ชาญวีรกุล ภริยาของนายอนุทิน ชาญวีรกุล

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือรับรองและบัญชีผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๗

โดยเฉพาะนายอนุทิน ชาญวีรกุล บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล นั้น มีความสนิทสนมกับบุคคลในพรรคภูมิใจไทยหลายคน ซึ่งรวมถึงนายโสภณ ชาร์มย์ ด้วย โดยนายอนุทิน ได้เข้าร่วมงานกับพรรคหลายครั้ง คังนั้น พฤติการณ์ของนายโสภณ ชาร์มย์ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายดังกล่าว จึงมีมูลเหตุฉงใจเพื่อช่วยเหลือบริษัท ซีโน-ไทย อินจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ให้ได้เป็นคู่สัญญากับ รฟม. ด้วย

ข้อ ๓. โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๑ บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน และในมาตรา ๑๗๘ บัญญัติให้การบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ตามมาตรา ๑๗๖ และต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร ในหน้าที่ของตน รวมทั้งต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อรัฐสภา ในนโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี และในการถวายสัตย์ ปฏิญาณตนก่อนรับหน้าที่รัฐมนตรี ทุกคนก็ได้ให้คำปฏิญาณตนว่า จะปฏิบัติหน้าที่

ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน และตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓/๑ บัญญัติให้การบริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ ซึ่งในการบริหารกิจการบ้านเมือง ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามที่กำหนดไว้ใน พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยตามมาตรา ๓ ของพระราชกฤษฎีกา บัญญัติว่า การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึงการปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุก และความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสมบูรณ์ และความปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ และมาตรา ๘ บัญญัติว่า ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการต้องดำเนินการโดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับบริการจากรัฐ และจะต้องมีแนวทางการบริหารราชการเป็นไปโดยซื่อสัตย์สุจริต สามารถตรวจสอบได้ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน โดยเฉพาะ มาตรา ๒๓ ได้บัญญัติว่า ในการจัดซื้อจัดจ้าง ให้ส่วนราชการดำเนินการโดยเปิดเผย และเที่ยงธรรม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และผลเสียทางสังคม ภาระต่อประชาชน คุณภาพ วัตถุประสงค์ที่จะใช้ ราคา และประโยชน์ระยะยาวของส่วนราชการที่จะได้รับประกอบด้วย

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังจากกระทรวงคมนาคมได้เสนอเรื่องขอความเห็นชอบผลการประกวดราคาสัญญาที่ ๑ - ๓ และการปรับกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้ว ซึ่งวาระดังกล่าวเป็นวาระเพื่อพิจารณาตามวาระปกติ มิใช่วาระจร รัฐมนตรีทุกคนจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะโครงการดังกล่าวเป็นโครงการขนาดใหญ่ มีวงเงินสูง จึงต้องกระทำการเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ โดยต้องตรวจสอบและพิจารณา วาระดังกล่าวโดยละเอียด ซึ่งหากได้พิจารณาแล้ว ย่อมเห็นข้อเท็จจริงเป็นที่ชัดเจนว่า การกำหนดวงเงินค่าก่อสร้างในชั้นของคณะกรรมการประกวดราคา และคณะกรรมการ รฟม. รวมถึงข้อเสนอดำเนินการตามหนังสือของกระทรวงคมนาคม นั้น มีข้อผิดพลาดอย่างชัดเจนโดยสามารถนำมติคณะรัฐมนตรีเดิมที่ได้อนุมัติกรอบวงเงิน จำนวน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท มาพิจารณาได้ว่า ได้แยกกรอบวงเงินไว้ชัดเจนว่า เป็นค่างานตรง (Direct Cost) จำนวน ๒๕,๗๒๔ ล้านบาท เงินสำรองจ่าย ๑,๕๗๒ ล้านบาท และภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๓๕๙ ล้านบาท แต่ในการนำเสนอของกระทรวงคมนาคมได้นำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไปรวมในค่างานให้แก่ผู้เสนอราคาทั้งหมดคงเหลือไว้เพียง ๔๓๕ ล้านบาท เท่านั้น นอกจากนี้ยังเห็นความผิดปกติของการให้เหตุผลที่ขัดแย้งกันของข้ออ้างในการนำวงเงินสำรองจ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่มไปใช้ โดยอ้างว่าค่าวัสดุมีราคาเพิ่มสูงขึ้นมาก แต่ขณะที่ขอลดกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ (ยังไม่ได้ประมูล) กลับอ้างว่าค่าวัสดุมีราคาลดลง ซึ่งข้ออ้างทั้งปวงดังกล่าว ก็เพื่อนำวงเงินไปเพิ่มให้กับสัญญาที่ ๑ และที่ ๒ เป็นหลัก ซึ่งนายอภิสิทธิ์

เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีก็ทราบคืออยู่แล้วว่า คู่สัญญาที่ ๒ คือ บริษัทชิน-ไทย อินจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นั้น มีความเกี่ยวข้องอยู่กับนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล และบุตรของ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่งมีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเป็นหัวหน้า พรรคภูมิใจไทย ซึ่งนายโสภณ ชาร์มย์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรคภูมิใจไทย ด้วย จึงต้องมีความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ย่อมทำให้เกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ทาง ธุรกิจของบริษัทเอกชน กับประโยชน์ของทางราชการได้ แต่รัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีทุกคน กลับ เพิกเฉย มิได้รักษาประโยชน์ของทางราชการ แต่กลับร่วมกันมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบในผลการประกวดราคานั้น และเห็นชอบกับการปรับกรอบวงเงินของ สัญญาที่ ๖ ทำให้สัญญาที่ ๖ เหลือกรอบวงเงินที่จะดำเนินการน้อย หากไม่มีผู้เสนอราคาในวงเงิน ดังกล่าว ก็ย่อมเป็นภาระของรัฐที่ต้องปรับเพิ่มวงเงินของสัญญาที่ ๖ ค่ะ ไปอีก นอกจากนี้ รัฐมนตรี ในคณะรัฐมนตรีทุกคนย่อมทราบขั้นตอนการประกวดราคานานาชาติภายใต้กรอบและเงื่อนไขของ JICA ดี กล่าวคือ กรณีที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบ นั้น การประกวดราคา ดังกล่าวต้องผ่านความเห็นชอบของ JICA ก่อน แต่ข้อเท็จจริงมีเพียงสัญญาที่ ๑ เท่านั้น ที่ JICA ให้ความเห็นชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จึงไม่อาจนำผลการประกวดราคาสัญญาที่ ๒ และ ที่ ๓ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบได้

โดยที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นข้าราชการการเมือง ต้องปฏิบัติหน้าที่และดำรงตนภายใต้กรอบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๕ ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งออกตามความในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว ข้อ ๖ (๓) (๔) และ (๕) กำหนดให้ข้าราชการการเมืองต้องยึดมั่นในคำนิยามหลัก ในเรื่องความซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย ข้อ ๑๒ กำหนดให้ข้าราชการการเมืองต้องมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อประเทศชาติ และต้องถือเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด ข้อ ๑๔ กำหนดว่า ต้องไม่ใช้ หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ สถานะ หรือตำแหน่งการเป็นข้าราชการการเมือง ไปแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ข้อ ๑๖ กำหนดว่า ต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นสมรส ญาติสนิท บุคคลในครอบครัว หรือผู้ใกล้ชิด ก้าวถ่างหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น และต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนโดยมิชอบ ข้อ ๒๑ กำหนดว่า ต้องเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การใช้อำนาจในทางที่ผิด กลฉ้อฉล หลอกลวง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้ราชการ

๑๔

เสียดายต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และ ข้อ ๒๓ กำหนดว่า ต้องปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจที่ติดต่อกับธุรกิจกับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบ และขั้นตอน อย่างเท่าเทียมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อเท็จจริงตามที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น ได้แสดงให้เห็น พฤติการณ์ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวมาข้างต้นอย่างร้ายแรง กล่าวคือ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาล และ นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในฐานะที่รับผิดชอบกิจการของ รฟม. ได้รู้ว่ามีกระทำการในการประกวดราคาที่ไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี และเป็นกระทำการที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และ รฟม. แต่กลับมิได้ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ แต่กลับให้มีการดำเนินการในลักษณะประโยชน์ทับซ้อน และการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในโครงการก่อสร้างของสัญญาที่ ๑-๓ โดยเฉพาะกับสัญญาที่ ๒ นั้น ย่อมรู้ยู่่าผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ของบริษัท และกรรมการของบริษัทที่ชนะการประกวดราคาเป็นญาติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคภูมิใจไทย ที่ตนเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดของพรรคอยู่ด้วย กลับยินยอมให้บุคคลใกล้ชิดของหัวหน้าพรรคที่ตนสังกัด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทดังกล่าวแสวงหาประโยชน์โดยทางอ้อมในการเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ อันทำให้บริษัทดังกล่าวได้เปรียบในการแข่งขันเสนอประกวดราคาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และได้ประโยชน์ที่ไม่ควรได้จากกรณีที่คณะกรรมการประกวดราคา และ คณะกรรมการ รฟม. นำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่าย และเงินที่ได้จากการปรับลดของสัญญาอื่นเข้าไปรวมในค่าก่อสร้างของสัญญาที่ ๒ โดยมีได้ใช้อำนาจตามกฎหมายที่จะระงับยับยั้งการกระทำดังกล่าว เพื่อรักษาประโยชน์ของชาติ กรณีจึงถือได้ว่าการกระทำของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงอีกส่วนหนึ่งด้วย

เรื่องที่ ๒ กรณีกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำให้ข้าราชการตำรวจ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับความเสียหาย

ด้วยข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ได้กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๖ (๒) ประกอบ มาตรา ๒๖๘ ซึ่งทำให้ความเป็นรัฐมนตรีของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี สิ้นสุดลงตาม มาตรา ๑๘๒ (๓) โดยมีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำดังนี้

ข้อ ๑. ในการสืบสวนสอบสวนคดีลอบยิงนายสนธิ ลิ้มทองกุล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ได้เข้าไปกำกับติดตามคดีอย่างใกล้ชิด และได้สั่งการให้ พลตำรวจเอก ธานี สมบูรณ์ทรัพย์ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนในคดีดังกล่าว เข้ารายงานความคืบหน้าของคดีเป็นระยะ ต่อเนื่องมา ซึ่งจากการรับฟังรายงานคดีดังกล่าว นายอภิสิทธิ์ ได้รับทราบว่าการดำเนินคดีมีอุปสรรคหรือ “เจอคอ” ซึ่งต่อมาเป็นที่เข้าใจว่า คอดังกล่าว หมายถึง พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ดังนั้น นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จึงพยายามหาทางที่จะไม่ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติอยู่ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในที่สุดจึงมีข้อสรุปว่า ให้ พลตำรวจเอก พัชรวาท เดินทางไปราชการยังประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนในระหว่างวันที่ ๕ ถึง ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยทำในรูปของการลาไปราชการ ซึ่งนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้อนุมัติทำหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ คช ๐๐๐๓.๒๓/๔๕๕๒ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เดินทางไปราชการตามที่เสนอ ทั้งนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มิได้เป็นอุปสรรคต่อคดีแต่อย่างใด

หลังจากเห็นชอบให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเดินทางไปราชการต่างประเทศดังกล่าวแล้ว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ใช้อำนาจในฐานะนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ พลตำรวจเอก วิเชียร พจน์โพธิ์ศรี ที่ปรึกษา (สบ.๑๐) เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามกำหนดเวลาที่อนุมัติให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลา ในระหว่างที่ พลตำรวจเอก วิเชียร ทำหน้าที่รักษาราชการผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ที่ได้รับมอบหมายให้กำกับ ดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้พยายามที่จะให้มีการปรับเปลี่ยนโมเดลตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับนายพลตำรวจ ๑๕๒ ตำแหน่ง เพื่อรองรับโครงสร้างใหม่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจแล้ว โดยนายสุเทพ ได้นำเรื่องดังกล่าวเข้าที่ประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจด้วย แต่ปรากฏว่าที่ประชุมเสียงส่วนใหญ่ไม่เห็นชอบให้มีการรื้อหรือปรับเปลี่ยน โผ ขณะเดียวกัน พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ ก็ได้เดินทางกลับจากราชการต่างประเทศก่อนกำหนด และได้เข้าปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยทำบันทึกข้อความ ที่ คช ๐๐๐๑ (สบ)/๓๑๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ แจ้งการกลับมาปฏิบัติราชการตามปกติให้ส่วนราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบและรายงานให้นายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) ทราบแล้ว จึงทำให้อำนาจหน้าที่ของ พลตำรวจเอก วิเชียร ในฐานะรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติต้องสิ้นสุดลงนับแต่วันนั้น

ข้อ ๒. เมื่อความพยายามที่จะปรับเปลี่ยน โมเดลตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับนายพลตำรวจ จำนวน ๑๕๒ ตำแหน่ง ไม่ประสบความสำเร็จ แต่ยังมีตำแหน่งข้าราชการ

๑๖

ตำรวจที่จะต้องมี การแต่งตั้งโยกย้ายในระดับรองผู้บังคับการลงมาอีก เพื่อรองรับโครงสร้างใหม่ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ที่ต้องการให้ พลตำรวจเอก วิเชียร เป็นผู้รักษาราชการผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ในเรื่องการ แต่งตั้งโยกย้ายดังกล่าว ดังนั้น นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ในฐานะกำกับดูแลสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ จึงมีคำสั่งให้ พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ เดินทางไปกำกับดูแลและติดตามผลการ ปฏิบัติงานในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ระหว่างวันที่ ๑๒ ถึง ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ต่อมา นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๘๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจรักษาราชการแทน โดยแต่งตั้งให้ พลตำรวจเอก วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี เป็นผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ โดยเหตุผลใน หนังสือระบุว่า “โดยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีราชการสำคัญเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนคดี ต่าง ๆ อันสืบเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ และการเตรียมความพร้อม สำหรับการประชุมสุดยอดอาเซียน โดยทั้งสองกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องที่อาจส่งผลกระทบต่ออย่าง ร้ายแรงต่อความมั่นคงของประเทศ ความสงบเรียบร้อย และสวัสดิภาพของประชาชน ตลอดจน ความสัมพันธ์ ระหว่างราชอาณาจักรไทยและต่างประเทศ ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เดินทาง ไปกำกับดูแลและติดตามผลการปฏิบัติอย่างใกล้ชิดด้วยตนเองระหว่างวันที่ ๑๒ – ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คล่องตัวและมีประสิทธิภาพในช่วงเวลาที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่สามารถกลับมาปฏิบัติ ราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗

ต่อมา นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ในฐานะประธานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ได้มีหนังสือเชิญประชุม ก.ตร. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๒ ในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๓.๐๐ น. โดยมีวาระสำคัญ วาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอพิจารณา เรื่องที่ ๑ การดำเนินการเกี่ยวกับการ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจเข้าสู่ที่ประชุม ก.ตร. ด้วย

ข้อ ๑. พฤติการณ์ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ตามที่กล่าวมาในข้อ ๑ และ ๒ เป็นการกระทำที่น่าจะขัดต่อ รัฐธรรมนูญและกฎหมายดังนี้

๑.๑ การแต่งตั้งให้ พลตำรวจเอก วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี ซึ่งมีตำแหน่งเป็นที่ปรึกษา (สบ.๑๐) ให้เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นั้น ขัดต่อพระราชบัญญัติตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๒ เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวบัญญัติไว้ชัดเจนว่า “ในกรณีที่ ตำแหน่งข้าราชการตำรวจในส่วนราชการหรือหน่วยงานใดในสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่างลง หรือ

๑๖

ผู้ดำรงตำแหน่งใดไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ สั่งให้ข้าราชการตำรวจ ซึ่งเห็นสมควรรักษาราชการแทนในตำแหน่งนั้นได้

(๑) นายกรัฐมนตรี สำหรับตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
ฯ”

จะเห็นได้ว่ากรณีที่นายกรัฐมนตรีจะแต่งตั้งรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่ตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติว่างลง หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่สามารถปฏิบัติราชการได้เท่านั้น ซึ่งคำว่า “ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้” ตามความหมายที่เคยปฏิบัติกันมา คือ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเดินทางไปต่างประเทศหรือป่วย ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ หรือมีเหตุอื่นใดอันมีลักษณะคล้ายคลึงกันเท่านั้น แต่กรณีการได้รับคำสั่งให้ไปกำกับดูแลการปฏิบัติราชการในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคได้นั้น เป็นการปฏิบัติหน้าที่ภายในประเทศ และลักษณะการปฏิบัติก็เป็นเพียงไปกำกับ ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ราชการเท่านั้น จึงมิใช่กรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่สามารถปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้แต่อย่างใด จึงไม่เข้าเงื่อนไขที่จะแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้

๓.๒ กรณีที่ไม่มีมีการแต่งตั้งรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มาตรา ๑๒ วรรคสอง ก็ได้บัญญัติรองรับไว้แล้วว่า ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรอง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และมีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าวให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเป็นผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งนั้น ถ้ามีผู้ดำรงตำแหน่งรอง หรือผู้ช่วยหลายคนให้ผู้มีอาวุโสตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. เป็นผู้รักษาราชการแทน ดังนั้นเมื่อนายสุเทพ มีคำสั่งให้ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไปกำกับ ดูแลการปฏิบัติราชการใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคได้ก็ตาม ก็ไม่มีความจำเป็นใดที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จะต้องแต่งตั้ง พลตำรวจเอก วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

เหตุผลสำคัญที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ต้องรีบแต่งตั้งรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ก็เพื่อไม่ต้องการให้รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่มีอาวุโสสูงสุด (พลตำรวจเอก เปรี้ยวพันธ์ ความพงศ์) เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติโดยตำแหน่ง ทั้งนี้ พลตำรวจเอก วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี มิได้อยู่ในสถานะที่จะเป็นผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ตาม มาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้

๓.๓ เหตุผลในคำสั่งแต่งตั้งรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่อ้างถึง เรื่องความสงบเรียบร้อย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นั้น ไม่อาจรับฟังเป็นเหตุผลในการแต่งตั้งได้ เนื่องจากสถานการณ์ในภาคใต้ก็อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงอยู่แล้ว ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.

๒๕๔๘ คือ กองกำลังผสม ทหาร ตำรวจ พลเรือน และมีผู้บัญชาการสถานการณ์ในพื้นที่โดยเฉพาะ กองกำลังทหาร ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว และเหตุการณ์ความไม่สงบก็ ไม่ใช่เพิ่งเกิดขึ้นที่ถือเป็นกรณีฉุกเฉินเร่งด่วน ที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะต้องลงไปอยู่ปฏิบัติ หน้าที่ประจำ แม้อยู่ในพื้นที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็สามารถสั่งราชการในฐานะผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติโดยผ่านหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ ส่วนกรณีที่จะมีการ ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่จังหวัดภูเก็ตนั้น ก็ไม่มีเหตุผลที่ต้องสั่งการให้ผู้บัญชาการตำรวจ แห่งชาติไปปฏิบัติหน้าที่ โดยแต่งตั้งผู้ขึ้นรักษาราชการแทน เพราะข้อเท็จจริงพื้นที่ ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้กับจังหวัดภูเก็ตอยู่ห่างไกลกัน และการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนที่ผ่านมาก็ไม่ ปรากฏมีเหตุรุนแรงใด ๆ เกิดขึ้น ที่จะเป็มูลเหตุให้ต้องดำเนินการดังกล่าว เหตุผลของการแต่งตั้ง รักษาการผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงเป็นเหตุผลในด้านความต้องการทางการเมืองมากกว่า เหตุผลความจำเป็นตามที่ระบุในหนังสือแต่งตั้ง

ต่อมา นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รอง นายกรัฐมนตรี ยังได้ร่วมกันปฏิบัติ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ กระทำการแต่งตั้งรักษาการผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ปฏิบัติหน้าที่จนถึงปัจจุบัน โดย หลีกเลี่ยงการปฏิบัติ ละเว้นการปฏิบัติในการที่จะต้องดำเนินการแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ถูกลงเสร็จสิ้นตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้น โดยไม่มีเหตุอันควรที่จะปฏิบัติ เพราะเป็นการที่ จะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย แต่บุคคลทั้งสองหาได้กระทำไม่ ทำให้ราชการในสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติได้รับความเสียหายอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้ โดยจะเห็นได้จากเมื่อไม่มีผู้ บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงทำให้การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีความไม่เป็นธรรม และปรากฏเป็นข่าวว่ามีฝ่ายการเมืองเข้าไปแทรกแซง ก้าวถ่าง และครอบงำ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจหลายกองบัญชาการ ทำให้ขวัญกำลังใจของตำรวจลดทอนลงเป็นอย่างมาก ดังเช่นกรณีของ พลตำรวจเอก สมเกียรติ เอกสมญา ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการแต่งตั้ง โยกย้ายที่ผ่านมา จนเป็นเหตุทำให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องสูญเสียข้าราชการตำรวจฝีมือดีที่มี ความรู้ความสามารถตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อประชาชนและประเทศชาติไปอย่างไม่มีสิ่งใดที่ จะนำมาทดแทนกลับมาได้

ดังนั้น การกระทำของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้า รัฐบาล เป็นการบริหารราชการแผ่นดินที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และ นโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๖ การกระทำผิดข้างต้นทั้งหมดทำให้ ประเทศชาติได้รับความเสียหาย

๒. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี

๑. กรณีมีพฤติการณ์จงใจปกปิดและแจ้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ของคนอันเป็นเท็จในขณะดำรงตำแหน่งทางการเมือง กล่าวคือ

๑๕

๑.๑ ในครั้งที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่เข้ารับตำแหน่งหรือวันที่พ้นจากตำแหน่งไม่ตรงต่อความเป็นจริงในลักษณะปกปิด ซ่อนเร้น ในลักษณะแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ

๑.๒ ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินที่มีอยู่จริง โดยปกปิดทรัพย์สินให้อยู่ในการครอบครองของบุคคลอื่นในลักษณะตัวแทนถือกรรมสิทธิ์โดยทางอ้อม(นอมินี) เกี่ยวกับที่ดินหมู่ ๖ ตำบลแม่ไม้ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยจากนิติกรรมการซื้อขายที่ดินนายสุเทพฯ ได้ให้นายแทน ถือกรรมสิทธิ์นายสุเทพฯ เป็นตัวแทนของนายสุเทพฯ กระทำการซื้อและถือกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวแทนนายสุเทพฯ โดยนายสุเทพฯ ถือเป็นเจ้าของที่ดิน ที่ดินที่นายสุเทพฯ ให้นายแทน ถือกรรมสิทธิ์ใช้ชื่อเป็นเจ้าของถือกรรมสิทธิ์แทน คือ โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๘๑๐๘ เล่ม ๒๘๒ ระยะเวลา ๔๘๒๘ II ๐๒๕๖ เลขที่ดิน ๓๕ ตำบลแม่ไม้ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื้อที่ ๖๒ ไร่ ๑ งาน ๘๗ ตารางวา

๒. กระทำผิดรัฐธรรมนูญและประมวลกฎหมายที่ดิน

พฤติกรรมการกระทำความคิด กล่าวคือ ที่ดินที่ปรากฏชื่อนายแทน ถือกรรมสิทธิ์นายสุเทพฯ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ตามข้อ ๑.๒ เป็นที่ดินที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีสิทธิครอบครองและถือประโยชน์เอาเป็นของตนได้เพราะเป็นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประเภท “ภูเขา” ที่นายสุเทพฯ ในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๘๕ เพื่อให้การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปโดยไม่ถูกบุกรุกและทำลายโดยไม่ชอบ ซึ่งที่ดินกรรมสิทธิ์ที่นายสุเทพฯ ให้นายแทน ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินแทนนั้น ตั้งอยู่บนยอดเขาสภาพที่ดินเป็นภูเขาเกือบทั้งแปลง การออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดินไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดินในพื้นที่ส่วนใหญ่ที่ไม่มีมีการครอบครองและทำประโยชน์จริง ส่วนที่ทำประโยชน์จริงเป็นส่วนน้อยอันเกิดจากการบุกรุกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขณะนี้นายแทนฯตัวแทนของนายสุเทพฯ ได้ดำเนินการจัดสรรแบ่งโฉนดที่ดินทั้งการให้แก่นางศรีสกุล พร้อมพันธุ์ ภรรยา นายสุเทพฯ และออกจำหน่ายแก่บุคคลภายนอก โดยมีการเข้าพัฒนาที่ดินเพื่อจัดสรรขายให้แก่บุคคลทั่วไปและชาวต่างชาติ ถือเป็นการบุกรุกที่สาธารณะมาเป็นประโยชน์ส่วนตน เป็นการกระทำผิดตามรัฐธรรมนูญและประมวลกฎหมายที่ดิน

การกระทำของนายสุเทพฯ จึงถือได้ว่ามีพฤติการณ์จงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย จำเป็นต้องขอพื้นที่ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นภูเขาคืนจากนายสุเทพฯ ถือกรรมสิทธิ์

๓. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ข้อเท็จจริง

ข้อ ๑. เมื่อ พ.ศ.๒๕๕๐ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้ร่วมกับญาติและบุคคลอื่น จัดทะเบียนที่ตั้งบริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจีเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด ทะเบียนเลขที่ ๓๑๔/๒๕๕๐ จากเดิมที่

๒๐

เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยมีวัตถุประสงค์ในการรับเหมางานก่อสร้างทั่วไป ต่อมาเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๖ บริษัทดังกล่าวได้จดทะเบียนแปรสภาพเป็นบริษัท มหาชน จำกัด โดยใช้ชื่อว่า บริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (Sino-Thai Engineering & Construction Public Company Limited : Tecon) โดยวัตถุประสงค์หลักยังคงอยู่ที่การรับเหมางานก่อสร้าง เช่น งานก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม งานก่อสร้างสาธารณูปโภค ซึ่งนอกจากรับเป็นคู่สัญญากับเอกชนในงานก่อสร้างต่าง ๆ แล้ว บริษัท ซีโน-ไทยฯ ได้เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐในหลายโครงการ เช่น

- ทางพิเศษสายบางนา – อ่างแครงค์ (โครงการระบบทางด่วนขั้นที่ ๓ สายใต้ ตอนที่ ๑ S๑) ซึ่งการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เป็นผู้ว่าจ้าง
- ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง หมายเลข ๗ ตอน ๕ ซึ่งกรมทางหลวง เป็นผู้ว่าจ้าง
- ทางพิเศษเชื่อมทางเข้าท่าอากาศยานสุวรรณภูมิกับทางหลวงพิเศษบูรพาวิถี ซึ่งการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เป็นผู้ว่าจ้าง
- สะพานข้ามแยกถนนเอกชัย – บางบอน-บางขุนเทียน ซึ่งกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ว่าจ้าง เป็นต้น

ข้อ ๒. บริษัท ซีโน-ไทยฯ มีข้อมูลผู้ถือหุ้น จำนวนหุ้น และกรรมกรของบริษัทฯ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่เป็นเครือญาติของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล มีดังนี้

ผู้ถือหุ้น จำนวนหุ้นทั้งหมดของบริษัท ซีโน-ไทยฯ ที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๘๖,๒๐๘,๖๑๘ หุ้น โดยการถือหุ้นส่วนใหญ่เป็นการถือหุ้นแบบไม่มีใบหุ้นประมาณ ๘๐.๔% (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๒) ส่วนหุ้นสามัญที่มีใบหุ้น มีเครือญาติของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ดังนี้

(๑) นางสนองนุช ชาญวีรกูล (ภริยาของนายอนุทิน ชาญวีรกูล บุตรชายนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล) ถือหุ้นจำนวน ๑๘๕,๘๔๕,๒๘๐ หุ้น คิดเป็น ๑๖.๐๐% (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๑,๖๕๒)

(๒) นายอนุทิน ชาญวีรกูล บุตรชายนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ถือหุ้นจำนวน ๕๕,๖๕๐,๑๐๐ หุ้น คิดเป็น ๔.๘๕% (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๕๕๕ และ ๗,๑๓๖)

(๓) บริษัท เอสทีที แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น คิดเป็น ๓.๓๗% (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๔๗๕๘) ซึ่งบริษัทนี้มีนายอนุทิน ชาญวีรกูล เป็นประธานกรรมการ และนายมาศถวิณ ชาญวีรกูล เป็นกรรมการผู้จัดการ ซึ่งบุคคลทั้งสองเป็นบุตรชายของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ส่วนผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทฯ มีนายอนุทิน ชาญวีรกูล ถือหุ้นจำนวน ๒๕,๓๖๐,๖๐๐ หุ้น คิดเป็น ๑๐.๑๔% และนางอนิรัตน์ นิติสโรจน์ (สกุลเดิม ชาญวีรกูล) ถือหุ้นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๒๐๐ หุ้น คิดเป็น ๔.๐๐%

(๔) นายมาศถวิณ ชาญวีรกูล บุตรชายนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ถือหุ้นจำนวน ๑๕,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น คิดเป็น ๑.๖๗% (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๗,๑๑๘)

๒๑

(๕) นางสาวอนิรัตน์ ขาญวีรฤต บุตรสาวนายชวรัตน์ ขาญวีรฤต ถือหุ้นจำนวน ๑๕,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น

รายละเอียดการถือหุ้นของบุคคลดังกล่าว ปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑ ส่วนข้อมูลของบริษัท เอสทีที แอนด์ ไอฯ ปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๒ คิดเป็น ๑.๖๗% (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๗,๑๑๕)

กรรมการของบริษัทฯ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒)

มีจำนวนกรรมการทั้งสิ้น ๑๑ คน โดยมีเครือญาติของนายชวรัตน์ ขาญวีรฤต เป็นกรรมการด้วย ดังนี้

(๑) นายมาศตวิน ขาญวีรฤต บุตรชาย

(๒) นางอนิรัตน์ นิตินาโรจน์ (สกุลเดิม ขาญวีรฤต) บุตรสาว

(๓) นางสนองนุช ขาญวีรฤต (ภริยานายอนุทิน ขาญวีรฤต)

โดยกรรมการที่ลงนามผูกพันบริษัท นอกจากกรรมการผู้จัดการจะลงนามและประทับตราสำคัญของบริษัทแล้ว นายมาศตวิน ขาญวีรฤต และนางสนองนุช ขาญวีรฤต เป็นกรรมการที่มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัทได้ โดยนายมาศตวิน และนางสนองนุช ลงนามร่วมกันและประทับตราสำคัญของบริษัท หรือคนใดคนหนึ่งลงนามร่วมกับนายวรินทร์ ชื่อนทอง และประทับตราสำคัญของบริษัท สำหรับนายชวรัตน์ ขาญวีรฤต ได้มีตำแหน่งเป็นกรรมการอยู่ในบริษัท ซีโน-ไทยฯ แต่ได้ลาออกเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ หลังจากนั้นก็ได้ไปรับตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ ปรากฏตามหนังสือลาออกจากการ กรรมการ เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๔ โดยในปี ๒๕๕๑ นั้น นางทัศนีย์ ขาญวีรฤต ภริยานายชวรัตน์ ขาญวีรฤต มีตำแหน่งในบริษัท ซีโน-ไทยฯ เป็นกรรมการ และประธานกรรมการ ปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๕ และหลังจากลาออกจากการเป็นกรรมการเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๖

ข้อ ๓. เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ นายชวรัตน์ ขาญวีรฤต ได้รับโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในรัฐบาลที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งในระหว่างที่นายชวรัตน์ ขาญวีรฤต ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้น บริษัท ซีโน-ไทยฯ ได้เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐในหลายโครงการ ดังนี้

๓.๑ โครงการก่อสร้างอาคารศูนย์ราชการแห่งใหม่ (ถนนแจ้งวัฒนะ) โดยสัญญาดังกล่าว มีบริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด เป็นผู้ว่าจ้าง ซึ่งบริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงการคลัง โดยกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นจำนวน ๒๕,๘๓๓,๘๑๐ หุ้น จากจำนวนหุ้นทั้งหมด ๒๕,๘๓๓,๘๑๒ หุ้น หรือคิดเป็น ๘๘.๘๘% ปรากฏตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๗ โดยสัญญาก่อสร้างศูนย์ราชการ มีทั้งหมดรวม ๘ สัญญาหลัก บริษัท ซีโน-ไทยฯ ได้เข้าเป็นคู่สัญญาในสัญญา ๑ สัญญา ๒ สัญญา

๒๒

๔ สัญญา ๕ และสัญญา ๖ แม้การก่อสร้างตามสัญญาปัจจุบันได้ดำเนินการเสร็จแล้ว แต่ขณะเมื่อนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เข้ามาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สัญญาดังกล่าวยังคงมีผลผูกพันคู่สัญญาอยู่จนถึงข้อมูลวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ บริษัท ชิโน-ไทยฯ ก็ยังมีภาระผูกพันตามสัญญากับบริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด ในส่วนของการค้าประกันผลงานการก่อสร้าง ซึ่งรายละเอียดงานที่บริษัท ชิโน-ไทยฯ ประมูลได้และเป็นผู้สัญญากับรัฐ และภาระผูกพันตามสัญญาที่ยังคงอยู่ ปรากฏตามสำเนาเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๘

๓.๒ โครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง (Airport Rail Link) ผู้ว่าจ้างคือ การรถไฟแห่งประเทศไทย ขณะที่นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โครงการอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้างอยู่จนถึงปัจจุบัน

๓.๓ โครงการก่อสร้างรถไฟฟ้ามหานครสายสีม่วงช่วงบางใหญ่—บางซื่อ (สัญญาที่ ๒) ซึ่งการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย เป็นผู้ว่าจ้าง เป็นโครงการก่อสร้างทางรถไฟฟ้ามหานครโดยบริษัท ชิโน-ไทยฯ เป็นผู้ชนะการประมูลราคาตามสัญญาที่ ๒ ในวงเงินค่าก่อสร้างภายหลังต่อรองราคาแล้วสรุปที่ ๑๓,๔๕๐ ล้านบาท ขณะนี้อยู่ระหว่างการลงนามในสัญญาก่อสร้าง

๓.๔ โครงการก่อสร้างทางยกระดับรถไฟฟ้ากรุงเทพมหานคร ส่วนต่อขยายสายสีลม ซึ่งกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ว่าจ้าง

๓.๕ โครงการทางยกระดับคลองภาษีเจริญ และส่วนต่อเนืองตอนที่ ๒ เพื่อรองรับรถไฟฟ้ามหานคร กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ว่าจ้าง

ข้อกฎหมาย

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๒๖๕ บัญญัติว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ต้อง... (๒)

ไม่รับหรือแทรกแซง หรือก้าวก่ายการเข้ารับสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเข้าเป็นผู้สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือเป็นหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท ที่รับสัมปทาน หรือเข้าเป็นผู้สัญญาในลักษณะดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ...”

และในวรรคสาม บัญญัติว่า “ให้นำความใน (๒) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับกับคู่สมรส และบุตรของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา และบุคคลอื่นซึ่งมิใช่คู่สมรส และบุตรของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา นั้น ที่ดำเนินการในลักษณะผู้ถูกใช้ ผู้ร่วมดำเนินการ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ให้กระทำการตามมาตรานี้ด้วย”

๒๓

มาตรา ๒๖๗ บัญญัติว่า “ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๒๖๕ มาใช้บังคับกับ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีด้วย เว้นแต่เป็นการดำรงตำแหน่ง หรือดำเนินการตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมาย และจะดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งหาผล กำไร หรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใดก็ได้ด้วย”

มาตรา ๑๘๒ บัญญัติว่า “ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ ... (๑) กระทำ การอันต้องห้ามตาม มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ หรือมาตรา ๒๖๘ ...”

และความในวรรคสาม บัญญัติว่า “ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ มา ใช้บังคับการสิ้นสุดของความเป็นรัฐมนตรีตาม (๒) (๓) (๕) หรือ (๗) หรือวรรคสอง โดยให้ คณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นผู้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ด้วย”

มาตรา ๑๗๗ บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง และ รัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคน ประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน ตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน ...”

๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๐ บัญญัติไว้ว่า

“ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของ รัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือ ดำเนินคดี

... (๓) รับสัมปทานหรือคงไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรง หรือทางอ้อม หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทที่รับสัมปทาน หรือเข้าเป็น คู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว

(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงาน หรือ ลูกจ้างในธุรกิจของเอกชน ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของ รัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่ หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยสภาพ ของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้น อาจขัดหรือแย้งต่อประ โยชน์ส่วนรวม หรือประ โยชน์ ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐผู้นั้น

ข้อพิจารณา

๑. จากข้อเท็จจริงเป็นที่เห็นได้ว่า บริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นั้น เป็นบริษัทของครอบครัวนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล มาตั้งแต่เริ่มแรก เมื่อครั้ง

เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ในปี พ.ศ.๒๕๐๕ และต่อมาจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดเมื่อปี ๒๕๑๐ จนกระทั่งเมื่อแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัด เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๖ แล้วก็ตาม ก็ยังคงปรากฏว่า บุคคลในครอบครัวของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่งได้แก่บุตร ยังคงเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทอยู่ และเป็นกรรมการบริหารของบริษัทต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน รวมถึงมีอำนาจในการลงนามผูกพันบริษัทได้ด้วย แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จะยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่งกรรมการและตำแหน่งอื่นในบริษัท ซีโน-ไทยฯแล้ว เพื่อเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ในรัฐบาลภายใต้การนำของนายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ก็ตาม แต่นางทัศนีย์ ชาญวีรกูล ภริยาของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ก็ยังคงดำรงตำแหน่งกรรมการและประธานกรรมการของบริษัท ซีโน-ไทยฯ ต่อเนื่องเรื่อยมา เพิ่งจะลาออกเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และแม่นางทัศนีย์ จะลาออกจากตำแหน่งกรรมการและประธานกรรมการของบริษัท ซีโน-ไทยฯแล้ว บุตรของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล คือ นายมาศตวิน ชาญวีรกูล นางอนิตรรัตน์ นิติสโรจน์ (สกุลเดิม ชาญวีรกูล) และนางสนองนุช ชาญวีรกูล (ภริยาของนายอนุทิน ชาญวีรกูล) ก็ยังคงเป็นกรรมการบริษัทอยู่ โดยมีอำนาจลงนามผูกพันบริษัทได้ด้วย และยังเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทอยู่ จึงต้องถือว่านายชวรัตน์ ชาญวีรกูล มีส่วนได้เสียโดยทางตรงหรือทางอ้อมในบริษัท ซีโน-ไทยฯด้วย

๒. ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๕ วรรคแรก (๒) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๒๖๗ ได้บัญญัติห้ามมิให้รัฐมนตรีเข้าเป็นผู้สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือเป็นหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นผู้สัญญากับรัฐอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งข้อห้ามดังกล่าวได้ห้ามไปถึงคู่สมรสและบุตรของรัฐมนตรีด้วย โดยไม่ได้จำกัดว่าบุตรนั้นบรรลุนิติภาวะแล้วหรือไม่ รวมถึงบุคคลอื่นที่ดำเนินการในลักษณะผู้ถูกใช้ ผู้ร่วมดำเนินการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้กระทำการด้วย

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท ซีโน-ไทยฯ มีบุตรทั้งสามคนของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ถือหุ้นอยู่ และเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ และเป็นกรรมการบริษัทด้วย โดยเฉพาะนางสนองนุช ชาญวีรกูล ซึ่งเป็นภริยาของนายอนุทิน ชาญวีรกูล ถือหุ้นใหญ่เป็นอันดับ ๑ คือ ๑๘๕,๘๔๕,๒๘๐ หุ้น ซึ่งคิดเป็น ๑๖% ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ซึ่งหุ้นดังกล่าวย่อมเป็นสินสมรสที่นายอนุทิน ชาญวีรกูล บุตรชายของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ย่อมมีส่วนได้เสียอยู่ด้วย นอกจากนี้ยังมีบริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน) ที่นายอนุทิน ชาญวีรกูล เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และเป็นประธานกรรมการ โดยมีนายมาศตวิน ชาญวีรกูล เป็นกรรมการผู้จัดการ ถือหุ้นในบริษัท ซีโน-ไทยฯด้วย จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ซึ่งเมื่อรวมจำนวนหุ้นที่บุตรและเครือญาติของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รวมถึงบริษัทที่บุตรชายของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ถือหุ้นใหญ่ได้เข้าถือหุ้นในบริษัท ซีโน-ไทยฯแล้ว มีจำนวนหุ้นสูงถึง ๓๑๕,๘๔๕,๒๘๐ หุ้น ซึ่งคิดเป็น ๒๖.๕๒% ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ซึ่งมี

๒๕

จำนวนหุ้นมากที่สุดของหุ้นสามัญที่จำหน่ายได้ ถือได้ว่ามีอำนาจครอบงำกิจการของบริษัทได้ เมื่อบริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ได้เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐตามสัญญาก่อสร้างในโครงการต่าง ๆ ดังที่ระบุไว้ข้างต้น จึงถือว่านายชวรัตน์ ชาญวีรกูล กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตาม มาตรา ๒๖๕ วรรคแรก (๒) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล นอกจากดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว ยังดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคภูมิใจไทย ด้วย ซึ่งพรรคภูมิใจไทยมีบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีในสังกัดของพรรคหลายคน โดยเฉพาะกระทรวงคมนาคม มีนายโสภณ ชาร์มย์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดพรรคภูมิใจไทยด้วย ซึ่งตาม มาตรา ๑๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน ตามหลักความรับผิดชอบร่วมกันและตามมาตรา ๑๐๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ คค (ปคร) ๐๘๐๖.๒/๔๘ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง ยืนยันการอนุมัติการดำเนินงานและงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อดำเนินการโครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมืองของการรถไฟแห่งประเทศไทย ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ให้นำเรื่องดังกล่าวเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อขออนุมัติการดำเนินงานและงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อดำเนินการโครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมืองของการรถไฟแห่งประเทศไทย จำนวน ๔๐๘ ล้านบาท ดังนี้

(๑) อนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมงานบริการที่ปรึกษาเพื่อควบคุมงานก่อสร้างจากการขยายระยะเวลาก่อสร้าง จำนวน ๑๑๕ ล้านบาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๗) โดยรัฐบาลเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย

(๒) อนุมัติดำเนินการจ้างที่ปรึกษาวิศวกรอิสระ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบรับรองประกันความมั่นคงและความปลอดภัยของระบบรถไฟฟ้า สำหรับโครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง วงเงิน ๑๕๕ ล้านบาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ ๗) โดยรัฐบาลเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย ระยะเวลาดำเนินการประมาณ ๓ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔)

๒๖

(๓) อนุมัติดำเนินการก่อสร้างทางเดินยกระดับเชื่อมต่อระหว่างสถานีพญาไท ของ กรุงเทพมหานคร วงเงิน ๑๑ ล้านบาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๗) และสถานีเพชรบุรีของการไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย วงเงิน ๘๗ ล้านบาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ ๗) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๘ ล้านบาท โดยรัฐบาลเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย ระยะเวลาดำเนินการประมาณ ๑๕ เดือน

(๔) รับทราบการดำเนินการปรับแบบฐานรากโครงการรถไฟฟ้ายกระดับเพื่อหลบหลีกระบบสาธารณูปโภคขนาดใหญ่ ซึ่งมีค่าก่อสร้างเพิ่มขึ้นจากการปรับแบบฐานรากโครงการรวมจำนวน ๑๔๐.๓๒๒ ล้านบาท โดยการประสานครหลวงรับภาระค่าใช้จ่าย ๕๗.๖๗๘ ล้านบาท และการไฟฟ้าานครหลวงรับภาระค่าใช้จ่าย ๘๒.๖๔๔ ล้านบาท

ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ อนุมัติตามที่กระทรวงคมนาคม เสนอ รายละเอียดหนังสือกระทรวงคมนาคม และมติคณะรัฐมนตรี ปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้อง หมายเลข ๘ และ ๑๐

โครงการก่อสร้างระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมืองตามที่มีการขออนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมข้างต้น มีบริษัท ซีโน-ไทยฯ เป็นผู้รับจ้างดำเนินการ โดยการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นผู้ว่าจ้าง และการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นรัฐวิสาหกิจอยู่ในสังกัดกระทรวงคมนาคม ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารงานของนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคภูมิใจไทย ที่มีนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นหัวหน้าพรรค เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท ซีโน-ไทยฯ เป็นบริษัทที่บุตรและเครือญาติของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่และเป็นกรรมการบริษัทอยู่ด้วย และรายละเอียดหรือเนื้อหา การอนุมัติเป็นประโยชน์กับบริษัทซีโน-ไทยฯ ผู้รับจ้าง เพราะเป็นการอนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมสำหรับโครงการก่อสร้างโดยรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐเป็นผู้แบกรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ทั้งทั้งงานบริการที่ปรึกษาควบคุมงานและการจ้างที่ปรึกษาวิศวกรอิสระนั้น เป็นหน้าที่ที่ผู้รับจ้างควรดำเนินการจัดหาเอง จึงถือได้ว่านายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่งเป็นบิดาของผู้ถือหุ้นและกรรมการในบริษัท ซีโน-ไทยฯ เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติ ซึ่งขัดต่อหลักการไม่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา ซึ่งเป็นหลักกฎหมายทั่วไป เพราะโดยสภาพของธุรกิจของบริษัท ซีโน-ไทยฯ ซึ่งเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างโครงการกับรัฐ กับตำแหน่งของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่งเป็นรัฐมนตรีที่เข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีในครั้งนั้น และมีการอนุมัติงบประมาณเพิ่มเติม ย่อมทำให้ผลประโยชน์ของเอกชนขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม และทำให้กระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เพราะนายชวรัตน์ ย่อมตัดสินใจโน้มเอียงเห็นชอบตามที่กระทรวงคมนาคมเสนออยู่แล้ว เพื่อให้ประโยชน์แก่บริษัท ซีโน-ไทยฯ การกระทำของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จึงมีพฤติการณ์ถือว่าทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติ มาตรา ๑๐๐ (๔) แห่ง

๒๗)

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เรื่องดังกล่าวนี้ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้มีพฤติการณ์ที่ส่อว่าจะเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัท ซีโน-ไทยฯ ตั้งแต่เมื่อครั้งที่นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นรักษาการรองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกรัฐมนตรีแล้ว กล่าวคือ ภายหลังจากที่นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ พ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เพราะพรรคพลังประชาชน ถูกยุบ และกรรมการบริหารพรรคถูกเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้ง นายชวรัตน์ ซึ่งเป็นรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนนายกรัฐมนตรี โดยเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้ลงนามในเอกสารเสนอเรื่องการขออนุมัติการดำเนินงาน และงบประมาณเพิ่มเติมจำนวน ๔๐๘ ล้านบาท เพื่อดำเนินโครงการดังกล่าวเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งที่ขณะนั้นคณะรัฐมนตรี เป็นคณะรัฐมนตรีรักษาการเท่านั้น อีกทั้งเรื่องดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมขณะนั้น (นายสันติ พร้อมพัฒน์) ได้เสนอเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีไว้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แล้ว แต่คณะรัฐมนตรีในขณะนั้นยังไม่พิจารณา แต่นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล กับเร้งรัดลงนามให้นำเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ขณะเป็นรัฐบาลรักษาการ แต่ในที่สุดกระทรวงคมนาคมได้ขอถอนเรื่องออกไป เพราะเห็นว่าไม่เหมาะสม เพราะเป็นรัฐบาลรักษาการ กรณีจึงเห็นได้ว่า นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล มีพฤติการณ์ที่ส่อว่าจะเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัท ซีโน-ไทยฯ ตั้งแต่เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งในรัฐบาลก่อนแล้ว รายละเอียดปรากฏตามภาพข่าวเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๑

๕. แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จะลาออกจากตำแหน่งกรรมการและตำแหน่งอื่นใดในบริษัท ซีโน-ไทยฯ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑ เพื่อเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในรัฐบาลที่มีนายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงในระหว่างที่นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในรัฐบาลที่มีนายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี และดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ในรัฐบาลที่มีนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี นั้น ปรากฏว่า นางทัศนีย์ ชาญวีรกูล ซึ่งเป็นภริยาของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการและประธานกรรมการของบริษัท ซีโน-ไทยฯ อยู่เกือบตลอดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรีของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล โดยเพิ่งขอลาออกจากตำแหน่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และมีการจัดแจ้งเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ภายหลังจากที่มีการยุบพรรคพลังประชาชน เพียง ๒ วัน เท่านั้น (ยุบพรรคพลังประชาชนเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑)

ข้อเท็จจริงย่อมปรากฏชัดว่า ระหว่างที่นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และรองนายกรัฐมนตรี ในช่วงปี ๒๕๕๑ นั้น นางทัศนีย์ ชาญวีรกูล ภริยานายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ยังคงเป็นกรรมการและประธานกรรมการของบริษัท ซีโน-ไทยฯ อยู่ รวมถึงบุตรของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ที่เป็น

กรรมการบริษัท และถือหุ้นใหญ่อยู่ด้วย ดังนั้น เมื่อระหว่างดำรงตำแหน่งดังกล่าวของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล บริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ได้เข้าทำสัญญากับรัฐหลายโครงการ เช่น โครงการก่อสร้างศูนย์ราชการแห่งใหม่ (ถนนแจ้งวัฒนะ) โครงการก่อสร้างระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมืองของการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นต้น ถือได้ว่านางทัศนีย์ ชาญวีรกูล ในฐานะกรรมการและประธานกรรมการบริษัท ซีโน-ไทยฯ เป็นคู่สมรสของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ ซึ่งต้องห้ามตาม มาตรา ๑๐๐ วรรคแรก (๑) และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงต้องถือว่านายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้กระทำการอันต้องห้ามดังกล่าวด้วยตนเอง ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว แม้ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วก็ตาม แต่การกระทำความผิดได้สำเร็จแล้ว และอยู่ในอาชญากรรมที่จะถูกดำเนินคดีโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้

ด้วยเหตุนี้ที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น จึงเห็นได้ว่านายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีพฤติการณ์ที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่หรือต่อว่าจงใช้ใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ วรรคแรก (๒) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๒๖๗ และต่อว่าจงใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๐ (๓) และ (๔)

นอกจากนี้ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ และรองนายกรัฐมนตรี นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้กระทำการอันต่อว่าถึงความผิดตาม มาตรา ๑๐๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วย

๖. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้มีพฤติการณ์ต่อว่าทุจริตต่อหน้าที่และต่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ด้วยการลงนามออกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘๕/๒๕๕๒ เรื่องการออกใบอนุญาตร้านค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ร้านประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืนและกำหนดจำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน สำหรับการค้า ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน-วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๘๐ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ โดยคำสั่งในลักษณะดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนใดได้เคยออกคำสั่งมาก่อน ตลอดระยะเวลากว่า ๒๐ ปี การกระทำของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เจตนาของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ที่ออกคำสั่งดังกล่าวเป็นไปในลักษณะแสวงหาประโยชน์จากการอนุญาตเฉพาะรายที่มีผู้มาขึ้นใบอนุญาตขอจำหน่ายอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

๗. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีพฤติการณ์ต่อว่าทุจริตต่อหน้าที่ และต่อว่ากระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการ จากการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการใน

สังกัดของกระทรวงมหาดไทย โดยไม่เป็นธรรมโดยมีการรู้เห็นและปล่อยให้ประธานคณะทำงานของคณะรัฐมนตรีให้มีการซื้อขายตำแหน่งในกระทรวงมหาดไทย เป็นการแต่งตั้งโดยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในระบบราชการ ซึ่งปรากฏเป็นข่าวจากการเปิดเผยของข้าราชการที่ได้รับผลกระทบจากการแต่งตั้งโยกย้ายว่า มีผู้บริหารระดับสูงในกระทรวงมหาดไทยเรียกรับเงินจากการแต่งตั้งโยกย้ายนับร้อยล้านบาท ต่อคน ต่อตำแหน่ง

๘. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีพฤติการณ์ต่อว่าทุจริตต่อหน้าที่และต่อว่ากระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการ จากกรณีที่มีการทุจริตการสอบเข้าโรงเรียนนายอำเภอ ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งการสอบเข้าโรงเรียนนายอำเภอดังกล่าวมีลักษณะการทุจริตอย่างชัดเจน เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่า คำตอบของผู้เข้าสอบมีความเหมือนกันจำนวนมาก มีหลายรายที่มีข้อความเขียนด้วยลายมือของคนคนเดียว โดยข้อเท็จจริงปรากฏตามสื่อมวลชนว่า มีการเรียกรับเงินเพื่อวิ่งเต้นในการสอบเข้าโรงเรียนนายอำเภอดังกล่าว ซึ่งนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นผู้บังคับบัญชากรมการปกครอง ย่อมน่าจะมีส่วนรู้เห็นหรือทราบถึงการกระทำดังกล่าว

พฤติการณ์ของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ดังที่กราบเรียนมาข้างต้น ถือเป็นพฤติการณ์ที่ต่อว่าทุจริตต่อหน้าที่และต่อว่ากระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการ จงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

๘. นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ข้อเท็จจริง

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ โดยเห็นชอบให้ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) ดำเนินโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงบางใหญ่ – บางซื่อ ในส่วนของการก่อสร้างงานโยธาภายในกรอบวงเงิน ๑๑,๒๑๗ ล้านบาท และค่าจ้างที่ปรึกษาบริหารโครงการสำหรับงานโยธากรอบวงเงิน ๑,๒๔๘ ล้านบาท รวมเป็นกรอบวงเงินดำเนินการ ๑๒,๔๖๕ ล้านบาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธาจากกรอบวงเงินเดิมจำนวน ๑๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็นกรอบวงเงินใหม่ ๑๖,๐๕๕ ล้านบาท เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น และมีวงเงินเพียงพอเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของราคาวัสดุก่อสร้างตลอดระยะเวลาการก่อสร้าง โดยแบ่งสัญญาเป็นงานโยธารวม ๔ สัญญา (สัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔) และสัญญาระบบรถไฟฟ้า ๒ สัญญา (สัญญาที่ ๕ และ ๕)

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ได้เสนอขออนุมัติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธา และค่าจ้างที่ปรึกษาบริหารโครงการต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยเฉพาะในส่วนของกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธา

๓๐

ตามสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และ ๖ ได้ขออนุมัติขยายกรอบวงเงินจาก ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑ ส่วนรายละเอียดและเหตุผลของการขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๒

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร สำนักพัฒนาระบบการขนส่งและจราจรได้ทำบันทึก คำนวณที่สุด ที่ กก ๐๘๐๖.๑/๑๐๕๗ แจ้งเรื่องผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบการขนส่งทางรางและระบบขนส่งมวลชนเกี่ยวกับการขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างดังกล่าว โดยเห็นชอบด้วยกับการปรับกรอบวงเงิน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท และขอให้กระทรวงคมนาคมนำเสนอเรื่องดังกล่าวต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบรายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๓ ในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี เพื่อขอให้ดำเนินการขออนุมัติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างเข้าสู่ที่ประชุมของคณะรัฐมนตรี รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๔

ต่อมาวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงคมนาคม ให้ปรับกรอบวงเงินค่าก่อสร้างโครงการดังกล่าว จาก ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท ปรากฏตามหนังสือแจ้งของสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี คำนวณที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๕๓๑๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๕

ข้อ ๒. เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ กระทรวงคมนาคม โดยนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มีหนังสือ คำนวณที่สุด ที่ กก (ปกคร) ๐๘๐๕/๒๐๘ เสนอเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบผู้ชนะการประกวดราคาในสัญญาก่อสร้างสัญญาที่ ๑ – ๓ และพิจารณาให้ความเห็นชอบการปรับกรอบวงเงินค่างานโยธาสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และ ๖

ข้อ ๓. คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีวันอังคารที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ วาระเพื่อพิจารณา (ครั้งที่ ๑) เรื่องที่ ๕ การดำเนินการโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่ – บางซื่อ โดยเห็นชอบตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ รายละเอียดของมติคณะรัฐมนตรี และรายชื่อคณะรัฐมนตรีที่เข้าร่วมประชุมปรากฏตาม เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๖

ข้อกฎหมาย

ข้อ ๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๑๗๑ บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งและรัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคนประกอบเป็นคณะรัฐมนตรีมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน ...”

มาตรา ๑๗๘ บัญญัติว่า “ในการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ตามมาตรา ๑๗๖ และต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร ในหน้าที่ของตนรวมทั้งต้องรับผิดชอบต่อส่วนราชการในนโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๗๕ บัญญัติว่า “ก่อนเข้ารับหน้าที่ รัฐมนตรีต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้

“ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชนทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

ข้อ ๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๓/๑ บัญญัติว่า “การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจ และการยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลงาน

การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและการแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารราชการกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ...”

ข้อ ๓. พระราชบัญญัติว่าด้วยความคิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด ซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณา หรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งใด ผู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้น มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐผู้ใด โดยทุจริต ทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการ

เสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดมีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดไม่ให้มีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมีเจตนาให้มีผลการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

ข้อ ๔. ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๕๗ บัญญัติว่า “ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ข้อ ๕. พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๗๒ บัญญัติว่า “ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. เพื่อการนี้ จะสั่งให้คณะกรรมการ ผู้ว่าการ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ รฟม. ได้”

ข้อ ๖. ข้อบังคับการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทยว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๒๕ กำหนดว่า “การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีประกวดราคา ได้แก่การซื้อหรือการจ้างครั้งหนึ่ง ซึ่งมีราคากิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้พนักงานพัสดุจัดทำเอกสารประกวดราคาตามแบบที่ รฟม. กำหนด

การเผยแพร่เอกสารประกวดราคาให้จัดทำเป็นประกาศ และมีสาระสำคัญดังนี้
... (๕) แหล่งเงินทุน และประเทศผู้มิสิทธิเข้าประกวดราคา ในกรณีประกวดราคานานาชาติ”

ข้อ ๑๔ กำหนดว่า “หลังจากการประกวดราคาแล้ว แต่ยังไม่ได้ทำสัญญาหรือตกลงซื้อหรือจ้างกับผู้เสนอราคารายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ รฟม. เป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียด หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ซึ่งทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ ระหว่างผู้เข้าเสนอราคาด้วยกัน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณายกเลิกการประกวดราคานั้น”

ข้อ ๗. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕๓ กำหนดว่า “หลังจากการประกวดราคาแล้ว แต่ยังไม่ได้ทำสัญญาหรือตกลงซื้อ หรือจ้างกับผู้เสนอราคารายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ เป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ทำให้เกิดการได้เปรียบระหว่างผู้เข้าเสนอราคาด้วยกัน ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณายกเลิกการประกวดราคานั้น”

ข้อ ๘. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๗ บัญญัติว่า “การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ”

มาตรา ๘ บัญญัติว่า “ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการจะต้องดำเนินการโดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ และจะต้องมีแนวทางการบริหารราชการดังต่อไปนี้ ...

(๒) การปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการต้องเป็นไปโดย ซื่อสัตย์ สุจริต สามารถตรวจสอบได้ และมุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น

(๓) ก่อนเริ่มดำเนินการส่วนราชการต้องจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลดีและผลเสียโดยครบถ้วนทุกด้าน กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน...”

มาตรา ๒๑ บัญญัติว่า “ในการจัดซื้อจัดจ้างให้ส่วนราชการดำเนินการโดยเปิดเผย และเที่ยงธรรม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และผลเสียทางสังคม การกิจต่อประชาชน คุณภาพ วัสดุประสงคที่จะใช้ ราคา และประโยชน์ระยะยาวของส่วนราชการที่จะได้รับประกอบกัน...”

ข้อ ๙. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๖ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย รักษาประโยชน์ส่วนรวม ยึดหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลัก ดังนี้... (๑) มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ (๔) ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน (๕) ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย...”

ข้อ ๑๒ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อประเทศชาติ และต้องถือเอาประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด

๓๔

ข้อ ๑๔ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องไม่ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สถานะ หรือตำแหน่งการเป็นข้าราชการการเมืองไปแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะ เป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๖ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องไม่ยินยอมให้คู่สมรส ญาติสนิท บุคคลในครอบครัว หรือผู้ใกล้ชิด ก้าวท้าวหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น และต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๑๗ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การใช้อำนาจในทางที่ผิด การฉ้อฉล หลอกลวง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้ราชการเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๑๘ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องปฏิบัติของค์กรธุรกิจ ที่ติดต่อกับธุรกิจกับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบและขั้นตอนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อพิจารณา

ข้อ ๑. ในการพิจารณาอนุมัติกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธา ตามสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และสัญญาที่ ๖ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท นั้น เป็นการอนุมัติโดยรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไว้ด้วย โดยเป็นการคำนวณกรอบวงเงินโดยที่ยังมิได้มีการถอดแบบค่าก่อสร้างโดยละเอียด ดังนั้น เมื่อในปี ๒๕๕๑ ราคาวัสดุมีการปรับสูงขึ้น จึงได้มีการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอปรับวงเงินค่าก่อสร้าง โดยใช้หลักการปรับราคาตามสัญญาแบบปรับราคาได้ (ค่า K) มาปรับเพิ่มค่าก่อสร้าง คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ เห็นชอบขยายกรอบวงเงินลงทุนจาก ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท แต่ก็ยังคงรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไว้ในกรอบวงเงินดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากขณะที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบกรอบวงเงินทั้งสองครั้งนั้น ยังไม่ทราบแหล่งเงินกู้ที่แน่นอนว่าจะกู้ในประเทศหรือกู้จากแหล่งเงินกู้ต่างประเทศ จึงต้องกำหนดในส่วนของภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ด้วย เพราะหากเป็นแหล่งเงินกู้ต่างประเทศจะไม่มีกรคิดภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ ส่วนวงเงินสำรองจ่ายหรือค่าเผื่อเหลือเผื่อขาดนั้น ที่ต้องกำหนดไว้จำนวนมากเพื่อให้ รฟม.สำรองจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างไปก่อนในแต่ละงวด แล้วจึงเบิกชดเชยคืนจากแหล่งเงินกู้ เนื่องจากขณะนั้นการกำหนดค่าวงงานยังไม่มีกรถอดแบบโดยละเอียด แต่ในการเสนอประมูลราคาตามสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และที่ ๖ เป็นราคาค่างานที่คิดจากการถอดแบบรายการก่อสร้างโดยละเอียดโดยมีที่ปรึกษาที่ รฟม. จ้างมาตรวจสอบอย่างเข้มงวด การที่คณะกรรมการประกวดราคา คณะกรรมการ รฟม. กระทรวงคมนาคม และคณะรัฐมนตรี เห็นชอบกับผลการประกวดราคาสัญญาที่ ๑ – ๓ และเห็นชอบกับการปรับกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ เมื่อคราวประชุมคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ นั้น

๓๕

มีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่แตกต่างจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ และการมีมติเห็นชอบดังกล่าว มีลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ชนะการประมูลอย่างชัดเจน ดังนี้

๑.๑ โดยที่การตั้งงบประมาณตามมติคณะรัฐมนตรีทั้ง ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ยังไม่ทราบแหล่งเงินกู้แน่นอน จึงกำหนดกรอบวงเงินเป็นค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม (๗%) ไว้ในกรอบวงเงินค่าก่อสร้างด้วย แต่ในการจัดให้มีการประกวดราคานั้น รฟม. ได้จัดทำเอกสารประกวดราคาเพื่อให้ผู้สนใจเข้าประมูล ได้เข้าประมูลภายใต้กรอบการแข่งขันประมูลแบบนานาชาติ (International Competitive Bidding : ICB) โดยระบุแหล่งเงินกู้ไว้ในเอกสารประกวดราคา คือ ธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan Bank for International Cooperation : JBIC) ต่อมาเปลี่ยนเป็น JICA ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๔ วรรคสอง (๕) และข้อบังคับการรถไฟฟ้ายานส่งมวลชนแห่งประเทศไทยว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๕ วรรคสอง (๕) ที่กำหนดให้การประกวดราคานานาชาติ นั้น ต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับแหล่งเงินกู้ด้วย ซึ่งหลักการหรือแนวทางการเบิกจ่ายค่าจ้างก่อสร้างในโครงการ สัญญาเงินกู้ต่างประเทศจะไม่มีกรณีการเบิกจ่ายค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้น ในการเสนอราคาจึงต้องเสนอให้อยู่ภายใต้กรอบวงเงินค่างานตรง (Direct Cost) ตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติกรอบวงเงินไว้เท่านั้น ส่วนเงินสำรองจ่ายหรือค่าเผื่อเหลือเผื่อขาด (Provisional Sum) นั้น ที่ต้องกำหนดไว้เพื่อให้ รฟม. ซึ่งเป็นหน่วยงานเจ้าของโครงการสำหรับจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างกรณีที่มีงานเพิ่มในระหว่างสัญญา หรือจ่ายสำรองค่าจ้างตามวงงานให้แก่ผู้รับจ้างไปก่อนในระหว่างรอเบิกจากผู้ให้กู้ เมื่อจ่ายแล้วสามารถเบิกชดเชยคืนจากผู้ให้กู้ได้ ดังนั้น เงินสำรองจ่ายจึงเป็นเงินที่กำหนดไว้ให้แก่ รฟม. มิใช่นำไปจ่ายรวมในค่างานด้วย สำหรับเหตุผลในการขอยกกรอบวงเงินของโครงการที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ นั้น บริษัทที่ปรึกษา BBML (เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๒)

๑.๒ ในการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างทั้ง ๔ สัญญา เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ นั้น เป็นการคำนวณราคาค่าก่อสร้าง โดยคำนวณการปรับราคาในช่วงการก่อสร้างไว้ด้วยแล้ว แต่ในการประกวดราคากระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ รฟม. กลับอ้างว่าราคาวัดก่อสร้างได้ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมาก รฟม. จึงได้สั่งการให้ผู้ยื่นเสนอราคาจัดทำข้อเสนอ โดยไม่ต้องเสนอวงเงินสำหรับการปรับราคาในช่วงก่อสร้างตามที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคามาด้วย จึงเป็นต้นเหตุและช่องทางให้ผู้เสนอราคาได้เสนอราคาสูงกว่าค่างานตรงตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้มาก แต่ รฟม. พยายามที่จะให้ราคาที่ได้ประมาณการไว้เพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับราคาที่ผู้เสนอราคาได้เสนอมา จึงสั่งให้บริษัทที่ปรึกษาคำนวณปรับเพิ่มราคาใหม่ถึง ๒ ครั้ง คือ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ และเมื่อ ๒๗ วันก่อนเปิดซองราคาของแต่ละสัญญา เพื่อให้ราคาของบริษัทที่ปรึกษาใกล้เคียงกับราคาที่คณะกรรมการ รฟม. ได้เจรจาตกลงกับผู้เสนอราคา จึงเป็นการตกลงราคาที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของต้นทุนค่าก่อสร้างที่แท้จริง แต่อิงราคาของผู้ชนะ

๓๖

การประมูลเป็นเกณฑ์ แล้วจึงหาเหตุผลไปสนับสนุนราคาดังกล่าวจนถึงขั้นนำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไปรวมให้กับค่างานตามสัญญาทั้งหมด ทั้งที่ตามข้อบังคับของการรถไฟฯ พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดไว้ว่า หลังจากประกวดราคาแล้วแต่ยังไม่สามารถทำสัญญา หรือตกลงซื้อ หรือจ้าง กับผู้เสนอราคารายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ รฟม. เป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ซึ่งทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้เสนอราคาคู่ด้วยกัน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณายกเลิกการประกวดราคาได้ ดังนั้น เมื่อผู้เสนอราคาได้เสนอราคาสูงกว่าค่างานตรงที่กำหนดไว้มาก แต่ในชั้นพิจารณาต่อรองราคา และการพิจารณาของคณะกรรมการ รฟม. ก็ยังปรากฏว่า ค่างานยังคงสูงกว่าราคาที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติไว้ แทนที่ รฟม. จะยกเลิกการประกวดราคาแต่กลับเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญ โดยการนำวงเงินในส่วนของภาษีมูลค่าเพิ่มและวงเงินสำรองจ่าย รวมถึงเงินที่ได้จากการปรับลดของสัญญาที่ ๑ และสัญญาที่ ๖ บวกเข้าไปในสัญญาที่ ๑ และ ๒ ด้วย ซึ่งเงื่อนไขเหล่านี้เกิดขึ้นภายหลังที่มีการประมูลแล้ว และผู้ซึ่งเสนอราคาอื่นไม่มีโอกาสได้รับทราบ จึงทำให้ผู้เสนอราคาคู่ด้วยกันเสียเปรียบ และการอนุมัติหรือเห็นชอบกับผลการประกวดราคาของ รฟม. ที่ผิดไปจากหลักการของกรอบวงเงินที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้ ที่ได้แยกค่างาน ภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่าย ไว้ชัดเจน จึงเป็นการดำเนินการที่มีลักษณะเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ชนะการประกวดราคาสัญญาที่ ๑ และที่ ๒ โดยแข็งขัน จึงเป็นการกระทำเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคาสัญญาที่ ๑ และที่ ๒ มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อเกื้อหนุนมิให้ผู้เสนอราคาอื่นมีโอกาสแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อเอื้ออำนาจแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคาสัญญาที่ ๑ และ ๒ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ กรณีจึงถือได้ว่า คณะกรรมการประกวดราคา และคณะกรรมการ รฟม. ได้กระทำการอันน่าจะเป็นความผิดตาม มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๒. โดยที่มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฯ พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. เพื่อการนี้จะสั่งให้คณะกรรมการ ผู้ว่าการ ขี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ รฟม. ได้

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า รฟม. ได้ทำหนังสือ คำวนที่สุด ถึงกระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ ๔ และ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ เสนอผลของการประกวดราคาของสัญญาที่ ๑ - ๓ นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กลับมิได้พิจารณารายละเอียดและสาระสำคัญ และยับยั้งการกระทำของคณะกรรมการ รฟม. ที่มีได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่องกรอบวงเงิน

คำก่อสร้าง แต่กลับเร่งส่งเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีโดยทำหนังสือด่วนที่สุด ที่ คค (ปรคร) ๐๘๐๕/๒๐๘ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้นำเรื่องการขอความเห็นชอบผลการประกวดราคาของสัญญาที่ ๑ - ๓ และการพิจารณาปรับกรอบวงเงินค่างานโยธาของสัญญาที่ ๖ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ นายโสภณ ชาร์มย์ ย่อมรู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่า ควรรู้ว่าการเสนอราคาครั้งนั้น มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ กำหนดไว้ชัดเจนว่า กรอบวงเงินจำนวน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท นั้น แยกเป็นค่างานจำนวน ๒๘,๗๒๔ ล้านบาท เงินสำรองจ่าย ๓,๘๗๒ ล้านบาท และภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๓๕๘ ล้านบาท แต่กลับละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการกระทำของคณะกรรมการ ประกวดราคา และคณะกรรมการ รฟม. ที่ได้นำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองไปรวมในค่างานให้กับผู้ชนะการประมูล กรณีจึงถือว่า นายโสภณ ชาร์มย์ ได้กระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อนายโสภณ ชาร์มย์ มีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี มีอำนาจกำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดินในกระทรวงคมนาคม ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่ง รฟม. เป็นหน่วยงานของรัฐในสังกัดกระทรวงคมนาคม โดยตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้อำนาจหน้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในการกำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. และมีอำนาจยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล และมติคณะรัฐมนตรีได้ แต่ นายโสภณ ชาร์มย์ กลับละเว้นไม่ดำเนินการเป็นเหตุให้รัฐ และ รฟม. ต้องสูญเสียเงินไปจำนวนถึง ๕,๘๘๖ ล้านบาท โดยนอกจากจะไม่ดำเนินการยับยั้งหรือสั่งยกเลิกการกระทำดังกล่าวแล้ว นายโสภณ ชาร์มย์ กลับเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการ รฟม. ในผลการประกวดราคาดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากมีมูลเหตุจูงใจเพื่อให้ผู้เสนอราคาสัญญาที่ ๑ - ๓ ได้ประโยชน์ที่สมควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากวงเงินที่กำหนดไว้ในสัญญาที่ ๑ - ๓ นั้น กรณีจึงถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

นอกจากนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของ JICA ห้ามมิให้มีการเปิดเผยผลการประกวดราคาจนกว่า JICA จะได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และการจะนำเรื่องผลการประกวดราคาเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบนั้น ต้องผ่านการรับรองจาก JICA ก่อน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า JICA ได้ให้ความเห็นชอบแล้วเฉพาะสัญญาที่ ๑ เท่านั้น แต่สัญญาที่ ๒ และที่ ๓ รฟม. เพิ่งจะนำส่งเอกสารเบื้องต้นให้ JICA และกำลังจะส่งรายละเอียดเพิ่มเติมไปให้ตามขั้นตอนที่ JICA กำหนดไว้ ดังนั้น ในกรณีที่กระทรวงคมนาคมจะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบจะเสนอได้เฉพาะตามสัญญาที่ ๑ เท่านั้น ส่วนสัญญาที่ ๒ และที่ ๓ ต้องรอให้ JICA คอบกลับมาก่อน

จึงจะเสนอเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้ แต่นายโสภณ ชาร์มย์ กลับเร่งนำเสนอผลการประกวดราคาของสัญญาที่ ๒ และที่ ๓ ให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบไปในคราวเดียวกับสัญญาที่ ๑ ซึ่งไม่ปฏิบัติตามหลักการประมูลนานาชาติภายใต้กรอบของ JICA

ข้อเท็จจริงยังปรากฏต่อไปว่า นายโสภณ ชาร์มย์ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคภูมิใจไทยอยู่ด้วย โดยที่หัวหน้าพรรคภูมิใจไทย คือ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่ง นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นผู้เริ่มก่อตั้งบริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ชนะการประมูลสัญญาที่ ๒ แม้ในปัจจุบันนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จะไม่มีตำแหน่งในบริษัทดังกล่าว โดยได้ลาออกจากตำแหน่งกรรมการที่ปรึกษา และตำแหน่งอื่นใดในบริษัท เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ แต่ในระหว่างการประมูลราคาโครงการดังกล่าว นางทัศนีย์ ชาญวีรกูล ภริยาของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ก็ยังคงดำรงตำแหน่งเป็นประธานกรรมการของบริษัทอยู่ โดยเพิ่งยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แต่เมื่อนางทัศนีย์ จะลาออกจากตำแหน่งแล้วก็ตาม ข้อเท็จจริงก็ยังคงปรากฏว่า บริษัท ซีโน-ไทยฯ มีกลุ่มเครือข่ายของ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ถือหุ้นและเป็นกรรมการของบริษัทอยู่ดังนี้

๑. นางสนองนุช ชาญวีรกูล ภริยาของนายอนุทิน ชาญวีรกูล จำนวน ๑๘๕,๔๕,๒๘๐ หุ้น (ถือว่านายอนุทิน มีส่วนเป็นเจ้าของอยู่ด้วยในฐานะสามี) (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๑,๖๕๒)

๒. นายอนุทิน ชาญวีรกูล บุตรของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จำนวน ๕๕,๖๕๐,๑๐๐ หุ้น (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๕๕๕ และ ๗,๑๓๖)

๓. นายมาศตวีล ชาญวีรกูล บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จำนวน ๑๕,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๗,๑๑๘)

๔. นางดาวอนิลรัตน์ ชาญวีรกูล (ปัจจุบันเปลี่ยนนามสกุลเป็น นิตสาโรจน์) บุตร นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จำนวน ๑๕,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น

๕. บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ซึ่งบริษัทนี้มีนายอนุทิน ชาญวีรกูล เป็นประธานกรรมการ และนายมาศตวีล ชาญวีรกูล เป็นกรรมการผู้จัดการ ทั้งสองคนเป็นบุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล โดยนายอนุทิน ชาญวีรกูล เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทนี้ จำนวน ๒๕,๓๖๐,๖๐๐ หุ้น นางอนิลรัตน์ นิตสาโรจน์ ถือหุ้นจำนวน ๑๐,๒๐๐,๒๐๐ หุ้น

กรรมการของบริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ที่เป็นเครือข่ายของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล มี

(๑) นายมาศตวีล ชาญวีรกูล บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล

(๒) นางอนิลรัตน์ นิตสาโรจน์ (สกุลเดิม ชาญวีรกูล) บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล

(๓) นางสนองนุช ชาญวีรกูล ภริยาของนายอนุทิน ชาญวีรกูล

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือรับรองและบัญชีผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๘

โดยเฉพาะนายอนุทิน ชาญวีรกูล บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล นั้น มีความสนิทสนมกับบุคคลในพรรคภูมิใจไทยหลายคน ซึ่งรวมถึงนายโสภณ ชาร์มย์ ด้วย โดยนายอนุทิน ได้เข้าร่วมงานกับพรรคหลายครั้ง คังนั้น พฤติการณ์ของนายโสภณ ชาร์มย์ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายดังกล่าว จึงมีมูลเหตุจูงใจเพื่อช่วยเหลือบริษัท ซีโน-ไทย อินจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ให้ได้เป็นคู่สัญญากับ รพม. ด้วย

ข้อ ๓. โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๑ บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน และในมาตรา ๑๗๘ บัญญัติให้การบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ตามมาตรา ๑๗๖ และต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร ในหน้าที่ของตน รวมทั้งต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภา ในนโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี และในการถวายสัตย์ ปฏิญาณตนก่อนรับหน้าที่รัฐมนตรี ทุกคนก็ได้ให้คำปฏิญาณตนว่า จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน และตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓/๑ บัญญัติให้การบริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ ซึ่งในการบริหารกิจการบ้านเมือง ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามที่กำหนดไว้ใน พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยตามมาตรา ๘ ของพระราชกฤษฎีกา บัญญัติว่า การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึงการปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสุข และความอยู่ดีที่คิดของประชาชน ความสมบูรณ์ และความปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ และมาตรา ๘ บัญญัติว่า ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการต้องดำเนินการโดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับบริการจากรัฐ และจะต้องมีแนวทางการบริหารราชการเป็นไปโดยซื่อสัตย์สุจริต สามารถตรวจสอบได้ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน โดยเฉพาะ มาตรา ๒๓ ได้บัญญัติว่า ในการจัดซื้อจัดจ้าง ให้ส่วนราชการดำเนินการโดยเปิดเผย และเที่ยงธรรม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และผลเสียทางสังคม ภาระต่อประชาชน คุณภาพ วัตถุประสงค์ที่จะใช้ ราคา และประโยชน์ระยะยาวของส่วนราชการที่จะได้รับประกอบด้วย

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังเมื่อกระทรวงคมนาคมได้เสนอเรื่องขอความเห็นชอบผลการประกวดราคาสัญญาที่ ๑ - ๓ และการปรับกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้ว ซึ่งวาระดังกล่าวเป็นวาระเพื่อพิจารณาตามวาระปกติ มิใช่วาระจร

รัฐมนตรีทุกคนจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะโครงการดังกล่าวเป็นโครงการขนาดใหญ่ มีวงเงินสูง จึงต้องกระทำการเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ โดยต้องตรวจสอบและพิจารณาวาระดังกล่าวโดยละเอียด ซึ่งหากได้พิจารณาแล้ว ย่อมเห็นข้อเท็จจริงเป็นที่ชัดเจนว่า การกำหนดวงเงินค่าก่อสร้างในชั้นของคณะกรรมการประกวดราคา และคณะกรรมการ รฟม. รวมถึงข้อเสนอตามหนังสือของกระทรวงคมนาคม นั้น มีข้อผิดพลาดอย่างชัดเจน โดยสามารถนำมติคณะรัฐมนตรีเดิมที่ได้อนุมัติกรอบวงเงิน จำนวน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท มาพิจารณาได้ว่า ได้แยกกรอบวงเงินไว้ชัดเจนว่า เป็นค่างานตรง (Direct Cost) จำนวน ๒๕,๗๒๔ ล้านบาท เงินสำรองจ่าย ๓,๕๑๒ ล้านบาท และภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๑๕๕ ล้านบาท แต่ในการนำเสนอของกระทรวงคมนาคม ได้นำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไปรวมในค่างานให้แก่ผู้เสนอราคาทั้งหมดคงเหลือไว้เพียง ๔๑๕ ล้านบาท เท่านั้น นอกจากนี้ย่อมเห็นความผิดปกติของการให้เหตุผลที่ขัดแย้งกันของข้ออ้างในการนำวงเงินสำรองจ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่มไปใช้ โดยอ้างว่าค่าวัสดุมีราคาเพิ่มสูงขึ้นมาก แต่ขณะที่ขอลดกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ (ยังไม่ได้ประมูล) กลับอ้างว่าค่าวัสดุมีราคาลดลง ซึ่งข้ออ้างทั้งปวงดังกล่าว ก็เพื่อนำวงเงินไปเพิ่มให้กับสัญญาที่ ๑ และที่ ๒ เป็นหลัก ซึ่งรัฐมนตรีทุกคนก็ทราบคืออยู่แล้วว่า สัญญาที่ ๒ คือ บริษัทซีไอ-ไทย อินจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นั้น มีความเกี่ยวข้องกับนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล และบุตรของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่งมีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเป็นหัวหน้าพรรคภูมิใจไทย ซึ่งนายโสภณ ชาร์มย์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรคภูมิใจไทย ด้วย จึงต้องมีความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ย่อมทำให้เกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ทางธุรกิจของบริษัทเอกชน กับประโยชน์ของทางราชการได้ แต่รัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีทุกคน กลับเพิกเฉย มิได้รักษาประโยชน์ของทางราชการ แต่กลับร่วมกันมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบในผลการประกวดราคานั้น และเห็นชอบกับการปรับกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ ทำให้สัญญาที่ ๖ เหลือกรอบวงเงินที่จะดำเนินการน้อย หากไม่มีผู้เสนอราคาในวงเงินดังกล่าว ก็ย่อมเป็นภาระของรัฐที่ต้องปรับเพิ่มวงเงินของสัญญาที่ ๖ ต่อไปอีก นอกจากนี้ รัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีทุกคนย่อมทราบขั้นตอนการประกวดราคานานาชาติภายใต้กรอบและเงื่อนไขของ JICA คีกล่าวคือ กรณีที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบ นั้น การประกวดราคาดังกล่าวต้องผ่านความเห็นชอบของ JICA ก่อน แต่ข้อเท็จจริงมีเพียงสัญญาที่ ๑ เท่านั้น ที่ JICA ให้ความเห็นชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จึงไม่อาจนำผลการประกวดราคาสัญญาที่ ๒ และที่ ๓ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบได้

โดยที่นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นข้าราชการการเมือง ต้องปฏิบัติหน้าที่และดำรงตนภายใต้กรอบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๕ ซึ่งตามระเบียบสำนัก

นายกรัฐมนตรีว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งออกตามความในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว ข้อ ๖ (๓) (๔) และ (๕) กำหนดให้ข้าราชการเมืองต้องยึดมั่นในค่านิยมหลัก ในเรื่องความซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย ข้อ ๑๒ กำหนดให้ข้าราชการการเมืองต้องมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อประเทศชาติ และต้องถือเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งที่สูงสุด ข้อ ๑๔ กำหนดว่า ต้องไม่ใช้ หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ สถานะ หรือตำแหน่งการเป็นข้าราชการเมืองไปแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควร ได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ข้อ ๑๖ กำหนดว่า ต้องไม่ยินยอมให้คู่สมรส ญาติสนิท บุคคลในครอบครัว หรือผู้ใกล้ชิด ก้าวถ่างหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของคนหรือของผู้อื่น และต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของคนโดยมิชอบ ข้อ ๑๗ กำหนดว่า ต้องเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การใช้อำนาจในทางที่ผิด กดฉ้อฉล หลอกลวง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้ราชการเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และ ข้อ ๒๓ กำหนดว่า ต้องปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจที่ติดต่อทำธุรกิจกับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบ และขั้นตอน อย่างเท่าเทียมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อเท็จจริงตามที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น ได้แสดงให้เห็นพฤติกรรมของนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวมาข้างต้นอย่างร้ายแรง กล่าวคือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในฐานะที่รับผิดชอบกิจการของ รฟม. ได้รู้ว่ามีกรกระทำในการประกวดราคาที่ไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี และเป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และ รฟม. แต่กลับมิได้ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ แต่กลับให้มีการดำเนินการในลักษณะประโยชน์ทับซ้อน และการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในโครงการก่อสร้างของสัญญาที่ ๑ - ๓ โดยเฉพาะกับสัญญาที่ ๒ นั้น ย่อมรู้หรือเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ของบริษัท และกรรมการของบริษัทที่ชนะการประกวดราคาเป็นญาติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคภูมิใจไทย ที่ตนเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดของพรรคอยู่ด้วย กลับยินยอมให้บุคคลใกล้ชิดของหัวหน้าพรรคที่ตนสังกัด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทดังกล่าวแสวงหาประโยชน์โดยทางอ้อมในการเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ อันทำให้บริษัทดังกล่าวได้เปรียบในการแข่งขันเสนอประกวดราคาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และได้ประโยชน์ที่ไม่ควร ได้จากการที่คณะกรรมการประกวดราคา และคณะกรรมการ รฟม. นำวงเงินที่มีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่าย และเงินที่ได้จากการปรับลดของสัญญาอื่นเข้าไปรวมในค่าก่อสร้างของสัญญาที่ ๒ โดยมีได้ใช้อำนาจตามกฎหมายที่จะระงับยับยั้งการกระทำดังกล่าว เพื่อรักษาประโยชน์ของชาติ กรณีจึงถือได้ว่าการกระทำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

๔๒

ข้าพเจ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีรายชื่อท้ายคำร้องนี้ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร จึงขอใช้สิทธิตาม มาตรา ๒๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ขึ้นเรื่องต่อประธานวุฒิสภา เพื่อขอให้วุฒิสภาได้มีมติตาม มาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถอดถอนนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกจากตำแหน่งต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ร้อยตำรวจเอก

(เมลิม อยู่บำรุง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

(นายวิทยา นุชฉศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(นายเจริญ จรรย์โกมล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย